

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 24

Ljubljana, četrtek 26. julija 1979

Cena 16 dinarjev

Leto XXXVI

1149.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih

Razglasa se zakon o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela 11. julija 1979, na seji Zbora občin dne 11. julija 1979 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 11. julija 1979.

St. 0100-49/79

Ljubljana, dne 11. julija 1979.

Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih

Prvi del

SISTEM DRŽAVNE UPRAVE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se ureja sistem državne uprave v SR Sloveniji, zlasti pa vprašanja, ki se nanašajo na položaj, vloga ter pravice, dolžnosti in odgovornosti izvršnih svetov skupščin družbenopolitičnih skupnosti in upravnih organov teh družbenopolitičnih skupnosti, na organizacijo in sredstva za delo upravnih organov, kot tudi na način uresničevanja pravic, obveznosti in odgovornosti ter na delovna razmerja delavcev v delovnih skupnostih teh organov, kolikor ta vprašanja niso urejena z zakonom o temeljih sistema državne uprave in o Zveznem izvršnem svetu ter zveznih upravnih organih.

Ta zakon ureja tudi delovanje ter pravice, dolžnosti in odgovornosti Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije in republiških upravnih organov pri opravljanju funkcij državne uprave, kot tudi organizacijske oblike in način vodenja teh organov.

2. člen

Funkcije državne uprave v SR Sloveniji opravljajo v mejah pravic in dolžnosti posamezne družbenopolitične skupnosti, izvršni sveti občinskih skupščin in Izvršni svet Skupščine SR Slovenije (v nadaljnjem besedi-

lu: izvršni sveti) ter upravni organi teh družbenopolitičnih skupnosti.

Posamezne zadeve državne uprave opravljajo v mejah pravic in dolžnosti, določenih v skladu z ustavo in zakonom, tudi drugi državni organi.

3. člen

Opravljanje upravnih in strokovnih nalog iz pristojnosti upravnih organov se lahko z zakonom in odlokom občinske skupščine, ki temelji na zakonu, kot javna pooblastila poveri organizacijam združenega dela in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenim organizacijam, društvom in drugim organizacijam, kadar je to družbeno smotno in če se na ta način zagotavlja bolj učinkovito in neposredno uresničevanje določenih pravic, pravnih interesov in izvrševanje obveznosti delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

Organizacijam oziroma skupnostim iz prejšnjega odstavka ni mogoče poveriti zadev inšpekcijskega nadzorstva, razen posameznih strokovnih del tega nadzorstva.

4. člen

Izvršni sveti skupščin družbenopolitičnih skupnosti skrbijo v mejah pravic in dolžnosti družbenopolitične skupnosti za izvajanje politike in izvrševanje zakonov, drugih predpisov in drugih splošnih aktov skupščine, za usmerjanje in usklajevanje dela upravnih organov ter so odgovorni skupščini za stanje v družbenopolitični skupnosti.

Upravni organi v mejah pravic in dolžnosti družbenopolitične skupnosti izvajajo določeno politiko in izvršujejo zakone, predpise in druge splošne akte skupščin in izvršnih svetov ter smernice skupščin, kakor tudi načelna stališča in smernice izvršnih svetov, izdajajo izvršilne predpise, za katere so pooblašteni, v skladu z zakonom določajo sankcije, odgovarjajo za stanje na področjih, za katera so ustanovljeni, spremljajo stanje in razvoj na svojem področju, seznanjajo skupščino in izvršni svet o stanju in pojavih ter dajejo pobude za reševanje vprašanj s teh področij, predlagajo ukrepe oziroma ukrepajo v mejah svojih pooblastil, odločajo v upravnih stvareh, opravljajo upravno nadzorstvo in druge upravne zadeve, pripravljajo predpise in druge splošne akte ter opravljajo tudi druga strokovna dela za skupščino in njen izvršni svet. Upravni organi so samostojni pri opravljanju svojih nalog v okviru pooblastil, ki jih imajo po ustavi in zakonih, ravnati pa se morajo tudi po smernicah skupščine ter po načelnih stališčih in smernicah izvršnega sveta.

5. člen

Izvršni sveti in upravni organi uresničujejo svoje funkcije na način, določen z zveznim zakonom o temeljih sistema državne uprave in o Zveznem izvršnem svetu ter o zveznih upravnih organih in s tem zakonom.

S statutom občine se podrobneje določijo funkcije izvršnega sveta občinske skupščine ter način njihovega uresničevanja, zlasti pa način dela izvršnega sveta in njegovo razmerje do zborov ter teles in organov občinske skupščine; s statutom se določijo tudi pravice, dolžnosti in pooblastila občinskih upravnih organov ter način njihovega izvrševanja.

6. člen

Izvršni sveti in upravni organi morajo v mejah svojih pravic in dolžnosti z vsem svojim delovanjem zagotavljati popolno, smotno in učinkovito izvrševanje funkcije državne uprave, spoštovanje ustavnosti in zakonitosti ter ustvarjalno prispevati h krepitvi in razvijanju socialističnih samoupravnih družbenih odnosov in političnega sistema.

7. člen

Pri izvrševanju svojih funkcij se izvršni sveti in upravni organi povezujejo z organizacijami združenega dela, z njihovimi splošnimi združenji in gospodarskimi zbornicami, s samoupravnimi interesnimi skupnostmi, s krajevnimi skupnostmi, z družbenopolitičnimi organizacijami in z družbenimi organizacijami ter društvi zaradi demokratične izmenjave mnenj pri pripravi in sprejemanju družbenih odločitev in zagotavljanju pogojev za njihovo uresničevanje.

V zadevah iz svoje pristojnosti sodelujejo upravni organi z upravnimi organi iste in drugih družbenopolitičnih skupnosti ter z drugimi državnimi organi.

Razmerja izvršnih svetov in upravnih organov z organizacijami in skupnostmi iz prvega odstavka tega člena temeljijo na medsebojnem sodelovanju, obveščanju in dogovarjanju o vseh vprašanih, ki so zanje skupnega pomena.

8. člen

Izvršni sveti in upravni organi sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami neposredno v družbenih svetih in v drugih dogovorjenih oblikah sodelovanja.

9. člen

Razmerja izvršnih svetov in upravnih organov do delovnih ljudi in občanov temeljijo na medsebojnem sodelovanju in zaupanju, na spoštovanju človekove osebnosti in varovanju ugleda organa.

Upravni organi morajo s svojim delom v okviru svojih pristojnosti zagotavljati pogoje za učinkovito in hitro uresničevanje pravic in pravnih koristi ter izvrševanje obveznosti delovnih ljudi in občanov.

Upravni organi dajejo delovnim ljudem in občanom pri uresničevanju njihovih pravic in interesov potrebne podatke, obvestila in napotke ter jim zagotavljajo pravno in drugo strokovno pomoč v zadevah, zaradi katerih se delovni ljudje in občani obračajo nanje.

10. člen

Izvršni sveti in upravni organi morajo s svojim delom prispevati k uspešnemu delovanju delegacij in delegatov za skupščine družbenopolitičnih skupnosti in za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, kadar te enakopravno odločajo s pristojnimi zbori skupščin družbenopolitičnih skupnosti ter jim dajati popolne in točne podatke oziroma pojasnila o vprašanih, ki imajo pomen za odločanje delegacij in delegatov.

Upravni organi morajo pripraviti gradiva pregledno in razumljivo, z nakazanimi posledicami možnih

odločitev ter na način, ki omogoča delegacijam in delegatom obravnavo teh gradiv ter dajanje mnenj, priporočil in predlogov.

Izvršni sveti in upravni organi obravnavajo pobude delegacij in delegatov, pripravljajo odgovore na njihove pobude in jim zagotavljajo strokovno pomoč pri oblikovanju pobud in predlogov, ter seznanjajo delegacije o pripravi predpisov ali drugih splošnih aktov, kot tudi o izhodiščih za reševanje vprašanj, ki jih bodo ti predpisi urejali.

11. člen

Izvršni sveti in upravni organi morajo uvajati in razvijati take oblike in metode dela, s katerimi se povečuje učinkovitost njihovega dela, uveljavlja strokovno znanje delavcev v teh organih ter spodbuja njihova ustvarjalnost in odgovornost za delo.

Izvršni sveti in upravni organi se pri svojem delu opirajo na znanstvena in strokovna dognanja ter skrbijo za tehnološko modernizacijo dela.

12. člen

Izvršni svet in upravni organi so za izvrševanje svojih funkcij odgovorni skupščini družbenopolitične skupnosti, upravni organi pa tudi izvršnemu svetu.

Če izvršni svet ne ukrepa pravočasno v mejah svojih pooblastil oziroma če ne predlaga ustreznih ukrepov, se v skupščini družbenopolitične skupnosti začne postopek za oceno njegovega dela ter za ugotovitev vzrokov za nezadovoljivo stanje. Način uresničevanja odgovornosti izvršnega sveta in postopkov za oceno njegovega dela določi skupščina družbenopolitične skupnosti s svojim aktom.

Če upravni organ ne ukrepa pravočasno v okviru svojih pooblastil oziroma ne predlaga ustreznih ukrepov, se v skupščini oziroma v izvršnem svetu začne postopek za oceno njegovega dela, če je potrebno, pa tudi za oceno strokovnosti dela posameznih odgovornih oseb upravnega organa ter za ugotovitev vzrokov za nezadovoljivo stanje. Način uresničevanja odgovornosti upravnega organa do skupščine družbenopolitične skupnosti in postopek za oceno njegovega dela oziroma oceno strokovnosti dela posameznih odgovornih oseb upravnega organa določi skupščina družbenopolitične skupnosti s svojim aktom.

Postopek v zvezi z uresničevanjem odgovornosti upravnega organa do izvršnega sveta se opravi v izvršnem svetu na način, ki ga določi izvršni svet s svojim aktom.

13. člen

Funkcionarji v izvršnem svetu in v upravnih organih so pri opravljanju svojih funkcij pod družbenim nadzorstvom in so za njihovo opravljanje politično odgovorni v skladu z zakonom.

Vodilni delavci, delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ter drugi delavci v upravnih organih so v skladu z zakonom odgovorni za svoje delo ter za pravočasno in strokovno opravljanje del in nalog, ki so jim poverjene.

14. člen

Delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbenopolitične in druge organizacije imajo pri uresničevanju družbenega nadzorstva nad delom izvršnega sveta in upravnih organov pravico in dolžnost dajati skupščini družbenopolitične skupnosti pripombe in po-

bude v zvezi z delom izvršnega sveta, skupščini in izvršnemu svetu pa v zvezi z delom upravnih organov.

15. člen

Delo izvršnih svetov in upravnih organov je javno. Način uresničevanja javnosti dela urejajo ti organi s svojimi splošnimi akti v skladu z zakonom.

16. člen

Izvršni sveti in upravni organi morajo pri svojem delu zagotavljati enakopravnost jezikov in pisav narodov in narodnosti Jugoslavije v skladu z ustavo in zakonom ter statutom občine.

Upravni organi poslušajo v slovenskem jeziku.

Upravni organi na območjih, na katerih je z zakonom ali statutom občine določena enakopravnost italijanskega oziroma madžarskega jezika, poslušajo, vodijo postopek in izdajajo odločbe tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če stranka uporablja italijanski oziroma madžarski jezik.

Kadar republiški upravni organ odloča o pravnih sredstvih v zadevah, v katerih je upravni organ prve stopnje vodil postopek tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, izda odločbo tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku.

Vsako ima v skladu z zakonom pravico v postopku pred upravnim organom uporabljati svoj jezik in pisavo. Upravni organ ga je dolžan seznaniti z gradivom in s svojim delom v njegovem jeziku in mu omogočiti, da spremlja potek postopka po tolmaču.

17. člen

Zakone neposredno izvršujejo občinski upravni organi, republiški upravni organi pa samo tedaj, če je to z zakonom izrecno določeno.

18. člen

Upravni organi v mejah svojega delovnega področja in svoje pristojnosti opravljajo zadeve s področja ljudske obrambe, ki jim jih nalagajo zakoni in drugi predpisi ter načrti obrambnih priprav; pri tem sodelujejo z upravnim organom, pristojnim za ljudsko obrambo, in s poveljstvi oboroženih sil.

Upravni organi v mejah svojih pristojnosti skrbijo za uveljavljanje družbene samozaščite na področju, za katero so ustanovljeni.

II. ORGANIZACIJA UPRAVNIH ORGANOV

1. Organizacijske oblike

Upravni organi

19. člen

Upravni organi in upravne organizacije se ustanovijo za opravljanje upravnih nalog iz pristojnosti družbenopolitične skupnosti. Upravni organi in upravne organizacije se ustanovijo z zakonom oziroma z odlokom občinske skupščine, ki temelji na statutu občine.

20. člen

Upravni organ se ustanovi za več med seboj povezanih področij, na katerih je mogoče smotro organizirati opravljanje upravnih nalog zaradi njihove sorod-

nosti oziroma narave ter načina delovanja upravnega organa.

Upravni organ se ustanovi za posamezno področje, če to terja narava ali obsežnost nalog na posameznem področju.

V upravnem organu se lahko opravljajo tudi določene strokovne naloge za samoupravne interesne skupnosti ali družbenopolitične oziroma družbene organizacije po sporazumu, ki ga sklene z njimi upravni organ s soglasjem izvršnega sveta. S sporazumom se določi zlasti obseg in vrsta nalog, ki jih upravni organ opravlja za posameznega uporabnika, osnove in merila za zagotavljanje sredstev za delo, način koordiniranja dela ter druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

21. člen

Upravni organi se ustanovijo kot individualno vodeni upravni organi (v nadaljnjem besedilu: individualni upravni organi) ali kot kolegijski upravni organi.

Individualni upravni organi so: sekretariati oziroma oddelki, uprave, zavodi, uradi in inšpektorati. Kolegijski upravni organi so: komiteji in komisije.

22. člen

Za opravljanje določenih nalog z delovnega področja upravnega organa se lahko ustanovijo upravni organi v sestavi, če izvrševanje teh nalog zahteva določeno samostojnost in posebej organizirano službo, zaradi medsebojne povezanosti upravnih nalog pa je potrebno stalno usklajevanje in nadzorstvo pri delu.

Kot upravni organ v sestavi sekretariata oziroma oddelka ali komiteja se lahko ustanovi uprava, zavod, urad, komisija in inšpektorat.

Delo upravnega organa v sestavi nadzoruje upravni organ, v katerega sestavi je ta organ.

Pri opravljanju nadzorstva iz prejšnjega odstavka ima sekretar oziroma načelnik oddelka ali predsednik komiteja pravico in dolžnost nadzorovati izvrševanje predpisov, ki jih neposredno izvršuje upravni organ v sestavi, dajati mu obvezna navodila, določati posamezne naloge v mejah delovnega področja organa v sestavi, zahtevati poročila in podatke o opravljanju njegovih nalog ter opravljati druge naloge, za katere je pooblaščen.

Individualni upravni organi

23. člen

Sekretariat se ustanovi za področja, na katerih upravni organi v celoti ali pretežno zagotavljajo izvajanje politike in izvrševanje zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov oziroma jih neposredno izvršujejo.

24. člen

Uprava se ustanovi za opravljanje upravnih nalog na določenem področju, ki zahtevajo posebej organizirano službo in samostojnost pri delu.

25. člen

Zavod se ustanovi za opravljanje določenih strokovnih nalog, zlasti za proučevanje, raziskovanje in strokovno obdelavo posameznih vprašanj, kakor tudi za izvrševanje upravnih pooblastil, kadar so ta pooblastila neposredno povezana z njegovimi strokovnimi nalagami.

26. člen

Urad se ustanovi za opravljanje določenih organizacijskih ali specializiranih strokovnih zadev, ki zahtevajo posebej organizirano službo in samostojnost pri delu.

27. člen

Inšpektorat se ustanovi za opravljanje nadzorstva nad izvrševanjem zakonov in drugih predpisov, splošnih aktov ter samoupravnih splošnih aktov v skladu s posebnimi zakoni.

Kolegijski upravni organi

28. člen

Komite se ustanovi za področja, na katerih je zaradi narave nalog potrebno zagotoviti povezano in usklajeno opravljanje upravnih zadev, ki so skupnega pomena za več upravnih organov, kot tudi, kadar je potrebno pri opravljanju upravnih nalog zagotoviti stalno in organizirano sodelovanje in usklajevanje dela s samoupravnimi interesnimi skupnostmi in z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, da se zagotovi enotnost pri pripravi predlogov in pri izvajanju politike, izvrševanju zakonov in drugih predpisov ter splošnih aktov.

29. člen

Zadeve z delovnega področja komiteja opravljata v mejah pravic in dolžnosti, ki jih določa zakon, komite kot kolegijsko telo in predsednik komiteja. Komite kot kolegijsko telo dela na sejah in odloča z večino glasov svojih članov.

Komite obravnava na seji načelna vprašanja s svojega delovnega področja, izdaja predpise in druge splošne akte, izvaja ukrepe, za katere je pooblaščen, predlaga predpise in druge splošne akte ter ukrepe s svojega delovnega področja, daje mnenja o vprašanih svojega delovnega področja ter opravlja druge naloge, ki so po zakonu, statutu občine ali drugemu predpisu v njegovi pristojnosti.

Komite sprejme poslovnik, s katerim uredi način svojega dela.

30. člen

Komite sestavljajo predsednik in določeno število članov.

Na predlog izvršnega sveta določi skupščina družbenopolitične skupnosti s svojim aktom upravne organe, samoupravne interesne skupnosti, organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, ki delegirajo svoje predstavnike v komite; določeno število članov komiteja imenuje v skladu z aktom skupščine izvršni svet.

31. člen

Komisija se ustanovi za opravljanje določenih nalog, ki po svoji naravi zahtevajo kolegijsko odločanje ali imajo pomen za več upravnih organov.

Komisijo sestavljajo predsednik in določeno število članov. Sestavo komisije določi izvršni svet in imenuje njene člane.

Komisija dela na sejah.

Komisija sprejme poslovnik, s katerim uredi način svojega dela.

Upravne organizacije

32. člen

Upravne organizacije se ustanovijo za opravljanje specializiranih strokovnih nalog in z njimi povezanih upravnih zadev iz pristojnosti družbenopolitične skupnosti, ki praviloma zahtevajo uporabo strokovno tehničnih oziroma znanstvenih metod dela, ali za opravljanje drugih strokovnih zadev, ki so pomembne za uresničevanje funkcij državne uprave in nalog drugih organov družbenopolitične skupnosti.

Upravna organizacija opravlja naloge s svojega delovnega področja tudi za samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitične oziroma družbene organizacije po sporazumu, ki ga s soglasjem izvršnega sveta sklenejo s temi samoupravnimi skupnostmi oziroma organizacijami. S sporazumom se določi zlasti obseg in vrsta nalog, ki jih upravna organizacija opravlja za posameznega uporabnika, osnove in merila za zagotavljanje sredstev za delo, način koordiniranja dela ter druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

S sporazumom iz prejšnjega odstavka se pri upravni organizaciji lahko ustanovi skupen organ uporabnikov za dogovarjanje o vprašanih v zvezi z opravljanjem nalog z delovnega področja upravne organizacije, ki so zanje skupnega pomena.

Upravne organizacije imajo pravice, dolžnosti in položaj upravnih organov.

Z zakonom oziroma statutom občine se lahko določi, da je upravna organizacija družbena pravna oseba.

33. člen

Upravne organizacije se ustanovijo kot zavodi; z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine se lahko ustanovijo tudi druge oblike upravnih organizacij.

Upravna organizacija se ustanovi kot samostojna organizacija ali kot organizacija v sestavi sekretariata ali komiteja.

Strokovne in druge službe

34. člen

Za opravljanje strokovnih in drugih opravil za potrebe upravnih organov, skupščine družbenopolitične skupnosti in njenega izvršnega sveta ter drugih organov družbenopolitične skupnosti se lahko ustanovijo strokovne službe.

Za opravljanje računovodskih, administrativnih, tehničnih in pomožnih opravil za upravne organe, za skupščino in njen izvršni svet se zaradi skupne uporabe prostorov, birotehničnih sredstev in druge opreme lahko ustanovijo druge ustrezne službe.

Službe iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko opravljajo vse ali določene naloge oziroma opravila tudi za druge državne organe in organe družbene skupnosti, za samoupravne interesne skupnosti in za družbenopolitične organizacije.

35. člen

Službe iz prejšnjega člena se na podlagi poprejšnjega sporazuma praviloma ustanovijo kot skupne službe; z aktom o ustanovitvi se določi njihovo delovno področje ter pooblastila in odgovornost funkcionarjev, ki jih vodijo.

2. Funkcionarji, vodilni delavci in delavci s posebnimi pooblastili

36. člen

Upravne organe, upravne organizacije in strokovne službe vodijo funkcionarji.

Funkcionar mora na podlagi in v mejah ustave, zakona in statuta, drugih predpisov in splošnih aktov, smernic skupščine družbenopolitične skupnosti ter načelnih stališč in smernic izvršnega sveta vestno opravljati funkcijo, ki mu je poverjena, in je osebno odgovoren za njeno opravljanje, kot tudi za delo organa, ki ga vodi, ter za stanje na področju, za katero je ustanovljen organ.

37. člen

Sekretar vodi in predstavlja sekretariat, izdaja predpise in druge akte za katere je pooblaščen ter druge ukrepe iz pristojnosti sekretariata in opravlja druge zadeve, ki jih določa zakon ali drug predpis.

Sekretar vodi in organizira delo delavcev v delovni skupnosti sekretariata ter odloča v skladu z zakonom o pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev.

38. člen

Predsednik komiteja predstavlja komite, skrbi za pripravo sej komiteja, jih sklicuje in vodi.

Predsednik komiteja podpisuje sklepe in druge akte, ki jih sprejema komite, ter skrbi za njihovo izvrševanje; izdaja odločbe v upravnem postopku; izdaja predpise in druge akte ter ukrepa, kadar je za to pooblaščen z zakonom, ali s predpisom na podlagi zakona, ter izvršuje druge pravice in dolžnosti funkcionarja, ki vodi upravni organ, če zakon ne določa drugače.

Predsednik komiteja vodi in organizira delo delavcev v delovni skupnosti komiteja ter ima v zvezi z uresničevanjem samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev pravice in dolžnosti funkcionarja, ki vodi upravni organ.

39. člen

Sekretarje in predsednike komitejev imenuje in razrešuje skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog predsednika izvršnega sveta izmed članov izvršnega sveta.

Funkcionarji iz prejšnjega odstavka se imenujejo za štiri leta in so lahko ponovno imenovani še za štiri leta. Izjemoma so lahko ti funkcionarji po posebnem postopku imenovani še za nadaljnja štiri leta.

40. člen

Zavod, upravo in upravno organizacijo vodi direktor, inšpektorat glavni inšpektor oziroma načelnik, urad in strokovno službo pa vodja.

Z zakonom oziroma statutom občine ali z odlokom občinske skupščine se lahko določi za funkcionarje, ki vodijo posamezne upravne organe, upravne organizacije oziroma strokovne službe iz prejšnjega odstavka tudi drug ustrezen naziv.

Način imenovanja in razrešitev funkcionarjev, ki vodijo upravne organe, upravne organizacije in strokovne službe iz prvega odstavka tega člena, določa zakon oziroma statut občine.

Funkcionarji iz prejšnjega odstavka so po preteku štiriletne dobe izvrševanja svoje funkcije lahko ponovno imenovani; v postopku ponovnega imenovanja se

oceni uspešnost dela funkcionarja v pretekli mandatni dobi.

Štiriletna doba začne teči z dnem imenovanja.

41. člen

Na predlog predsednika izvršnega sveta se lahko imenuje namestnik funkcionarja, ki vodi upravni organ; namestnika imenuje in razrešuje organ, ki je pristojen za imenovanje funkcionarja, ki vodi upravni organ.

Namestnik sekretarja in namestnik predsednika komiteja se imenujeta za štiri leta in sta lahko ponovno imenovana še za štiri leta, izjemoma pa po posebnem postopku še za eno mandatno dobo. Namestnik funkcionarja iz prvega odstavka prejšnjega člena je po preteku štiriletne mandatne dobe lahko ponovno imenovan.

Namestnik nadomešča funkcionarja, ki vodi upravni organ, če je ta odsoten ali zadržan, z vsemi pooblastili in odgovornostmi ter ga zastopa v zadevah, ki mu jih ta določi.

Če ni imenovan namestnik, nadomešča funkcionarja, ki vodi upravni organ, če je ta odsoten ali zadržan, z vsemi pooblastili in odgovornostmi drug funkcionar ali vodilni delavec, ki ga določi izvršni svet.

42. člen

V upravnem organu se v skladu s splošnim aktom o sistemizaciji del in nalog upravnega organa lahko imenujejo vodilni delavci, ki jih določa zakon oziroma odlok občinske skupščine.

Delavci iz prejšnjega odstavka se imenujejo za štiri leta in so lahko po preteku te dobe ponovno imenovani.

Vodilne delavce imenuje in razrešuje izvršni svet na predlog funkcionarja, ki vodi upravni organ, če z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine ni drugače določeno.

43. člen

Delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi (v nadaljnjem besedilu: delavci s posebnimi pooblastili), ki opravljajo inšpekcijsko nadzorstvo ali druge pomembnejše upravne in strokovne naloge, določa splošni akt o sistemizaciji del in nalog upravnega organa.

Delavci iz prejšnjega odstavka se imenujejo za štiri leta in so lahko po preteku te dobe ponovno imenovani.

Delavce s posebnimi pooblastili imenuje in razrešuje funkcionar, ki vodi upravni organ, s soglasjem izvršnega sveta, če z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine ni drugače določeno.

3. Posebne določbe za občinske upravne organe

44. člen

Temeljno organizacijo občinskih upravnih organov in upravnih organizacij ter njihove pravice, dolžnosti in pooblastila določa statut občine.

45. člen

Z odlokom občinske skupščine, ki temelji na statutu, se v skladu z zakonom podrobneje uredijo vprašanja v zvezi z organizacijo občinskih upravnih organov, upravnih organizacij in strokovnih služb, določijo nji-

hova delovna področja in uredijo druga vprašanja v zvezi z njihovim delovanjem.

46. člen

Namesto občinskega sekretariata se na določenem področju glede na manjši obseg upravnih nalog lahko ustanovi oddelek.

Oddelek vodi načelnik, ki ga imenuje in razrešuje občinska skupščina.

47. člen

V občinah, v katerih zaradi manjšega obsega nalog ni pogojev za oblikovanje samostojnih upravnih organov za posamezna področja, se lahko ustanovi enoten občinski sekretariat za opravljanje upravnih nalog za vsa področja, razen za tista, za katera je z zakonom določeno, da se zanje ustanovi poseben upravni organ.

48. člen

Za opravljanje določenih upravnih zadev se lahko ustanovi krajevni urad za območje posamezne krajevne skupnosti ali za območje več krajevnih skupnosti oziroma naselij.

Krajevni urad opravlja zadeve s svojega delovnega področja pod strokovnim vodstvom in nadzorstvom občinskih upravnih organov, s katerih delovnega področja opravlja določene zadeve.

Krajevni urad se organizira kot notranja organizacijska enota v občinskem upravnem organu ali kot organ v sestavi.

Krajevni uradi, njihovo delovno področje in položaj se določijo z odlokom občinske skupščine na podlagi statuta občine.

49. člen

V krajevnem uradu se opravljajo administrativno-tehnična opravila tudi za delovanje delegatskega sistema v krajevni skupnosti, lahko pa tudi druga opravila za krajevno skupnost in za družbenopolitične organizacije v krajevni skupnosti.

S sporazumom med izvršnim svetom občinske skupščine, krajevno skupnostjo in organizacijami iz prejšnjega odstavka se določijo opravila, ki naj jih opravlja krajevni urad, in način njihovega financiranja ter uredijo druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

50. člen

Skupščine dveh ali več občin lahko sporazumno ustanovijo skupne upravne organe oziroma upravne organizacije za opravljanje določenih upravnih nalog iz občinske pristojnosti.

Skupni upravni organi oziroma upravne organizacije se ustanovijo zlasti tedaj, kadar glede na obseg ali naravo upravnih nalog ali zaradi drugih razlogov ni pogojev za učinkovito in smotrno opravljanje teh nalog v posamezni občini oziroma kadar je zaradi obsega, narave in načina opravljanja upravnih nalog ali zaradi drugih pogojev opravljanje teh nalog mogoče bolj učinkovito in smotrno organizirati v skupnem upravnem organu.

51. člen

Z aktom o ustanovitvi skupnega upravnega organa oziroma upravne organizacije se določi zlasti njihov položaj, organizacija in delovno področje, položaj in način imenovanja funkcionarjev, vodilnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili, uredijo vprašanja v

zvezi s sredstvi za delo organa in dohodkom delovne skupnosti ter razmerja med organi občin ustanoviteljic.

52. člen

Skupni upravni organ oziroma upravna organizacija opravlja naloge s svojega delovnega področja na območju posamezne občine oziroma za posamezno občino kot upravni organ te občine.

Skupni upravni organ oziroma upravna organizacija je odgovorna vsaki skupščini občine, ki ga je ustanovila, in njenemu izvršnemu svetu za opravljanje nalog iz pristojnosti te občine.

Vsaka občina ustanoviteljica sprejema program dela skupnega upravnega organa oziroma upravne organizacije, spremlja njihovo izvajanje in lahko zahteva, da skupni upravni organ oziroma upravna organizacija opravi določeno nalogo.

53. člen

Funkcionar, ki vodi skupni upravni organ oziroma upravno organizacijo, je za delo tega organa oziroma organizacije odgovoren vsaki občinski skupščini, ki je ustanovila skupni upravni organ oziroma organizacijo in njenemu izvršnemu svetu.

54. člen

Izvršni sveti občinskih skupščin oziroma občinski upravni organi se med seboj sporazumevajo o usklajenem urejanju vprašanj, ki imajo pomen za smotrno organizacijo in delo občinskih upravnih organov.

Pri sporazumevanju o vprašanjih, iz prejšnjega odstavka sodelujejo republiški upravni organi, pristojni za ustrezna področja ter dajejo izvršnim svetom občinskih skupščin in občinskim upravnim organom strokovno pomoč.

4. Notranja organizacija

55. člen

Upravni organi organizirajo svoje delo tako, da se zagotovi popolno, učinkovito in smotrno opravljanje vseh funkcij upravnega organa na področju, za katerega je ustanovljen.

Z aktom o organizaciji in delu upravnega organa se oblikujejo notranje organizacijske enote glede na naravo dela, obseg in zahtevnost nalog ter način vodenja, programiranja in opravljanja nalog ter pooblastila delavcev pri njihovem opravljanju.

Z aktom o sistemizaciji del in nalog upravnega organa se določi zlasti naziv in razpored del in nalog po organizacijskih enotah z njihovim opisom za vsakega delavca ali skupino delavcev, pogoji za opravljanje posameznih del in nalog, skupno število delavcev, potrebnih za opravljanje del in nalog in število pripravnikov, ki se sprejemajo v delovno razmerje.

Akte o organizaciji in delu ter akte o sistemizaciji del in nalog usklajujejo upravni organi med seboj in z ustreznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

Izvršni svet pri izdaji soglasja z aktom o organizaciji in delu ter o sistemizaciji del in nalog upravnih organov oceni, ali so njihove naloge v smislu prejšnjega odstavka ustrezno določene in razmejene z nalogami strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti.

56. člen

Splošna načela za notranjo organizacijo in sistematizacijo del in nalog ter nomenklaturu enotnih nazivov za skupine istovrstnih del in nalog, enotne zahteve glede strokovne izobrazbe in drugih pogojev, potrebnih za opravljanje del in nalog v upravnih organih ustrezne družbenopolitične skupnosti, predpiše izvršni svet.

Skupne osnove za usklajeno urejanje vprašanj iz prejšnjega odstavka se določijo z dogovorom, ki ga sklenejo izvršni sveti občinskih skupščin in Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

III. DRUŽBENI SVETI ZA UPRAVNE ORGANE
IN ZA UPRAVNA PODROČJA

57. člen

Družbeni sveti uprave se v skladu z zakonom ustanovijo, če je potrebno zagotoviti stalen in organiziran širši družbeni vpliv ter družbeno svetovanje in pomoč pri izvrševanju upravne funkcije in pripravi odločitev na upravnih področjih ali v upravnih organih, katerih dejavnost ima poseben pomeh za družbenopolitično skupnost ali za združeno delo oziroma za zadovoljevanje vsakdanjih življenjskih potreb občanov.

58. člen

V skladu z določbami iz prejšnjega člena se družbeni svet za upravni organ oziroma za upravno področje ustanovi zlasti:

— če delo upravnega organa pri izvajanju določene politike, izvrševanju zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov, bistveno vpliva na način in pogoje uveljavljanja pravic in obveznosti delovnih ljudi in občanov oziroma samoupravnih organizacij in skupnosti;

— če upravni organ odloča o razpolaganju s pomembnimi družbenimi sredstvi ali o drugih vprašanjih, ki so pomembna za ekonomski položaj organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ali posameznikov.

59. člen

Družbeni svet za upravno področje se lahko ustanovi za med seboj povezana upravna področja z delovnih področij več upravnih organov ali za del področja posameznega upravnega organa.

60. člen

Pristojni upravni organ je dolžan obravnavati mnenja in predloge družbenega sveta.

Če upravni organ ne sprejme mnenja ali predloga družbenega sveta, je o tem dolžan obvestiti družbeni svet in izvršni svet skupščine družbenopolitične skupnosti; v primerih, ko je družbeni svet obravnaval določeno vprašanje na pobudo delovnih ljudi in občanov oziroma samoupravnih organizacij ali skupnosti, pa tudi te pobudnike.

Upravni organ mora v obvestilu iz prejšnjega odstavka navesti razloge za svojo odločitev oziroma ravnanje.

61. člen

Strokovne in administrativno-tehnične naloge za družbeni svet, ki je ustanovljen za upravni organ oziroma za del področja posameznega upravnega organa, opravlja ta upravni organ.

Strokovne naloge za družbeni svet, ki je ustanovljen za upravno področje z delovnih področij več upravnih organov, opravlja upravni organ, določen z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine o ustanovitvi družbenega sveta, na podlagi dogovora udeležencev v delu družbenega sveta.

IV. POSEBNE DOLOČBE O INŠPEKCIJAH

62. člen

Zadeve inšpekcijskega nadzorstva opravljajo pristojni republiški in občinski upravni organi.

Posamezna strokovna dela inšpekcijskega nadzorstva se lahko z zakonom ali odlokom občinske skupščine, ki temelji na zakonu, poverijo specializirani organizaciji združenega dela ali strokovni službi druge samoupravne organizacije oziroma skupnosti, če jih zaradi tehničnih in drugih možnosti ni mogoče opravljati v upravnem organu in če opravljanje teh del ni nezdržljivo s položajem teh organizacij oziroma skupnosti.

63. člen

Inšpekcijske zadeve so zadeve splošnega pomena za republiko.

64. člen

Družbenopolitične skupnosti morajo z ustrežno organizacijo inšpekcijskih organov zagotoviti učinkovito, pravočasno, stalno in strokovno izvrševanje inšpekcijskih zadev na vsem svojem območju in za vsa inšpekcijska področja.

65. člen

V občini se opravljanje inšpekcijskih zadev praviloma organizira v enotnem inšpekcijskem organu.

Občine se dogovarjajo o organizaciji medobčinskih inšpekcijskih organov; pri tem upoštevajo zlasti potrebe na posameznih območjih, obseg in način opravljanja nalog na področju posameznih inšpekcijskih zadev, možnost razporeditve dela in delovnega časa, možnost specializacije delavcev in smotrnejše uporabe tehničnih sredstev ter druge pogoje, ki omogočajo učinkovitejšo opravljanje inšpekcijskega nadzorstva.

66. člen

Zadeve inšpekcijskega nadzorstva neposredno opravljajo inšpektorji, kot delavci s posebnimi pooblastili.

Inšpektor samostojno opravlja zadeve inšpekcijskega nadzorstva, odloča o upravnih in drugih ukrepih, za katere je pooblaščen ter je za svoje delo osebno odgovoren.

Drugi delavci inšpekcijskega organa lahko v inšpekcijskih zadevah opravljajo vsa ali posamezna dejanja v postopku pred izdajo odločbe, zlasti pa dejanja v zvezi z ugotavljanjem dejstev in okoliščin, ki so pomembna za odločitev.

Delavci iz prejšnjega odstavka ne morejo izdajati odločb in takih sklepov, s katerimi se onemogoči nadaljnji postopek.

67. člen

Funkcionar ki vodi inšpekcijski organ, organizira in koordinira delo inšpektorjev, določa program dela inšpektorjev in opravlja druga organizacijska in strokovna opravila, potrebna za učinkovito in strokovno delo organa.

68. člen

Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva se izkazuje s posebno izkaznico. Izkaznico izda funkcionar, ki vodi upravni organ, pristojen za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva.

Obrazec izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše republiški upravni organ, pristojen za občo upravo.

69. člen

V mejah pristojnosti ima inšpektor pravico, da pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva pregleda poslovne prostore, objekte, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, državnih organov ter posameznikov, da v upravnem postopku zasliši posamezne osebe, da pregleda listine, s katerimi lahko ugotovi istovetnost oseb, vzame vzorce blaga ter opravi druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzorstva.

70. člen

Če inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ugotovi, da je kršen zakon ali drug predpis oziroma družbeni dogovor, samoupravni sporazum ali drug samoupravni splošni akt, katerega izvajanje nadzoruje, ima pravico in dolžnost:

— da odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga določi, v ta namen uvede in vodi upravni postopek, izdaja upravne odločbe in izreka druge ukrepe, ki so potrebni;

— da predlaga uvedbo postopka zaradi prekrška, prijavi gospodarske prestopke oziroma kazniva dejanja;

— da izreče mandatno kazen, če je za to pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom;

— da predlaga občinski skupščini, da začasno zadrži izvršitev določb samoupravnega splošnega akta organizacije združenega dela oziroma druge samoupravne organizacije ali skupnosti, če meni, da je tak akt v nasprotju z ustavo ali zakonom;

— da sporoči ustrezne podatke pristojnemu organu, če meni, da je potrebno sprejeti ukrepe, za katere sam ni pristojen;

— da izvrši druge ukrepe in dejanja, ki so določeni s predpisi za posamezne inšpekcije.

Če inšpektor ugotovi, da je kršen zakon, drug predpis, družbeni dogovor, samoupravni sporazum ali drug samoupravni splošni akt, ki se nanaša na njegovo delovno področje, pa ni pristojen za neposredno ukrepanje, obvesti o tem pristojne organe.

71. člen

Inšpektor, ki izreče zaradi kršitve zakona ukrep prepovedi obratovanja organizacije združenega dela ali njenega dela, obvesti o tem takoj skupščino občine, na območju katere je sedež organizacije združenega dela ali njenega dela.

72. člen

Organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, državni organi in posamezniki morajo omogočiti oziroma zagotoviti inšpektorju nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva, mu dovoliti vstop v poslovni prostor ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in poročila, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve.

Če inšpektor pri opravljanju svojih nalog naleti na fizični odpor, ali če lahko tak odpor utemeljeno pričakuje, ker je bil že poskušan, ali kadar gre za resne grožnje, da ga bo kdo pri izvrševanju njegovih nalog fizično oviral, lahko zahteva pomoč pristojne službe javne varnosti.

73. člen

Inšpektor je dolžan pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ustrezno ukrepati, da se preprečijo škodljive posledice, ki bi lahko nastale zaradi kršitev zakonov in drugih predpisov in splošnih aktov.

Inšpektorji oziroma inšpekcijski organi so dolžni opozarjati pristojne organe, organizacije in skupnosti na primere nezakonitega ravnanja oziroma na pomanjkljivosti pri izvajanju predpisov in ukrepov ter na škodljive posledice takega ravnanja in jim predlagati ustrezne ukrepe za preprečevanje takih pojavov.

74. člen

Inšpekcijski organi oziroma inšpektorji so dolžni sodelovati med seboj, z upravnimi organi iste in drugih družbenopolitičnih skupnosti, s sodišči, javnimi tožilstvi, organi za postopek o prekrških, z družbenimi pravobranilci samoupravljanja, kakor tudi z organi samoupravne delavske kontrole, s sveti potrošnikov in z drugimi organi temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

75. člen

Inšpektor oziroma inšpekcijski organ je dolžan obravnavati prijave, pritožbe, sporočila in druge vloge občanov, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in državnih organov v zadevah iz pristojnosti inšpekcijskega organa.

Inšpektor oziroma inšpekcijski organ je dolžan občane, samoupravne organizacije in skupnosti ter organe iz prejšnjega odstavka na njihovo zahtevo obvestiti o svojih ukrepih.

76. člen

Inšpekcijski organ oziroma inšpektor mora najmanj enkrat letno poročati skupščini družbenopolitične skupnosti ter njenemu izvršnemu svetu o stanju in pojavih, ki jih je ugotovil pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva, in o svojih ukrepih ter predlagati ukrepe, ki naj jih v zvezi z ugotovljenim stanjem sprejmeta skupščina oziroma njen izvršni svet.

Občinski inšpekcijski organ svoja poročila pošilja tudi ustreznim republiškim inšpektoratom. Republiški inšpektorati morajo v svojem poročilu prikazati tudi stanje in delovanje občinskih inšpekcij.

77. člen

Skupščine družbenopolitičnih skupnosti in njihovi izvršni sveti zagotavljajo inšpekcijskim organom samostojnost pri delu in s svojimi ukrepi preprečujejo nezakonite vplive na delo inšpekcijskih organov in inšpektorjev.

Inšpekcijski organi oziroma inšpektorji so dolžni obvestiti izvršni svet o vseh kršitvah njihove samostojnosti oziroma o nezakonitih vplivih na njihovo delo. Če inšpekcijski organ oziroma inšpektor oceni, da niso zagotovljeni potrebni pogoji za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva, lahko zahteva pomoč pristojne službe javne varnosti.

skih nalog oziroma da zaradi drugih razlogov ne morejo uspešno opravljati inšpekcijskega nadzorstva, so dolžni na to opozoriti izvršni svet in mu predlagati ustrezne ukrepe.

Če izvršni svet kljub opozorilu iz prejšnjega odstavka ne ukrene, kar je potrebno, da se zagotovijo pogoji za učinkovito opravljanje inšpekcijskega nadzorstva, ima inšpekcijski organ oziroma inšpektor pravico in dolžnost o tem obvestiti skupščino družbenopolitične skupnosti.

78. člen

Poleg ukrepov pri izvajanju nadzorstva nad delom občinskih upravnih organov po 252. členu tega zakona, lahko pristojni republiški inšpektorat neposredno ukrepa v inšpekcijskih zadevah iz občinske pristojnosti, kadar občinski inšpekcijski organ ne opravlja določenih nalog v potrebnem obsegu oziroma na ustrezen način in bi zato lahko nastale hujše škodljive posledice oziroma če gre za širše družbeno pomembno in zahtevno ukrepanje.

O svojih ugotovitvah in ukrepih pri opravljanju neposrednega inšpekcijskega nadzorstva obvesti republiški inšpektorat pristojni občinski inšpekcijski organ ter občinsko skupščino oziroma njen izvršni svet.

79. člen

Če ni s predpisi o posameznih inšpekcijah drugače določeno, morajo imeti glavni republiški inšpektorji, republiški inšpektorji in predstojniki medobčinskega oziroma občinskega inšpekcijskega organa visoko strokovno izobrazbo, medobčinski oziroma občinski inšpektorji pa najmanj višjo strokovno izobrazbo; izjemoma imajo občinski inšpektorji lahko srednjo strokovno izobrazbo.

V. DOLŽNOSTI UPRAVNIH ORGANOV
V ZVEZI Z URESNIČEVANJEM PRAVIC
IN OBVEZNOSTI DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV
TER SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ
IN SKUPNOSTI V UPRAVNEM POSTOPKU

80. člen

Upravni organi so dolžni organizirati delo tako, da delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, druge pravne osebe in druge stranke lahko učinkovito uresničujejo svoje pravice in pravne koristi ter izvršujejo obveznosti v upravnem postopku.

81. člen

Upravni organi so dolžni s svojim delom zagotoviti zakonito in pravočasno odločanje v upravnih stvareh; pri tem morajo vsakomur zagotoviti enako pravno varstvo njegovih pravic ali na zakonu temelječih interesov.

82. člen

Občinski in republiški upravni organi, pristojni za občo upravo, skrbijo za izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in drugih predpisov o upravnem postopku, zlasti pa, da delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, druge pravne osebe in druge stranke v postopku lahko hitro, učinkovito, s čim manjšimi stroški in na enostaven način uresničujejo svoje pravice in pravne koristi ter izvršujejo obveznosti v upravnem postopku. Pri tem nadzorujejo tudi, ali upravni in drugi državni organi ter samoupravne or-

ganizacije in skupnosti, ki odločajo o upravnih stvareh, dajejo delovnim ljudem in občanom ter drugim strankam in udeležencem v postopku pravno pomoč pri uresničevanju njihovih pravic in pravnih koristi ter pri izvrševanju njihovih obveznosti v upravnem postopku.

Organi iz prejšnjega odstavka zagotavljajo strokovno pomoč upravnim organom in organizacijam ter njihovim delavcem pri strokovnem usposabljanju za opravljanje upravnih zadev in strokovno pomoč pri organizaciji in racionalizaciji dela pri reševanju teh zadev.

83. člen

Upravni organi, pristojni za občo upravo, nadzorujejo, ali upravni organi ter samoupravne organizacije in skupnosti pri odločanju o upravnih stvareh pravilno uporabljajo predpise o upravnem postopku, zlasti pa:

- reševanje upravnih stvari v predpisanih rokih;
- izdajanje potrdil in drugih listin o določenih dejstvih;
- plačevanje taks in stroškov v upravnem postopku;
- izvajanje predpisov o pisarniškem poslovanju;
- izvajanje predpisov o strokovni izobrazbi in strokovnem izpopolnjevanju delavcev, ki opravljajo dejanja v upravnem postopku;
- vodenje evidenc o upravnih zadevah;
- izvajanje sklepov občinske skupščine in njenega izvršnega sveta o ukrepih za izboljšanje dela pri reševanju upravnih zadev;
- izvajanje predpisov o organizaciji in delu upravnih organov.

84. člen

V upravnih organih, pritojnih za občo upravo, opravljajo nadzorstvo v smislu 82. in 83. člena tega zakona delavci s posebnimi pooblastili, ki morajo imeti visoko strokovno izobrazbo pravne ali upravne smeri in tri leta delovnih izkušenj pri reševanju upravnih zadev.

85. člen

Kadar upravni organ, pristojen za občo upravo ugotovi, da upravni ali drug državni organ oziroma organizacija ali skupnost, ki so ji poverjena javna pooblastila, krši predpise o upravnem postopku, mora na to opozoriti funkcionarja, ki vodi organ, oziroma odgovorno osebo organizacije ali skupnosti, in mu predlagati ukrepe za odpravo nezakonitosti in nepravilnosti oziroma ukrepati v skladu s pooblastili, ki jih ima po zakonu.

Če organ oziroma organizacija ali skupnost ne ravna v skladu z opozorilom iz prejšnjega odstavka, mora upravni organ, pristojen za občo upravo, o ugotovljenem stanju obvestiti izvršni svet in mu predlagati ustrezne ukrepe.

86. člen

Upravni in drugi državni organi ter organizacije in skupnosti, ki odločajo v upravnem postopku, tekoče analizirajo svoje delo in stanje pri reševanju upravnih stvari ter ravnanje delavcev do delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela in drugih strank v upravnem postopku, ter o tem v določenih rokih poročajo upravnemu organu, pristojnemu za občo upravo ustrezne družbenopolitične skupnosti.

Organ, pristojen za občno upravo, letno poroča skupščini družbenopolitične skupnosti in njenemu izvršnemu svetu o stanju in pojavih pri reševanju upravnih stvari v družbenopolitični skupnosti, zlasti o upoštevanju predpisanih rokov ter o ukrepih za izboljšanje dela in pogojev za učinkovitejšo uresničevanje pravic in izvrševanje obveznosti delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela in drugih strank v upravnem postopku.

87. člen

Upravni in drugi državni organi ter organizacije in skupnosti, ki odločajo o upravnem postopku, vodijo enotno evidenco o upravnih zadevah.

Republiški upravni organ, pristojen za občno upravo, predpiše vsebino evidenc in način spremljanja podatkov o reševanju upravnih stvari, ki so pomembni za republiko.

88. člen

V upravnih organih lahko vodi upravni postopek in odloča o upravnih stvareh samo delavec, ki je v skladu z zakonom pooblaščen za opravljanje teh zadev.

Pooblastilo za odločanje o upravnih stvareh oziroma za dejanja v postopku pred izdajo odločbe lahko da funkcionar, ki vodi upravni organ, delavcu tega organa, ki izpolnjuje pogoje glede strokovne izobrazbe. Pooblastilo za odločanje o upravnih stvareh obsega tudi pooblastilo za dejanja v postopku pred izdajo odločbe.

Pooblastilo za dejanja v upravnem postopku se lahko da delavcu, ki ima najmanj višjo strokovno izobrazbo, za dejanja v upravnem postopku na prvi stopnji iz občinske pristojnosti v enostavnih upravnih zadevah pa tudi delavcu, ki ima srednjo strokovno izobrazbo.

S predpisom republiškega upravnega organa pristojnega za občno upravo, se glede na vrsto in zahtevnost ter druge značilnosti upravnih stvari podrobneje določi strokovna izobrazba, ki jo morajo imeti delavci za opravljanje dejanj v upravnem postopku. S posebnim zakonom se določi način preizkusa strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku.

89. člen

Republiški upravni organ, pristojen za določeno upravno področje, odloča o pritožbi zoper odločbo, ki jo je v upravni stvari s tega upravnega področja na prvi stopnji izdal občinski upravni organ.

Če je v republiškem upravnem organu za določeno upravno področje ustanovljen organ v sestavi, odloča o pritožbah zoper odločbo s tega upravnega področja organ v sestavi.

90. člen

Kadar je zoper odločbo, ki jo na prvi stopnji izda republiški upravni organ, dovoljena pritožba, odloča o njej Izvršni svet Skupščine SR Slovenije oziroma ustrezni republiški upravni organ, če je odločbo na prvi stopnji izdal organ v njegovi sestavi.

91. člen

V sporih o pristojnosti za odločanje v upravnih stvareh med upravnimi organi iste družbenopolitične skupnosti ali organizacijami in skupnostmi, ki so jim poverjena javna pooblastila v isti družbenopolitični skupnosti, odloča izvršni svet.

V sporih o pristojnosti med upravnimi organi raznih občin z istega upravnega področja odloča repub-

liški upravni organ z ustreznega upravnega področja.

V sporih o pristojnosti med upravnimi organi raznih občin z raznih upravnih področij odloča republiški upravni organ, pristojen za občno upravo.

V sporih o pristojnosti, ki niso naštetih v prejšnjih odstavkih tega člena, odloča Vrhovno sodišče SR Slovenije v senatu za upravne spore.

92. člen

O izločitvi uradne osebe republiškega upravnega organa odloča funkcionar, ki vodi ta upravni organ.

O izločitvi funkcionarja, ki vodi organ v sestavi, odloča funkcionar, ki vodi republiški upravni organ, v katerega sestavo je ta organ.

O izločitvi funkcionarja, ki vodi republiški upravni organ, odloča Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

O izločitvi člana republiškega kolegijskega upravnega organa odloča kolegijski upravni organ; o izločitvi predsednika republiškega kolegijskega upravnega organa odloča Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

93. člen

O izločitvi uradne osebe občinskega upravnega organa oziroma funkcionarja, ki vodi občinski upravni organ, ter predsednika ali člana občinskega kolegijskega upravnega organa odloča organ, ki ga določi z odlokom občinska skupščina.

VI. DELOVNI ČAS

94. člen

Razporeditev, začetek in konec delovnega časa v upravnih organih se določi v skladu z značajem nalog organa in potrebami delovnih ljudi in občanov ter glede na življenjske, prometne in druge razmere na območju družbenopolitične skupnosti tako, da se delovnim ljudem in občanom čim bolj olajša uveljavljanje pravic in izpolnjevanje obveznosti pri upravnih organih.

V upravnih organih, ki glede na naravo nalog stalno neposredno poslujejo z delovnimi ljudmi in občani, se delovni čas razporedi tako, da delovni ljudje in občani pri teh organih lahko urejajo zadeve praviloma zunaj svojega delovnega časa. V teh upravnih organih se zato glede na pogoje iz prejšnjega odstavka organizira delo v izmenah, dežurna služba oziroma druge ustrezne oblike poslovanja za delovne ljudi in občane.

Razpored delovnega časa po prejšnjem odstavku mora biti objavljen in na primeren način označen v poslovnih prostorih upravnega organa.

95. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določi okvirno razporeditev delovnega časa v vseh upravnih organih v SR Sloveniji.

Izvršni svet skupščine družbenopolitične skupnosti določi v skladu s tem zakonom začetek in konec delovnega časa ter trajanje in razporeditev delovnega časa v upravnih organih te družbenopolitične skupnosti.

96. člen

V primerih, ko z ustrežno organizacijo in delitvijo dela ter z razporeditvijo delovnega časa in delavcev ni mogoče v okviru rednega delovnega časa opraviti določenih del oziroma nalog, za katere splošni družbeni

interes in narava dejavnosti terjajo, da se opravijo brez prekinitve oziroma določenega dne ali v določenem roku, lahko funkcionar, ki vodi upravni organ, v skladu s samoupravnim splošnim aktom odredi, da se taka dela oziroma naloge opravijo v podaljšanem delovnem času.

Delo v podaljšanem delovnem času v smislu prejšnjega odstavka se lahko odredi:

— v primerih, ko je določena nepredvidena dela oziroma naloge potrebno opraviti v določenem roku, vendar samo, če tega dela ne morejo opraviti drugi delavci v okviru polnega delovnega časa ali če nastane potreba po takšnem delu zaradi nepredvidenega izostanka delavca, ki bi moral opraviti tako delo;

— če je potrebno dokončati začeta dejanja v postopku pred upravnimi organi ali če je potrebno neprekinjeno opraviti druga dela oziroma naloge;

— če je potrebno opraviti nujno inšpekcijsko zadevo ali drugo nujno dejanje v upravnem postopku;

— če gre za dokončanje tehničnih opravil oziroma storitev. v primeru, ko zaradi tehnologije začetega procesa brez škode ali dodatnih stroškov ni mogoče prekiniti;

— če so potrebni neprekinjeni ukrepi za zavarovanje oseb in premoženja oziroma za vzdrževanje javnega reda in miru.

97. člen

Pogoje, ob katerih je mogoče uvesti delo v podaljšanem delovnem času, način opravljanja teh del oziroma nalog ter način razporejanja delavcev določa samoupravni splošni akt.

Delavec lahko opravlja delo v podaljšanem delovnem času največ 12 ur na teden; če je v upravnem organu organizirana dežurna služba ali stalna pripravljenost za delo, se kot delo v podaljšanem delovnem času šteje le čas, ko je delavec dejansko opravljal dela in naloge iz 96. člena tega zakona.

98. člen

Delo v podaljšanem delovnem času se šteje kot poseben delovni pogoji. Način in pogoji za opravljanje del oziroma nalog ter obseg del oziroma nalog, opravljenih v podaljšanem delovnem času, se upošteva pri določanju meril, ki so podlaga za delitev osebnih dododkov in za odmerjanje drugih pravic, odvisnih od dolžine in narave delovnega časa.

VII. SREDSTVA ZA DELO UPRAVNEGA ORGANA

99. člen

Sredstva za delo upravnih organov so družbena sredstva, s katerimi se zagotavlja materialna podlaga za delo teh organov ter pogoji za uresničevanje njihovih funkcij.

Delavci v delovnih skupnostih upravnih organov pri opravljanju dela za te organe uresničujejo pravico dela z družbenimi sredstvi na podlagi samoupravnega sporazuma, v katerem se v skladu s tem zakonom urejajo medsebojna razmerja glede dohodka med delovno skupnostjo in upravnim organom.

100. člen

Sredstva za delo upravnih organov določa skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog izvršnega sveta upoštevajoč obveznost, da se zagotove pogoji za

učinkovito opravljanje funkcij upravnih organov ter v skladu z obsegom sredstev, ki se v družbenopolitični skupnosti namenijo za splošne družbene potrebe.

Sredstva za delo upravnih organov po prejšnjem odstavku se zagotavljajo v proračunu družbenopolitične skupnosti.

101. člen

Sredstva za delo upravnega organa se določajo glede na naravo, vrsto in zahtevnost del in nalog, ki jih ima upravni organ na podlagi ustave, zakona ali na zakonu temelječega predpisa, in so določene z delovnim programom organa, glede na njihov ocenjeni obseg, delovne in druge pogoje, ki vplivajo na njihovo izvrševanje ter glede na rezultate dela, ki jih dosegajo delavci delovne skupnosti in funkcionarji organa pri izvrševanju delovnega programa organa, pri gospodarjenju s sredstvi in pri izvrševanju funkcij upravnega organa.

Pri določanju obsega sredstev se upošteva količina in kakovost dela delavcev v delovni skupnosti organa, ki sta trajneje potrebni za nemoteno izvrševanje nalog organa in sta določeni v aktu o sistemizaciji del in nalog, kakor tudi način opravljanja nalog ter vrednost materiala in storitev, potrebnih za opravljanje nalog upravnega organa.

Če se med letom znatno spremeni delovno področje ali pristojnost upravnega organa, obseg ali narava nalog organa ter pogoji za njihovo izvrševanje, se v mejah, ki zagotavljajo nemoteno delo organa, sorazmerno poveča ali zmanjša tudi obseg sredstev za delo upravnega organa.

102. člen

Upravni organ pridobiva sredstva za delo tudi na podlagi sporazuma, s katerim v skladu s tem zakonom prevzame opravljanje nalog za samoupravne interesne skupnosti, za družbenopolitične ali druge organizacije oziroma organe.

103. člen

Upravni organi lahko v okviru svoje dejavnosti ali v zvezi s svojo dejavnostjo v skladu s programom dela opravljajo določene storitve za druge uporabnike, če opravljanje teh storitev ne ovira izvrševanje funkcij upravnega organa.

Prihodki, ki jih upravni organi ustvarijo iz plačil za storitve po prejšnjem odstavku, so prihodek proračuna družbenopolitične skupnosti.

Z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine, ki temelji na zakonu, se določijo pogoji, ob katerih lahko posamezen upravni organ v celoti ali delno uporabi svoje prihodke kot sredstva za delo oziroma se določi, da prihodke upravnega organa v skladu s samoupravnim sporazumom ali pogodbo pridobijo delavci kot dohodek delovne skupnosti.

104. člen

Sredstva za delo upravnega organa so:

- sredstva, ki jih delavci v skladu s tem zakonom pridobivajo kot dohodek delovne skupnosti,
- sredstva, ki se po družbeno dogovorjenih osnovah in merilih zagotavljajo upravnemu organu za osebni dohodek funkcionarja, ki vodi upravni organ, in njegovega namestnika,
- sredstva za materialne stroške,
- sredstva opreme,
- sredstva za posebne namene.

105. člen

S programom dela upravnega organa se določijo dela in naloge z delovnega področja upravnega organa, ki jih je organ dolžan opraviti v posameznem letu, in sicer glede na vrsto, zahtevnost in sestavljenost, stopnjo in vsebino odgovornosti ter pogoje dela. Program dela upravnega organa določi funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delavcev delovne skupnosti.

Program dela z zahtevkom za zagotovitev sredstev za delo upravnega organa predloži upravni organ izvršnemu svetu. V zahtevku za zagotovitev sredstev se navedejo osnovni pokazatelji o obsegu sredstev, potrebnih za izvršitev del in nalog iz letnega programa dela, ter drugi podatki, ki vplivajo na določitev potrebnih sredstev.

106. člen

Razporeditev sredstev za materialne stroške, sredstev opreme in sredstev za posebne namene se opravi s predračunom, dokončno pa se ta sredstva razdelijo z zaključnim računom sredstev upravnega organa.

Predračun in zaključni račun sredstev in prejšnjega odstavka določi funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti, če z zakonom za posamezne vrste sredstev ni drugače določeno.

Predlog zaključnega računa s poročilom o porabi sredstev iz prvega odstavka tega člena predloži funkcionar, ki vodi upravni organ, izvršnemu svetu; pri tem posebej izkaže sredstva, ki naj se po zaključnem računu v skladu s samoupravnim sporazumom prenešajo v dohodek delovne skupnosti.

107. člen

Materialni stroški so izdatki, ki nastajajo zaradi porabe materiala ali plačila storitev, potrebnih za opravljanje dejavnosti upravnega organa in so namenjeni zlasti za nabavo potrošnega materiala, drobnega inventarja in kuriva, za plačilo razsvetljave in vzdrževanje snage v poslovnih prostorih, poštnih, telefonskih in telegrafskih storitev, za najemnino in redno vzdrževanje poslovnih prostorov, za tiskanje uradnega gradiva ter za nakup strokovnih publikacij in literature, za osebne prejemke in povračila, ki se po posebnih predpisih priznavajo upravni organu med materialne stroške, za plačilo zavarovalnin in za vzdrževanje opreme ter za druge izdatke, ki po svojem namenu sodijo med materialne stroške.

Sredstva opreme so premične stvari, potrebne za delo upravnega organa, katerih življenjska doba je ob normalnih pogojih daljša od enega leta, denarna sredstva, namenjena za nakup opreme in sredstva amortizacije opreme.

Višina sredstev za materialne stroške in opremo se določi v skladu z vrednostjo materiala in storitev ter opreme tako, da se zagotovijo pogoji za nemoteno in kvalitetno opravljanje nalog upravnega organa. Za določanje višine posameznih vrst materialnih stroškov se uporabljajo normativi, za tiste materialne stroške, ki jih ni mogoče normirati, pa izkušnje iz preteklega obdobja ob upoštevanju sprememb v obsegu dela in dejanskih stroškov oziroma nabavnih cen.

Sredstva za posebne namene so namenjena za izvrševanje nalog iz dejavnosti upravnega organa, zlasti pa za plačila po pogodbah z znanstveno-raziskovalnimi organizacijami in posamezniki, za dopolnilno strokovno izobraževanje delavcev v skladu s programi, za naloge

s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite, za stroške strokovnih komisij, konferenc in posvetov ter za naloge, za katere se sredstva ne zagotavljajo v okviru drugih sredstev upravnega organa

108. člen

Upravni organi zaradi učinkovitejše in racionalnejše uporabe opreme ter tehnološke modernizacije poslovanja združujejo sredstva opreme oziroma skupno uporabljajo posamezna sredstva opreme.

Izvršni svet lahko določi, da je skupna uporaba posameznih vrst opreme, zlasti tehničnih sredstev za delo, obvezna za več ali za vse upravne organe.

Upravni organ lahko sredstva opreme uporablja tudi skupaj z organizacijami združenega dela, s samoupravnimi in drugimi organizacijami in skupnostmi ali društvi; način uporabe skupnih sredstev opreme se uredi s pogodbo.

109. člen

Če upravni organ zaradi znatno spremenjene narave nalog, obsega ali načina njihovega opravljanja ne potrebuje več posameznih sredstev opreme, jih lahko brezplačno prenese na drug upravni organ iste družbenopolitične skupnosti.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko upravni organ premične stvari, ki so oprema, proda, posodi ali da v zakup upravni organu druge družbenopolitične skupnosti, organizaciji združenega dela, samoupravni in drugi organizaciji ter skupnosti ali društvu.

Stvar, ki je ni bilo mogoče prodati organu, organizaciji, skupnosti ali društvu iz prejšnjega odstavka, se sme prodati na licitaciji občanu, če občani po veljavnih predpisih lahko pridobe lastnino na takšni stvari.

Podrobnejše pogoje za prenos sredstev opreme po določbah prvega do tretjega odstavka tega člena določi izvršni svet.

Upravni organ lahko vzame iz uporabe premične stvari, če postanejo zaradi dotrajanosti ali iz drugih vzrokov neuporabne.

VIII. DOHODEK DELOVNE SKUPNOSTI

Pridobivanje in razporejanje dohodka

110. člen

Delavci v delovni skupnosti upravnega organa pridobivajo dohodek delovne skupnosti iz sredstev za delo upravnega organa primerno načelom svobodne menjave dela v skladu s tem zakonom.

V okviru dohodka delovne skupnosti pridobivajo delavci sredstva za osebne dohodke in za skupno porabo v skladu z načelom delitve po delu ter z osnovami in merili iz samoupravnega sporazuma in družbenega dogovora.

Delavci lahko na podlagi samoupravnega sporazuma oziroma pogodbe v skladu z zakonom, pridobivajo v okviru dohodka delovne skupnosti tudi sredstva za razširitev materialne osnove dela delovne skupnosti.

111. člen

Delavci v delovni skupnosti upravnega organa in upravni organ, za katerega opravljajo delo, s samoupravnim sporazumom urejajo in usklajujejo odnose v zvezi s pridobivanjem in razporejanjem dohodka de-

lovne skupnosti ter druga vprašanja v zvezi z družbenoekonomskim položajem delavcev v delovni skupnosti. Udeleženca samoupravnega sporazuma sta tudi izvršni svet skupščine ustrezne družbenopolitične skupnosti in organ sindikata, določen v statutu sindikatov.

112. člen

S samoupravnim sporazumom iz prejšnjega člena se določijo osnove in merila za pridobivanje dohodka delovne skupnosti in njegovo razporejanje ter za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo; določi se način vrednotenja del in nalog ter ugotavljanja prispevka delovne skupnosti k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa; določijo se pogoji, pod katerimi delovna skupnost pridobi neporabljena sredstva za materialne stroške in druge prihranke pri sredstvih, ki se zagotavljajo upravnemu organu za delo, ter prihodke, ki jih upravni organ ustvari s svojo dejavnostjo; uredijo se vprašanja v zvezi z zagotavljanjem življenjskih in delovnih pogojev delavcev ter druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

S samoupravnim sporazumom se določijo tudi primeri, ko delovna skupnost glede na naravo dejavnosti upravnega organa lahko pridobi sredstva za razširitev materialne osnove svojega dela in določijo pogoji za uporabo teh sredstev.

113. člen

Delavci v delovni skupnosti, ki opravljajo določena tehnična opravila ali določene storitve za upravne organe, pridobivajo dohodek iz sredstev za delo upravnega organa, za katerega opravljajo opravila ali storitve, v skladu s samoupravnim sporazumom oziroma s pogodbo, sklenjeno med delovno skupnostjo in upravnimi organi.

S samoupravnim sporazumom oziroma s pogodbo iz prejšnjega odstavka se določijo vrsta, kakovost in obseg opravil ali storitev ter način, pogoji in odgovornost za njihovo opravljanje, cena storitev oziroma osnove in merila za pridobivanje dohodka ob upoštevanju tehničnih in delovnih normativov za enoto del oziroma storitev, ter druge pravice in obveznosti udeležencev samoupravnega sporazuma oziroma pogodbe v zvezi z opravljanjem opravil ali storitev.

114. člen

Če ni sklenjen samoupravni sporazum, se delavcem v delovni skupnosti upravnega organa zagotavljajo sredstva za osebne dohodke in skupno porabo na podlagi akta izvršnega sveta; s tem aktom se določijo osnove in merila za zagotavljanje sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter začasno uredijo druga vprašanja v zvezi s pridobivanjem dohodka delovne skupnosti.

115. člen

Za pridobivanje in razporejanje dohodka delovne skupnosti se določijo take osnove in merila, ki zagotavljajo, da bo dohodek delovne skupnosti odvisen od potrebne količine in kakovosti dela delavcev glede na vrsto, zahtevnost oziroma sestavljenost del in nalog ter odgovornost, ki je povezana z njihovim opravljanjem; od obsega dela in pogojev za izvrševanje del in nalog; od kakovosti opravljenega dela, zlasti pa časa, v katerem je delo opravljeno in stroškov, ki so povezani z delom; od rezultatov dela delovne skupnosti pri izvrševanju del in nalog upravnega organa, določenih v delovnem programu ter od rezultatov gospodarjenja

z družbenimi sredstvi kot svojim in družbenim minulim delom.

116. člen

Pri določanju višine sredstev za osebne dohodke in skupne porabe in razmerja med temi sredstvi, se upošteva njihova usklajenost z gibanjem produktivnosti dela ter osebnih dohodkov in sredstev skupne porabe delavcev v organizacijah združenega dela v skladu z družbenim dogovorom o skupnih osnovah in merilih za pridobivanje dohodka delovne skupnosti in njegovem razporejanju, tako da se za enako delo zagotovijo enaki osebni dohodki.

117. člen

Skupščine družbenopolitičnih skupnosti, organ sindikata, določen s statutom sindikata, ter Gospodarska zbornica Slovenije z družbenim dogovorom določijo skupne osnove in merila za usklajeno urejanje odnosov pri pridobivanju dohodka delovne skupnosti in njegovem razporejanju ter pri delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo delavcev, upoštevajoč gibanje produktivnosti dela ter raven osebnih dohodkov delavcev v organizacijah združenega dela, ki opravljajo dela in naloge, ki so po količini in kakovosti ter pogojih dela primerljive z deli in nalogami delavcev v delovnih skupnostih upravnih organov.

118. člen

Udeleženci samoupravnih sporazumov iz 111. člena in družbenega dogovora iz 117. člena tega zakona spremljajo izvajanje teh aktov, zlasti pa učinkovanje osnov in meril za uveljavljanje načela delitve po rezultatih dela.

119. člen

Dohodek, ki ga pridobi delovna skupnost upravnega organa, je odvisen od pravočasnega, zakonitega, popolnega in smotrnega izvrševanja funkcij, del in nalog upravnega organa. Podlaga za ugotovitev prispevka delovne skupnosti k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa, so dela in naloge z delovnega področja upravnega organa, ki so jih v ustreznem obdobju opravili delavci v delovni skupnosti.

V dohodek delovne skupnosti se prenesejo prihranki pri materialnih stroških in drugih sredstvih za delo upravnega organa, ki so rezultat prizadevanja delavcev za gospodarno uporabo teh sredstev v obsegu in pod pogoji, ki so določeni v samoupravnem sporazumu.

120. člen

Prispevek delovne skupnosti upravnega organa k izvrševanju njegovih funkcij, del in nalog ugotovi oziroma oceni izvršni svet potem, ko dobi mnenje funkcionarja, ki vodi upravni organ, in sicer praviloma po preteku leta, za katero daje oceno, in o tem obvesti skupščino družbenopolitične skupnosti. Funkcionar, ki vodi upravni organ, mora o svojem mnenju predhodno obvestiti delovno skupnost upravnega organa.

Oceno o prispevku delovne skupnosti upravnega organa k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa v obdobjih, za katera se opravi periodični obračun dohodka, daje funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

V postopku, v katerem se na podlagi osnov in meril iz samoupravnega sporazuma ugotovi oziroma oceni prispevek delovne skupnosti, se opravi primerjava

opravljenih del in nalog s programiranimi tako po obsegu, kot tudi po kakovosti, upoštevajoč stroške, ki so povezani z opravljanjem dela.

121. člen

Ce delovna skupnost meni, da mnenje funkcionarja, ki vodi upravni organ, po prvem odstavku oziroma njegova ocena po drugem odstavku prejšnjega člena ni v skladu z osnovami in merili iz samoupravnega sporazuma, ali če meni, da niso upoštevani vsi rezultati njenega dela, ima pravico predlagati ustanovitev skupne komisije, ki naj prouči sporno vprašanje. Komisijo sestavljajo delegat delavcev delovne skupnosti, predstavnik organa sindikata, določenega s statutom sindikata ter funkcionar, ki vodi upravni organ.

Ce v skupni komisiji ni doseženo soglasje, se sporno vprašanje predloži izvršnemu svetu. Odločitev izvršnega sveta je dokončna.

122. člen

Dohodek razporejajo delavci delovne skupnosti s finančnim načrtom in zaključnim računom na način in po postopku, ki je določen s statutom delovne skupnosti.

Med letom prejema delovna skupnost akontacijo dohodka.

123. člen

Ce funkcionar, ki vodi upravni organ, oceni, da utegne razporeditev sredstev po finančnem načrtu ali delitev sredstev po zaključnem računu dohodka delovne skupnosti povzročiti večje motnje ali hujše posledice v delovanju upravnega organa, opozori na to delovno skupnost in ji predlaga, naj znova preizkusi svoj sklep. Ce delovna skupnost ne upošteva tega opozorila, je funkcionar upravičen in dolžan zadržati izvršitev sprejetega finančnega načrta oziroma zaključnega računa in predlagati ustanovitev skupne komisije, ki naj prouči sporno vprašanje. Komisijo sestavljajo delegat delavcev delovne skupnosti, predstavnik organa sindikata, določenega s statutom sindikata ter funkcionar, ki vodi upravni organ.

Ce v skupni komisiji ni doseženo soglasje, se sporno vprašanje predloži izvršnemu svetu. Odločitev izvršnega sveta je dokončna.

Ce izvršni svet ne odloči o spornem vprašanju v 30 dneh, se finančni načrt oziroma zaključni račun lahko izvrši.

Delitev sredstev za osebne dohodke in sredstev za skupno porabo

124. člen

Delavec ima pravico do osebnega dohodka, ki je namenjen za zadovoljevanje njegovih osebnih potreb, kot tudi za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb, ki se po samoupravnem sporazumu ali zakonu krijejo iz osebnega dohodka.

Osebni dohodek delavca se določa tako, da ustreza rezultatom njegovega dela in njegovemu osebnemu prispevku, ki ga je dal s svojim živim in minulim delom k uresničevanju funkcij, del in nalog upravnega organa, v odvisnosti od zahtevnosti njegovega dela in s tem povezane odgovornosti, kot tudi od skupnih rezultatov dela delovne skupnosti upravnega organa v skladu z načelom delitve po delu ter v razmerju do

dosežene družbene produktivnosti v ustreznem planškem obdobju.

125. člen

Delavci v delovni skupnosti upravnega organa v samoupravnem splošnem aktu v skladu s samoupravnim sporazumom iz 111. člena tega zakona določijo osnove in merila za delitev sredstev za osebne dohodke, ki morajo zagotavljati, da se osebni dohodki ugotavljajo po delovnem prispevku delavca in odvisno od prispevka delovne skupnosti k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa.

Za ugotavljanje delovnega prispevka delavca se v samoupravnem splošnem aktu iz prejšnjega odstavka določijo osnove in merila, ki omogočajo ugotavljanje rezultatov njegovega dela glede na količino in kakovost dela, upoštevajoč zlasti obseg in zahtevnost dela, ustvarjalnost delavca pri opravljanju del in nalog ter kakovost doseženih rezultatov dela, pri delu dosežene prihranke, izrabo delovnega časa, odgovornost pri delu in pogoje, v katerih delavec dela.

V samoupravnem splošnem aktu iz prvega odstavka tega člena se posebej določijo osnove in merila za delitev sredstev za osebne dohodke iz minulega dela. Osnove in merila morajo omogočati tudi ugotavljanje in vrednotenje delavčevega ustvarjalnega prispevka k reševanju vprašanj z delovnega področja upravnega organa ter k razvoju posamezne družbene dejavnosti in s tem k splošnemu družbenemu razvoju.

Ce delavci niso določili osnov in meril v smislu prvega odstavka tega člena, prejemajo le z zakonom zajamčeni osebni dohodek.

126. člen

Delavci v delovni skupnosti upravnega organa v skladu z načelom solidarnosti določijo namene, pogoje in način uporabe sredstev za zadovoljevanje potreb po stanovanju, strokovnem in družbenopolitičnem izobraževanju, družbeni prehrani, počitku in rekreaciji, kulturi in drugih skupnih potreb delavcev, ter določijo osnove in merila za njihovo delitev.

127. člen

Prispevek delavca k delu delovne skupnosti ugotovi funkcionar, ki vodi upravni organ; če rezultatov dela ni mogoče meriti, se prispevek delavca k delu delovne skupnosti oceni na podlagi osnov in meril iz samoupravnega splošnega akta.

Funkcionar, ki vodi upravni organ, si glede ocene delovnega prispevka delavca pridobi mnenje delovne skupnosti.

Postopek za ugotovitev ali oceno delavčevega delovnega prispevka se določi s samoupravnim splošnim aktom v skladu z zakonom in s samoupravnim sporazumom.

128. člen

Osebni dohodki vodilnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili, ki jih imenuje izvršni svet, se določajo v skladu z osnovami in merili, ki jih določi izvršni svet ob upoštevanju družbeno dogovorjenih osnov in meril in so odvisni tudi od ocene izvršnega sveta o prispevku delovne skupnosti k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa, v obdobju, za katerega se opravi obračun osebnih dohodkov.

Prispevek delavca iz prejšnjega odstavka k izvrševanju funkcij, del in nalog upravnega organa, oceni izvršni svet na predlog funkcionarja, ki vodi upravni

organ. Funkcionar si predhodno pridobi mnenje delovne skupnosti.

129. člen

Delavec, ki pri opravljanju del in nalog, ki so mu poverjene, z inovacijo, racionalizacijo ali drugo obliko ustvarjalnosti znatneje prispeva k rezultatom dela ali izboljšanju dela upravnega organa ter k izvrševanju njegovih funkcij, ima v skladu s samoupravnim splošnim aktom pravico do posebnega nadomestila.

O nadomestilu iz prejšnjega odstavka odloča delovna skupnost na predlog oziroma po predhodnem mnenju funkcionarja, ki vodi upravni organ.

130. člen

Če delavec oziroma delovna skupnost meni, da delovni prispevek delavca ni bil ugotovljen oziroma ocenjen v skladu z osnovami in merili, ali da pri oceni niso bili upoštevani vsi rezultati dela, se ugotovitev oziroma ocena delovnega prispevka delavca ponovno preizkusi v skupni komisiji, ki jo sestavljajo delegat delavcev delovne skupnosti, predstavnik sindikata in funkcionar, ki vodi upravni organ. Če v postopku ponovnega preizkusa v skupni komisiji ni doseženo soglasje, velja odločitev funkcionarja, ki vodi upravni organ.

131. člen

Med letom delavci v delovni skupnosti upravnega organa ugotavljajo in izplačujejo osebni dohodek kot akontacijo za obdobja, ki jih določa samoupravni splošni akt. Ta obdobja ne smejo biti daljša od enega meseca.

V obdobjih iz prejšnjega odstavka se ugotavlja osebni dohodek delavca v skladu z osnovami in merili iz samoupravnega splošnega akta tako, da ustreza rezultatom njegovega dela in njegovemu prispevku k delu delovne skupnosti v teh obdobjih.

V akontacijo osebnega dohodka se všteta tudi del osebnega dohodka, ki pripada delavcu zaradi posebnih pogojev, v katerih dela, ali zaradi narave del in nalog organa, v skladu s posebnim predpisom.

132. člen

Ob izplačilu akontacije osebnega dohodka ter ob dokončni ugotovitvi osebnega dohodka po zaključnem računu se delavcu vroči pismen obračun akontacije oziroma dokončen obračun osebnega dohodka po vseh osnovah in merilih, po katerih je bila obračunana akontacija oziroma po katerih so se delila sredstva za osebne dohodke.

Zoper obračun iz prejšnjega odstavka ima delavec pravico ugovora. O ugovoru odloči funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

133. člen

O uporabi sredstev za skupno porabo odloča delovna skupnost v skladu z osnovami in merili, določenimi v samoupravnem splošnem aktu, samoupravnem sporazumu in družbenem dogovoru.

Delovna skupnost upravnega organa lahko združuje sredstva za skupno porabo s sredstvi delovnih skupnosti drugih upravnih organov, kot tudi s sredstvi organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

IX. NAČIN URESNIČEVANJA SAMOUPRAVNIH PRAVIC, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV

134. člen

Delavci v upravnem organu uresničujejo svoje samoupravne pravice, obveznosti in odgovornosti v delovni skupnosti upravnega organa (v nadaljnjem besedilu: delovna skupnost).

Način uresničevanja samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti ter organe delovne skupnosti določa statut delovne skupnosti v skladu z zakonom.

Delavci lahko s samoupravnim splošnim aktom določijo, da uresničujejo določene samoupravne pravice, obveznosti in odgovornosti v delovnih enotah, določenih s statutom delovne skupnosti. Delovna enota je lahko ena ali več notranjih organizacijskih enot, katerih naloge so med seboj povezane oziroma del notranje organizacijske enote.

135. člen

Če se delavci v delovni skupnosti zaradi majhnega obsega nalog upravnega organa ne morejo ustrezno samoupravno organizirati in svojih samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti urejati s samoupravnimi splošnimi akti na način, določen z zakonom, sklenejo samoupravni sporazum z izvršnim svetom skupščine družbenopolitične skupnosti. S samoupravnim sporazumom se neposredno uredijo vsa vprašanja, ki se v skladu z zakonom urejajo s samoupravnimi splošnimi akti delovne skupnosti in se nanašajo na uresničevanje samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev.

Predhodno mnenje o tem, ali so v delovni skupnosti upravnega organa izpolnjeni pogoji za urejanje samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev na način iz prejšnjega odstavka, da sindikat, ki je tudi udeleženec samoupravnega sporazuma.

136. člen

Delavci v delovnih skupnostih upravnih organov iste družbenopolitične skupnosti sodelujejo med seboj pri urejanju samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti ter drugih vprašanj, ki so zanje skupnega pomena, zlasti tistih, ki se nanašajo na pridobivanje, ugotavljanje in razporejanje dohodka, na delitev sredstev za osebno in skupno porabo, na temeljna načela samoupravne organiziranosti, na kadrovske politiko in delovna razmerja.

137. člen

Delavci v delovni skupnosti oblikujejo v skladu z zakonom in statutom delovne skupnosti svoje delegacije zaradi neposrednega uresničevanja svojih pravic, dolžnosti in odgovornosti ter organizirane udeležbe pri opravljanju funkcij skupščin družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti.

Razmerja med delegacijami in delavci v delovni skupnosti ter organi delovne skupnosti temeljijo na načelih vzajemnega sodelovanja in medsebojnega obveščanja o vprašanih skupnega pomena.

Delegacije imajo pravico in dolžnost zahtevati od organov delovne skupnosti oziroma od odborov delavcev mnenja o vprašanih, o katerih se odloča v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti.

S statutom delovne skupnosti se določijo vprašanja, ki jih morajo delegacije predhodno predložiti v obravnavo organom delovne skupnosti oziroma zborom delavcev.

Svet delovne skupnosti in funkcionar, ki vodi upravni organ, zagotavljata pogoje za delo delegacij in delegatov.

138. člen

Delavec v delovni skupnosti ima pravico dati pobudo za obravnavanje vsakega vprašanja v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delovne skupnosti, kot tudi dajati predloge in mnenja o vprašanjih, ki so pomembna za delo in izboljšanje dela upravnega organa in za razvoj samoupravljanja v delovni skupnosti.

139. člen

Funkcionar mora pri vodenju upravnega organa pospeševati razvoj samoupravnih odnosov v delovni skupnosti.

V zvezi z uresničevanjem samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev ima funkcionar, ki vodi upravni organ, pravice in dolžnosti, določene z zakonom.

Svet delovne skupnosti

140. člen

V delovni skupnosti upravnega organa se oblikuje svet delovne skupnosti, ki v mejah samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev odloča o zadevah, določenih v statutu delovne skupnosti v skladu z zakonom.

V delovni skupnosti, ki ima manj kot 30 delavcev, lahko opravljajo funkcijo sveta delovne skupnosti vsi delavci; v tem primeru odločajo delavci z osebnim izjavljanjem o vprašanjih, ki so po zakonu v delovnem področju sveta.

141. člen

Svet delovne skupnosti sestavljajo delegati delavcev iz vseh delovnih enot oziroma delov delovne skupnosti. Delegati se volijo v svet delovne skupnosti v sorazmerju s številom delavcev s tem, da ima vsaka delovna enota oziroma del delovne skupnosti najmanj enega delegata.

Vsak delavec, ki je sklenil delovno razmerje v upravnem organu, ima pravico voliti in biti voljen za delegata v svet delovne skupnosti.

Delegati delavcev v svetu delovne skupnosti ne morejo biti izvoljeni več kot za dve leti; nihče ne more biti več kot dvakrat zaporedoma izvoljen za delegata v svet delovne skupnosti.

Funkcionar, ki vodi upravni organ, in njegov namestnik ter vodilni delavci ne morejo biti izvoljeni za delegata v svet delovne skupnosti.

142. člen

Delavci v delovni skupnosti volijo delegate v svet neposredno in s tajnim glasovanjem.

Delavci volijo delegate v svet delovne skupnosti enotno za vso delovno skupnost na podlagi kandidiranja v posameznih delovnih enotah oziroma delih delovne skupnosti.

143. člen

Delegati v svetu delovne skupnosti so za svoje delo osebno odgovorni delavcem delovne skupnosti.

Posamezen delegat in svet delovne skupnosti sta lahko odpoklicana tudi pred potekom roka, za katerega sta bila izvoljena.

144. člen

Svet delovne skupnosti:

- določa predlog statuta delovne skupnosti;
- določa predlog samoupravnega splošnega akta o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter predloge drugih samoupravnih splošnih aktov, o katerih odločajo delavci z osebnim izjavljanjem;
- določa predlog finančnega načrta in zaključnega računa delovne skupnosti;
- določa program ukrepov na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki se nanašajo na delovno skupnost, in skrbi za njihovo izvajanje;
- sprejema samoupravne splošne akte, za katere je pooblaščen s statutom delovne skupnosti;
- sprejema poslovnik za svoje delo;
- odloča o sklepanju družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, za katere je pooblaščen;
- odloča oziroma daje mnenja v zadevah s področja delovnih razmerij, če s statutom v skladu z zakonom za to ni pristojen drug organ delovne skupnosti;

— voli predsednika sveta izmed delegatov v svetu delovne skupnosti, ter imenuje člane delovnih teles sveta;

— izvršuje odločitve, ki so jih sprejeli delavci z osebnim izjavljanjem;

— skrbi za obveščanje delavcev;

— opravlja druge zadeve, ki jih v skladu z zakonom določijo statut in drugi samoupravni splošni akti delovne skupnosti.

145. člen

Svet delovne skupnosti opravlja zadeve iz svoje pristojnosti na način in v mejah pooblastil, ki jih določa statut in drugi samoupravni splošni akti delovne skupnosti.

Svet delovne skupnosti odloča o zadevah iz svoje pristojnosti z večino glasov vseh delegatov, če ni za odločanje o posameznih zadevah s statutom ali zakonom predpisana drugačna kvalificirana večina.

146. člen

Svet delovne skupnosti daje pobude in mnenja ter predloge glede vprašanj, pomembnih za delo upravnega organa, o katerih v skladu z zakonom odloča funkcionar, ki vodi upravni organ.

Svet seznanja funkcionarja, ki vodi upravni organ, s predlogi samoupravnih splošnih aktov.

Samoupravni splošni akti

147. člen

Delavci sprejemajo statut delovne skupnosti, samoupravne sporazume in druge samoupravne splošne akte, s katerimi v skladu z zakonom urejajo vprašanja v zvezi s samoupravnimi pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev delovni skupnosti in način njihovega uresničevanja.

Pri sklepanju samoupravnih sporazumov, s katerimi se urejajo odnosi pri pridobivanju in razporejanju

dohodka in pri delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo, sodeluje sindikat.

Samoupravni splošni akti delovne skupnosti se sprejemajo z večino glasov njenih delavcev.

Statut delovne skupnosti in samoupravni splošni akt o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo delavcev sprejmejo delavci z referendumom.

Samoupravni splošni akti se objavijo na način, ki zagotavlja, da se vsak delavec z njimi seznani.

148. člen

Delavci s statutom v skladu z zakonom urejajo zlasti:

— načela za uresničevanje samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev v delovni skupnosti;

— načela za pridobivanje in razporejanje dohodka delovne skupnosti ter za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo;

— načela za urejanje delovnih razmerij;

— sestavo, volitve, odpoklic, delovno področje in odgovornost sveta delovne skupnosti, njegovih delovnih teles in drugih samoupravnih organov delovne skupnosti;

— uresničevanje samoupravne kontrole;

— odgovornost delavcev pri opravljanju samoupravljaljskih funkcij;

— vprašanja, o katerih odločajo delavci z osebnim izjavljanjem in način osebnega izjavljanja in odločanja;

— sestavo delegacij delovne skupnosti za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti ter njihove pravice, obveznosti in odgovornosti;

— razmerja med samoupravnimi organi in delegacijami delovne skupnosti;

— obveznosti sveta delovne skupnosti in drugih samoupravnih organov do sindikata in razmerja do drugih družbenopolitičnih organizacij v delovni skupnosti;

— uresničevanje nalog s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite;

— vsebino, način in roke za obveščanje delavcev;

— vprašanja, ki jih morajo urejati samoupravni splošni akti delovne skupnosti in način njihovega sprejemanja in izvrševanja.

Obveščanje delavcev

149. člen

Delavci imajo pravico, da so redno, pravočasno, resnično, popolno in na primeren način obveščeni o vseh vprašanjih, pomembnih za njihov družbenoekonomski položaj in za uresničevanje samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti, zlasti pa o pridobivanju in razporejanju dohodka in o delitvi sredstev za osebno in skupno porabo, o delu samoupravnih organov, o pripravah za splošno ljudsko obrambo in o uresničevanju družbene samozaščite, o programu in planih dela upravnega organa ter o drugih vprašanjih, pomembnih za organizacijo dela v upravnem organu.

150. člen

Svet delovne skupnosti in drugi organi delovne skupnosti morajo na ustrezen način zagotoviti obveščenost delavcev delovne skupnosti o vprašanjih iz prejšnjega člena in omogočiti delavcem vpogled v podatke, akte in gradivo, ki se pripravljajo, da ga proučijo in sprejmejo o njem stališča, kot tudi, da se seznanijo z odločitvami, sprejetimi v delovni skupnosti.

Sindikat ima pravico zahtevati, da so delavci obveščeni o vprašanjih iz prejšnjega člena.

151. člen

Način in roke za obveščanje delavcev, vprašanja, o katerih morajo biti delavci obveščeni ter organe, ki so odgovorni za obveščanje, določajo statut in drugi samoupravni splošni akti delovne skupnosti.

Samoupravna kontrola

152. člen

Delavci imajo pravico in dolžnost, da za uresničevanje in varstvo svojih samoupravnih pravic uresničujejo samoupravno kontrolo neposredno, po svetu delovne skupnosti in po komisiji za samoupravno kontrolo.

Delavci izvolijo in odpokličejo komisijo za samoupravno kontrolo po postopku, ki je določen za volitve delegatov v svet delovne skupnosti.

V komisijo za samoupravno kontrolo ne more biti izvoljen delegat v svetu delovne skupnosti, kot tudi ne delavec, ki ne more biti izvoljen v svet delovne skupnosti.

153. člen

Pravice, dolžnosti in odgovornosti članov komisije za samoupravno kontrolo ureja statut delovne skupnosti.

154. člen

Komisija za samoupravno kontrolo nadzoruje: izvajanje statuta, samoupravnih sporazumov in drugih samoupravnih splošnih aktov delovne skupnosti; drugih samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov, ki jih je sprejela delovna skupnost; sklepov delovne skupnosti, sveta delovne skupnosti in drugih organov delovne skupnosti ter skladnost teh aktov in sklepov s samoupravnimi pravicami, dolžnostmi in interesi delavcev; uresničevanje delovnih obveznosti in samoupravljaljskih funkcij delavcev in organov delovne skupnosti; uresničevanje samoupravnih pravic in obveznosti delavcev, odgovorno in družbenoekonomsko smotrno uporabo družbenih sredstev, s katerimi razpolaga delovna skupnost; uresničevanje načela delitve po delu pri delitvi sredstev za osebne dohodke; obveščanje delavcev o vprašanjih, ki so pomembna za odločanje in samoupravno kontrolo; uresničevanje in varstvo pravic delavcev v medsebojnih razmerjih pri delu, kot tudi uresničevanje drugih samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev.

Komisija za samoupravno kontrolo ima pravico in dolžnost o svojih ugotovitvah seznanjati delavce, organe delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije v upravnem organu, funkcionarja, ki vodi upravni organ, lahko pa tudi izvršni svet skupščine družbenopolitične skupnosti.

X. DELOVNA RAZMERJA DELAVCEV
V DELOVNIH SKUPNOSTIH
UPRAVNIH ORGANOV

155. člen

Delovna razmerja delavcev v delovnih skupnostih upravnih organov se urejajo s samoupravnimi splošnimi akti v skladu z zakonom o delovnih razmerjih in s tem zakonom.

156. člen

V upravnem organu lahko sklene delovno razmerje, kdor izpolnjuje te splošne pogoje:

- da je državljan SFRJ,
- da je polnoleten,
- da je splošno zdravstveno sposoben,
- da ni bil obsojen na kaznivo dejanje, ki je po zakonu ovira za sklenitev delovnega razmerja v upravnem organu.

Ne glede na določbo druge alineje prejšnjega odstavka lahko opravlja pisarniško-tehnična in pomožna dela delavec, ki je dopolnil 15 let starosti.

157. člen

Delavec mora izpolnjevati še posebne zahteve, ki se določijo glede na potrebe delovnega procesa v samoupravnem splošnem aktu o delovnih razmerjih oziroma v aktu o sistemizaciji del in nalog.

Kot posebne zahteve se določijo zlasti:

- strokovna izobrazba oziroma delovna zmožnost, ki je pogoj za opravljanje posameznih del in nalog;
- zavzetost in družbena aktivnost pri uveljavljanju in razvijanju socialističnega samoupravnega sistema;
- znanje slovenskega jezika; na območjih, na katerih je določena enakopravnost italijanskega oziroma madžarskega jezika, pa tudi znanje teh jezikov.

158. člen

Tuj državljan ali oseba brez državljanstva lahko sklene delovno razmerje v upravnem organu pod pogoji, ki jih določi zakon, in z dovoljenjem organa, ki ga določi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

159. člen

Delovno razmerje v upravnem organu za dela in naloge, ki jih opravljajo delavci s posebnimi pooblastili, ter za druga dela in naloge iz temeljne dejavnosti organa, kakor tudi za druga dela in naloge, za katere je to določeno z aktom o sistemizaciji del in nalog, se sklene na podlagi javnega razpisa, če z zakonom zaradi narave teh del in nalog in posebnih pogojev za njihovo opravljanje ni drugače določeno.

Za druga dela in naloge, razen del in nalog iz prejšnjega odstavka, se delovno razmerje sklene na podlagi oglasa.

160. člen

Funkcionarji in vodilni delavci sklenejo delovno razmerje brez javnega razpisa oziroma oglasa z dnem imenovanja, če z aktom o imenovanju ni drugače določeno.

Brez javnega razpisa oziroma oglasa se lahko sklene delovno razmerje tudi v drugih primerih, določenih z zakonom.

161. člen

Javni razpis opravi razpisna komisija, ki jo imenuje delovna skupnost.

Razpisna komisija obravnava prijave kandidatov, ki so se prijavili na razpis, ugotovi, kateri izmed prijavljenih kandidatov izpolnjuje razpisne pogoje, in glede na to določi vrstni red kandidatov.

162. člen

O izbiri kandidatov na podlagi javnega razpisa oziroma oglasa odloča funkcionar, ki vodi upravni organ po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

V primerih, ki jih določa samoupravni splošni akt, lahko funkcionar, ki vodi upravni organ, odloči, da se v postopku izbire kandidatov predhodno preizkusijo strokovna izobrazba oziroma z delom pridobljene delovne zmožnosti in druge sposobnosti kandidatov ter določi način preizkusa.

V javnem razpisu oziroma oglasu mora biti navedeno, da bodo v postopku izbire kandidatov preizkušene njihove strokovne in druge sposobnosti.

163. člen

Izbranemu kandidatu se mora poleg pismenega obvestila o izbiri vročiti še statut, samoupravni splošni akt o delovnih razmerjih, splošni akt o sistemizaciji del in nalog, samoupravni splošni akt o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in za skupno porabo delavcev in drugi samoupravni splošni akti, s katerimi se urejajo delavčeve pravice, obveznosti in odgovornosti. Hkrati mu je treba vročiti obvestilo, da se v postavljenem roku pismeno izjavi, da sprejema priložene samoupravne splošne akte.

Delavec sklene delovno razmerje v upravnem organu, ko pismeno izjavi, da so mu znani samoupravni in drugi splošni akti iz prejšnjega odstavka in da jih sprejema.

Če izbrani kandidat odkloni pismeno izjavo iz prvega odstavka ali jo neupravičeno ne da v določenem roku, se šteje, da ni sklenil delovnega razmerja.

164. člen

Z odločbo, s katero se ugotovi, da je delavec sklenil delovno razmerje za opravljanje določenih del in nalog, se določi dan, ko je delavec dolžan nastopiti delo.

165. člen

O pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev iz delovnega razmerja odloča oziroma izdaja odločbe, ki se nanašajo na uresničevanje teh pravic, obveznosti in odgovornosti, funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti, če z zakonom ni drugače določeno.

Odločbe v zvezi z uresničevanjem pravic, obveznosti in odgovornosti vodilnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili izdaja organ, pristojen za njihovo imenovanje, če z zakonom ni drugače določeno.

Funkcionar, ki vodi upravni organ, odloča po predhodnem mnenju delovne skupnosti tudi o sklenitvi pogodbe o delu za opravljanje začasnih oziroma občasnih del, določenih v samoupravnem splošnem aktu.

Pripravniki

166. člen

Podlaga za sprejemanje pripravnikov v upravni organ in za usposabljanje pripravnikov v upravnem

organu je letni načrt, ki ga v skladu s splošnim aktom o sistemizaciji del in nalog najpozneje do 30. septembra določi funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

Pripravnik sklene delovno razmerje v upravnem organu praviloma za nedoločen čas.

Delovno razmerje za določen čas sklene pripravnik v primerih, določenih v samoupravnem splošnem aktu, če v upravnem organu zaradi narave dela ni pogojev, da se pripravnik po končani pripravniški dobi in po opravljenem strokovnem izpitu razporedi na ustreznega dela in naloge oziroma v primerih, če si pripravnik želi v upravnem organu pridobiti delovne izkušnje, potrebne za samostojno opravljanje poklica.

167. člen

Ce je v primerih iz 169. člena tega zakona ali v drugih primerih potrebno zmanjšati število delavcev v upravnem organu, se ne sme zmanjšati število pripravnikov, ki so na strokovnem pouku v organu.

Ce se med pripravniško dobo odpravi upravni organ, se pripravniku omogoči, da konča pripravniško dobo in dela strokovni izpit v drugem upravnem organu iste družbenopolitične skupnosti.

168. člen

Organizacija, trajanje in potek pripravniške dobe, program in vodstvo pripravništva, način preizkušanja pridobljenih delovnih izkušenj med trajanjem pripravniške dobe ter program in način opravljanja strokovnega izpita se določijo s posebnim zakonom.

Razporejanje delavcev na delo

169. člen

Med trajanjem delovnega razmerja je delavec lahko razporejen na vsako delo in k vsaki nalogi v upravnem organu, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljeni delovni zmožnosti. Razporejanje delavcev se izvaja na podlagi ugotovljenih delovnih potreb v primerih, določenih v samoupravnem splošnem aktu o delovnih razmerjih, zlasti pa, če je to potrebno za izvršitev nalog upravnega organa, za izboljšanje organizacije dela, za smotrnejšo razporeditev delavcev glede na njihovo strokovno izobrazbo oziroma delovno zmožnost, če se spremenijo pristojnosti upravnega organa, ali če se ukinejo dela in naloge, za katere je delavec sklenil delovno razmerje v upravnem organu.

170. člen

Vodilnega delavca oziroma delavca s posebnimi pooblastili, ki po preteku časa, za katerega je bil imenovan, ni ponovno imenovan, razporedi organ, pristojen za njegovo imenovanje, brez javnega razpisa v isti ali drug organ družbenopolitične skupnosti na dela in k nalogam, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljeni delovni zmožnosti; če delavec ne sprejme razporeditve, mu preneha delovno razmerje.

171. člen

Delavca je mogoče razporediti iz enega v drug upravni organ iste družbenopolitične skupnosti na dela in k nalogam, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljeni delovni zmožnosti,

če je to potrebno zaradi nemotenega opravljanja nalog upravnega organa.

Delavci v delovnih skupnostih upravnih organov iste družbenopolitične skupnosti s samoupravnim sporazumom določijo primere in pogoje, pod katerimi je mogoče razporediti delavca iz enega v drug upravni organ iste družbenopolitične skupnosti.

V primerih iz prvega odstavka tega člena sklene delavec delovno razmerje brez javnega razpisa oziroma oglasa.

O razporeditvi delavca v smislu prvega odstavka tega člena sporazumno odločita funkcionarja, ki vodita ustreznega upravnega organa, po predhodnem mnenju delovnih skupnosti teh upravnih organov.

Izobraževanje delavcev

172. člen

Delavci imajo pravico in dolžnost, da se med delom stalno strokovno in družbenopolitično izobražujejo. Upravni organ zagotavlja pogoje za stalno in sistematično strokovno in družbenopolitično izobraževanje delavcev.

Izobraževanje delavcev v smislu prejšnjega odstavka ureja poseben zakon.

Disciplinska odgovornost

173. člen

Delavec je disciplinsko odgovoren po določbah zakona o delovnih razmerjih, tega zakona in samoupravnih splošnih aktov za kršitve delovnih obveznosti in za druge kršitve delovne discipline.

Delavci v samoupravnem splošnem aktu določijo kršitve delovnih obveznosti in druge kršitve delovne discipline.

Kršitve delovnih obveznosti in druge kršitve delovne discipline so lažje in hujše.

174. člen

Kot hujše kršitve delovnih obveznosti morajo delavci določiti zlasti:

1. dejanje, ki pomeni kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost, drugo kaznivo dejanje, storjeno na delu ali v zvezi z delom ali storjeno iz nečastnih nagibov, in drugo kaznivo dejanje ali prekršek, s katerim se krni ugled upravnega organa;

2. dejanja, ki ovirajo delovne ljudi in občane ter samoupravne organizacije in skupnosti pri uresničevanju njihovih pravic in interesov pri upravnem organu;

3. nedostojno, žaljivo ali drugače neprimerno obnašanje do delovnih ljudi in občanov ter drugih strank v postopku pri upravnem organu;

4. odrekanje podatkov ali dajanje nepravilnih podatkov državnim organom, organizacijam združenega dela, drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenopolitičnim organizacijam in družbenim organizacijam, združenjem in občanom, če je dajanje podatkov določeno z zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

5. opravljanje poklicne dejavnosti oziroma del, ki so nezdržljiva z deli in nalogami delavca v upravnem organu ter naravo dejavnosti in posebnostmi nalog upravnega organa;

6. opravljanje posameznih del in nalog v drugem organu, samoupravni organizaciji ali skupnosti brez predhodnega dovoljenja funkcionarja, ki vodi upravni organ, razen za delo, za katerega tako dovoljenje po zakonu ni potrebno.

175. člen

Disciplinski postopek vodi disciplinska komisija, ki ugotavlja kršitve delovnih obveznosti ali druge kršitve delovne discipline, ugotavlja odgovornost zanje in izreka ukrepe za te kršitve.

Disciplinsko komisijo volijo delavci na način, kot se voli svet delovne skupnosti in za čas, določen v samoupravnem splošnem aktu.

Določeno število članov disciplinske komisije, vendar ne več kot četrtina vseh njenih članov, morajo biti osebe izven delovne skupnosti upravnega organa in jih volijo delavci na predlog sindikata z liste, ki jo določi zbor združenega dela občinske skupščine.

176. člen

Delovne skupnosti več upravnih organov iste družbenopolitične skupnosti lahko s samoupravnim sporazumom ustanovijo skupno disciplinsko komisijo in določijo njeno sestavo ter način izvolitve.

177. člen

Disciplinski postopek se začne na zahtevo funkcionarja, ki vodi upravni organ, sveta delovne skupnosti, organa samoupravne kontrole ali drugega organa, določenega s samoupravnim splošnim aktom, sindikata in drugih družbenopolitičnih organizacij v delovni skupnosti ter družbenega pravobranilca samoupravljanja.

Predlog za uvedbo disciplinskega postopka lahko da tudi javni tožilec, če gre za kršitev delovne obveznosti, za katero je zvedel v kazenskem postopku. Vsak delavec, ki zve za kršitev delovne obveznosti, ima pravico dati pismeno pobudo za uvedbo disciplinskega postopka.

178. člen

Delavec je lahko začasno odstranjen z del in nalog in razporejen k drugim delom in nalogam ali začasno odstranjen iz upravnega organa v primerih, ki so določeni v samoupravnem splošnem aktu, zlasti pa:

1. če je zoper delavca uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega na delu ali v zvezi z delom;

2. če je zoper njega uveden postopek zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, za katero se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja;

3. če je zaloten pri hujši kršitvi delovne obveznosti;

4. v drugih primerih, kadar je to potrebno, da se kršitelju prepreči, da bi še opravljal dela, pri katerih je zagrešil disciplinsko kršitev.

O začasni odstranitvi delavca z del in nalog in o začasni odstranitvi delavca iz upravnega organa odloča funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

V najhujših primerih, določenih s samoupravnim splošnim aktom, kadar bi navzočnost delavca resno ovirala delo upravnega organa, odloči o začasni odstranitvi delavca z del in nalog oziroma iz upravnega organa funkcionar, ki vodi upravni organ.

179. člen

Če samoupravni splošni akt ne ureja postopka, ali ga ne ureja v celoti, se za postopek pred disciplinsko komisijo smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za postopek pred sodišči združenega dela.

180. člen

Zoper odločbo disciplinske komisije je dopusten ugovor na svet delovne skupnosti.

181. člen

Če delavec ni zadovoljen z odločitvijo sveta delovne skupnosti ali če svet delovne skupnosti ne odloči v 30 dneh od vložitve ugovora, lahko delavec v nadaljnjih 30 dneh sproži postopek pred sodiščem združenega dela.

182. člen

Vodilni delavci, ki jih imenuje izvršni svet, so disciplinsko odgovorni izvršnemu svetu ob primerni uporabi določb tega zakona o disciplinski odgovornosti delavcev.

Odškodninska odgovornost

183. člen

Delavec je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo je povzročil pri delu ali v zvezi z delom v upravnem organu.

Odškodninsko odgovornost delavca, ki povzroči škodo upravnemu organu, občanu, organizaciji združenega dela, drugi samoupravni organizaciji ali skupnosti ali komu drugemu, ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje funkcionar, ki vodi upravni organ.

184. člen

Delavec mora povrniti škodo, če jo je povzročil namenoma ali iz hude malomarnosti.

Kadar gre za škodo, povzročeno iz hude malomarnosti, je delavec iz opravičenih razlogov lahko deloma ali v celoti oproščen plačila odškodnine za škodo, ki jo je povzročil upravnemu organu, v katerem dela, kot tudi povračila zneska, ki ga je družbenopolitična skupnost izplačala drugim iz naslova odškodninske odgovornosti za škodo, ki jo je povzročil delavec.

O oprostitvi plačila odškodnine v smislu prejšnje odstavke odloči funkcionar, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti.

Če delavec ne povrne ugotovljene škode, se uvede postopek pred pristojnim sodiščem združenega dela.

185. člen

Če delavec utrpi škodo pri delu ali v zvezi z delom v upravnem organu, ima pravico zahtevati odškodnino po splošnih načelih o odškodninski odgovornosti.

Prenehanje delovnega razmerja

186. člen

Delavcu preneha delovno razmerje v upravnem organu v primerih, določenih z zakonom o delovnih razmerjih, in v primerih, določenih s tem ali drugim zakonom.

Če je delavec obsojen za kaznivo dejanje, ki je po zakonu ovira za sklenitev delovnega razmerja v upravnem organu, mu delovno razmerje preneha z dnem, ko je upravnemu organu vročena pravnomočna sodba.

Delavcu preneha delovno razmerje v upravnem organu tudi, če se s funkcionarjem, ki vodi upravni organ, po predhodnem mnenju delovne skupnosti pisмено sporazume o prenehanju delovnega razmerja.

187. člen

Delavcu, ki sklene delovno razmerje v upravnem organu s pogojem, da napravi v določenem roku strokovni izpit ali drug predpisan preizkus strokovne usposobljenosti, preneha delovno razmerje, če tega izpita oziroma preizkusa ne opravi.

188. člen

Delavcu lahko preneha delovno razmerje, če posebna komisija ugotovi, da ni zmožen opravljati del oziroma nalog, ki so mu zaupane, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje del oziroma nalog, ali za katerega se ugotovi, da trajneje ne dosega delovnih rezultatov, ki se navadno dosegajo, pa noče opravljati del oziroma nalog, ki ustrezajo njegovi delovni zmožnosti.

Komisijo iz prejšnjega odstavka imenuje delovna skupnost na predlog funkcionarja, ki vodi upravni organ. Člani komisije morajo imeti najmanj tisto strokovno izobrazbo, kot jo ima delavec, čigar zmožnost se ugotavlja.

Pravice delavcev ob zmanjšanju obsega dela in ob odpravi upravnega organa

189. člen

Če so zaradi spremenjenih pristojnosti upravnega organa ali zaradi trajnega zmanjšanja obsega dela posamezna dela in naloge postale nepotrebne, se delavci, ki so opravljal taka dela in naloge, razporedijo na dela in naloge, ki ustrezajo njihovi strokovni izobrazbi in z delom pridobljeni delovni zmožnosti, v isti oziroma drug upravni organ iste družbenopolitične skupnosti.

Delavcem, ki jih po prejšnjem odstavku ni mogoče razporediti, se ponudijo dela in naloge, ki ustrezajo njihovi strokovni izobrazbi in z delom pridobljeni delovni zmožnosti, v drugem državnem organu ali organizaciji v istem kraju oziroma kraju, ki je bližji njihovem stalnemu prebivališču.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sklene delavec delovno razmerje v drugem organu ali organizaciji brez javnega razpisa oziroma oglasa.

Če delavec odkloni ponujena dela in naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena, mu preneha delovno razmerje v upravnem organu po preteku časa, ko v skladu s samoupravnim splošnim aktom sme in mora še ostati na delu.

Delavci, ki jim ni bilo mogoče ponuditi del in nalog v smislu prvega in drugega odstavka tega člena, se dajo na razpolago, vendar najdalj za šest mesecev.

Delavcu, ki mu v času, ko je bil dan na razpolago, ni bilo mogoče ponuditi ustreznih del in nalog v drugem organu oziroma organizaciji, preneha delovno razmerje po preteku časa, ko v skladu s samoupravnim splošnim aktom sme in mora ostati še na delu.

190. člen

Če se upravni organ odpravi, prevzame upravni organ, v katerega delovno področje preidejo naloge odpravljenega upravnega organa, tudi delavce, ki so opravljal ta dela in naloge.

Delavci, ki niso prevzeti in razporejeni po prejšnjem odstavku, se dajo na razpolago v smislu prejšnjega člena tega zakona in uveljavljajo pravice iz delovnega razmerja v upravnem organu, ki ga določi izvršni svet.

191. člen

V času, ko je delavec dan na razpolago, ima pravico do nadomestila osebnega dohodka v višini zadnjega mesečnega osebnega dohodka s tistimi povečanji osebnega dohodka in prejemkov, ki so predvideni s samoupravnim splošnim aktom. V tem času ima delavec tudi druge pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja. Do prenehanja delovnega razmerja v upravnem organu je delavec dolžan opravljati svoji strokovni izobrazbi oziroma delovni zmožnosti primerno delo po nalogu funkcionarja, ki vodi upravni organ.

Delavci, ki so dani na razpolago, imajo pod enakimi pogoji prednost pri sklepanju delovnega razmerja v upravnih organih iste družbenopolitične skupnosti, ne glede na to, ali gre pri tem za javni razpis ali oglas.

Varstvo pravic delavcev

192. člen

Delavec ima pravico zahtevati varstvo svojih pravic pri organu, ki je odločil o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih.

Preden organ iz prejšnjega odstavka preizkusi delavčevo zahtevo za varstvo pravic, je dolžan zahtevati mnenje sindikata.

Če delavec ni zadovoljen z dokončno odločitvijo, ali če pristojni organ v določenem roku ne odloči o zahtevi za varstvo pravic, lahko delavec v skladu z zakonom zahteva varstvo svojih pravic pri sodišču združenega dela.

Drugi del

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE
SR SLOVENIJE IN REPUBLIŠKI
UPRAVNI ORGANI

XI. SKUPNE DOBOČBE

193. člen

V mejah pravic in dolžnosti republike opravljajo funkcijo državne uprave Izvršni svet Skupščine SR Slovenije kot izvršilni organ Skupščine SR Slovenije (v nadaljnjem besedilu: republiški izvršni svet) ter republiški upravni organi in republiške organizacije (v nadaljnjem besedilu: republiški upravni organi) v mejah svojega delovnega področja, določenega z ustavo SR Slovenije in z zakonom.

Pri uresničevanju funkcije državne uprave v okviru pravic in dolžnosti republike opravljajo določene zadeve kot javna pooblastila samoupravne in druge organizacije in skupnosti za območje republike, kadar jim je to poverjeno z zakonom.

194. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi zagotavljajo javnost svojega dela z informacijami, ki jih dajejo tisku in drugim sredstvom javnega obveščanja, na konferencah, ki jih imajo člani republiškega izvršnega sveta in drugi funkcionarji s predstavniki tiska in drugih sredstev javnega obveščanja, ter z zagotavljanjem drugih možnosti, da se javnost seznanj z njihovim delom, stališči in odločitvami.

Republiški upravni organi dajejo predstavnikom sredstev javnega obveščanja obvestila in podatke o vprašanih s svojega delovnega področja, predstavnikom organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti pa obvestila in podatke o posameznih vprašanih s svojega delovnega področja, ki imajo neposreden pomen za te organizacije in skupnosti.

Če bi bila javna objava v nasprotju z družbenimi interesi, lahko republiški izvršni svet odloči, da pomenijo posamezni podatki ali gradiva, ki jih obravnava, oziroma posamezne odločitve in stališča, ki jih je sprejel, uradno tajnost in niso na razpolago javnosti oziroma da bodo na razpolago javnosti šele po poteku določenega časa.

195. člen

Republiški upravni organ mora varovati tajnost podatkov, ki so z zakonom ali z drugim predpisom določeni kot državna, vojaška, uradna ali poslovna tajnost.

S splošnim aktom republiškega upravnega organa se v skladu z zakonom ali drugim predpisom določijo podatki z delovnega področja upravnega organa, ki pomenijo državno, vojaško, uradno ali poslovno tajnost, stopnje tajnosti teh podatkov ter ukrepi in postopek za njihovo zavarovanje.

Za uradno tajnost se štejejo tudi podatki in zadeve, za katere funkcionar, ki vodi republiški upravni organ, odloči, da pomenijo tajnost, ali da se ne smejo objavljati, ker njihova objava ne bi bila v skladu z družbenimi interesi, ali za katere odloči, da bodo na razpolago javnosti šele po poteku določenega časa.

XII. REPUBLIŠKI IZVRŠNI SVET

196. člen

Republiški izvršni svet kot izvršilni organ Skupščine SR Slovenije opravlja zadeve, ki so določene v ustavi SR Slovenije in ima do Skupščine SR Slovenije in do drugih republiških organov pravice in dolžnosti, ki jih določata ustava SR Slovenije in zakon.

Pri uresničevanju svoje ustavne odgovornosti do Skupščine SR Slovenije za stanje na vseh področjih družbenega življenja v republiki, za izvajanje politike in izvrševanje zakonov in drugih splošnih aktov Skupščine SR Slovenije, kot tudi za delo republiških upravnih organov republiški izvršni svet zlasti: spremlja stanje in uresničevanje politike Skupščine SR Slovenije ter ji predlaga določitev politike; predlaga zakone, druge predpise in splošne akte in daje mnenja o predlogih zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov, ki jih Skupščini SR Slovenije predložijo drugi pooblašteni predlagatelji; določa osnutek in predlog družbenega plana SR Slovenije; določa predlog republiškega proračuna in zaključnega računa proračuna in skrbi za njuno izvrševanje; izdaja uredbe in odloke za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov Skupščine SR Slovenije ter zveznih zakonov v okviru republiške pristojnosti, razen za izvrševanje zakonov iz 324. člena ustave SR Slovenije; skrbi za izvajanje določene politike in izvrševanje zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov Skupščine SR Slovenije; usmerja in usklajuje delo republiških upravnih organov, nadzoruje njihovo delo, odloča o sporih o pristojnosti med republiškimi upravnimi organi, skrbi za to, da ti organi vestno in odgovorno izvršujejo svoje funkcije ter sprejema ukrepe, s katerimi se zagotavlja zakonitost, učinkovitost in ekonomičnost dela republiških upravnih organov.

197. člen

Republiški izvršni svet zastopa SR Slovenijo kot pravno osebo, če ni glede posameznih vprašanj zastopanja z zakonom drugače določeno.

Republiški izvršni svet skrbi za upravljanje nepremičnin v družbeni lastnini, ki so v uporabi SR Slovenije, in odloča o njihovem razpolaganju, razen nepremičnin, ki jih neposredno uporabljata Skupščina SR Slovenije in Predsedstvo SR Slovenije.

Republiški izvršni svet izvršuje pravice in dolžnosti, ki pripadajo SR Sloveniji kot ustanovitelju nasproti organizacijam združenega dela, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena v republiki.

Republiški izvršni svet lahko sklepa družbene dogovore, s katerimi se izvajajo v zakonu, v družbenem planu in na drug način izražena politika, ki jo je določila Skupščina SR Slovenije, in druge družbene dogovore, za katere ga pooblasti Skupščina SR Slovenije.

V mejah pooblastil, ki jih ima po ustavi in zakonih, lahko republiški izvršni svet prevzema z družbenimi in drugimi dogovori obveznosti za izvajanje politike in za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov Skupščine SR Slovenije.

198. člen

Republiški izvršni svet mora ugotoviti dejansko stanje in ustrezno ukrepati, če Skupščina SR Slovenije, Predsedstvo SR Slovenije ali družbenopolitične organizacije opozorijo na nepravilnosti pri delu posameznih republiških upravnih organov ter o tem obvestiti organ oziroma organizacijo, ki je opozorila na nepravilnosti.

199. člen

Republiški izvršni svet pri izvrševanju nadzorstva nad delom republiških upravnih organov razveljavi predpis republiškega upravnega organa, ki je v nasprotju z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom Skupščine SR Slovenije ali s predpisom republiškega izvršnega sveta.

Republiški izvršni svet odpravi predpis republiškega upravnega organa, s katerim so v nasprotju z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom Skupščine SR Slovenije ali s predpisom republiškega izvršnega sveta prizadete svoboščine, pravice in dolžnosti človeka in občana, neodtujljive pravice delovnih ljudi v družnem delu ali razpolaganje z družbenimi sredstvi, ali s katerimi prihajajo posamezne organizacije združenega dela ali druge samoupravne organizacije in skupnosti oziroma skupine teh organizacij ali

posamezniki neutemeljeno v posebno ugoden položaj, kot tudi v drugih primerih, ki jih določa zakon.

V odloku o odpravi predpisa se po potrebi določi tudi način njegovega izvajanja.

Sestava republiškega izvršnega sveta, pravice in dolžnosti njegovih članov ter način dela

200. člen

Republiški izvršni svet sestavljajo predsednik, podpredsedniki in člani, ki jih izvoli Skupščina SR Slovenije na predlog kandidata, ki ga je Predsedstvo SR Slovenije predlagalo za predsednika republiškega izvršnega sveta.

Ob izvolitvi članov republiškega izvršnega sveta imenuje Skupščina SR Slovenije na predlog predsednika republiškega izvršnega sveta izmed članov republiškega izvršnega sveta republiške sekretarje in predsednike republiških komitejev.

Predsednik republiškega izvršnega sveta ima pravico predlagati Skupščini SR Slovenije razrešitev posameznih članov republiškega izvršnega sveta in izvolitev novih.

201. člen

Predsednik republiškega izvršnega sveta predstavlja izvršni svet, sklicuje seje sveta in jim predseduje, usklajuje delo v izvršnem svetu, skrbi, da se uresničujejo delovni programi in sklepi sveta, kakor tudi, da se organizira sodelovanje z organi občin, z organi drugih republik in avtonomnih pokrajin ter z zveznimi organi, z družbenopolitičnimi organizacijami, z organizacijami združenega dela in njihovimi združenji ter s samoupravnimi interesnimi skupnostmi in drugimi organizacijami, ter izvršuje druge pravice in dolžnosti, ki jih določata ustava SR Slovenije in zakon.

Predsednik podpisuje predpise, ki jih sprejema republiški izvršni svet; predsednik podpisuje tudi druge akte republiškega izvršnega sveta, kolikor ni za to pooblaščen generalni sekretar republiškega izvršnega sveta ali predsednik delovnega telesa republiškega izvršnega sveta.

202. člen

Podpredsednik republiškega izvršnega sveta odgovarja za določena širša področja dela iz pristojnosti republiškega izvršnega sveta v skladu z delitvijo nalog v izvršnem svetu, nadomešča predsednika pri vodenju sej izvršnega sveta, kot tudi v vseh drugih njegovih pravicah in dolžnostih, če je predsednik odsoten ali zadržan. Če je več podpredsednikov, odloči predsednik, kdo izmed njih ga nadomestuje.

Predsednik lahko pooblasti podpredsednika, da ga stalno ali občasno nadomešča v posameznih njegovih pravicah in dolžnostih.

203. člen

Vsak član republiškega izvršnega sveta ima pravico sprožiti obravnavanje in sklepanje o posameznih vprašanjih iz pristojnosti republiškega izvršnega sveta, dati pobudo za pripravo zakonov in drugih predpisov, predlagati republiškem izvršnemu svetu, da določi načelna stališča ali smernice za delo republiških upravnih organov, ter se udeleževati obravnavanja in odločanja o vseh vprašanjih, o katerih razpravlja republiški izvršni svet.

V skladu s poslovníkom republiškega izvršnega sveta imajo člani sveta pravico sodelovati pri delu vsakega telesa republiškega izvršnega sveta in izrečati svoje mnenje in predloge o vprašanjih, o katerih se razpravlja.

204. člen

Člani republiškega izvršnega sveta so odgovorni za izvajanje politike in stališč republiškega izvršnega sveta v vseh zadevah, ki jim jih poveri izvršni svet, kakor tudi za delo republiških upravnih organov, ki jih vodijo.

Člani republiškega izvršnega sveta imajo pravico in dolžnost, da poročajo republiškem izvršnemu svetu o problematiki na področju, za katerega so odgovorni, in da dajejo pobude in predloge za reševanje vprašanj iz pristojnosti republiškega izvršnega sveta.

205. člen

Člani republiškega izvršnega sveta uživajo enako imuniteto, kot jo imajo delegati v Skupščini SR Slovenije.

O imuniteti člana republiškega izvršnega sveta odloča republiški izvršni svet.

Predsednik republiškega izvršnega sveta mora obvestiti Skupščino SR Slovenije o odločitvah republiškega izvršnega sveta v zvezi z imuniteto njegovih članov.

206. člen

Predsednik, podpredsednik in člani republiškega izvršnega sveta ter namestniki republiških sekretarjev oziroma predsednikov republiških komitejev dajo pred prevzemom dolžnosti pred predsednikom Skupščine SR Slovenije tole slovesno izjavo:

»Izjavljam, da bom svojo dolžnost opravljal vestno in odgovorno, da bom delal po ustavi in zakonih ter da bom varoval družbeni red Socialistične federativne republike Jugoslavije. Z vsemi svojimi močmi se bom boril za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, za oblast delavskega razreda in uresničevanje skupnih interesov delovnih ljudi in občanov ter za napredek in razvoj Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije.«

207. člen

Republiški izvršni svet dela in odloča o vprašanjih iz svoje pristojnosti na sejah.

Republiški izvršni svet sklepa veljavno, če je na seji navzoča večina njegovih članov ter sprejema sklepe in druge odločitve z večino glasov navzočih članov.

Za odločanje v upravnem postopku in o drugih posamičnih zadevah iz svoje pristojnosti lahko ustanovi republiški izvršni svet posebno komisijo.

208. člen

Republiški izvršni svet lahko oblikuje za predhodno obravnavo zadev iz svoje pristojnosti stalna ali začasna delovna oziroma posvetovalna telesa.

209. člen

Republiški izvršni svet ima koordinacijsko komisijo, ki jo sestavljajo predsednik in podpredsedniki republiškega izvršnega sveta.

Kadar koordinacijska komisija obravnava zadeve z delovnega področja posameznih republiških upravnih organov, sodelujejo na sejah koordinacijske komisije

tudi člani izvršnega sveta, ki vodijo te organe; glede na vprašanja, ki jih obravnava koordinacijska komisija, lahko na sejah sodelujejo tudi drugi funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe oziroma republiške organizacije.

Koordinacijska komisija v sodelovanju z odbori in komisijami republiškega izvršnega sveta usklajuje delo v republiškem izvršnem svetu in skrbi za tekoče usklajevanje dela republiških upravnih organov; skrbi za pripravo programov dela republiškega izvršnega sveta ter spremlja uresničevanje programa in sklepov republiškega izvršnega sveta; obravnava in predlaga ukrepe za izboljšanje dela v republiškem izvršnem svetu in v republiških upravnih organih, skrbi za organiziranje ustreznega sodelovanja z organi, organizacijami in skupnostmi v republiki, z organi drugih republik in avtonomnih pokrajin ter z zveznimi organi.

S poslovníkom ali drugim splošnim aktom republiškega izvršnega sveta se lahko določijo posamezne vrste zadev iz pristojnosti republiškega izvršnega sveta, o katerih koordinacijska komisija oblikuje predlog odločitve.

210. člen

Republiški izvršni svet v skladu z določbami tega zakona s svojim poslovníkom in z drugimi akti samostojno ureja svojo notranjo organizacijo, način dela in druga za njegovo delo pomembna vprašanja.

211. člen

Republiški izvršni svet ima generalnega sekretarja, ki opravlja zadeve, določene s tem zakonom in s poslovníkom izvršnega sveta.

Generalnega sekretarja imenuje in razrešuje republiški izvršni svet.

Generalni sekretar republiškega izvršnega sveta skrbi po navodilih predsednika sveta in v skladu s poslovníkom sveta za pripravo sej in pošiljanje gradiva, ki je potrebno za delo izvršnega sveta in njegovih delovnih teles; pomaga predsedniku pri izvrševanju njegovih pravic in dolžnosti v zvezi z organiziranjem in s pripravljanim sej ter z izvrševanjem sklepov izvršnega sveta, zagotavlja delovnim telesom izvršnega sveta pomoč in sodelovanje strokovnih, tehničnih in drugih služb, skrbi za tehnično usklajenost dela v delovnih telesih izvršnega sveta in opravlja druge zadeve v zvezi z organizacijo dela v izvršnem svetu, ki mu jih poveri izvršni svet ali njegov predsednik.

Generalni sekretar je odgovoren republiškem izvršnemu svetu za zakonito in učinkovito delo sekretariata republiškega izvršnega sveta.

Generalni sekretar republiškega izvršnega sveta je odredbodajalec za sredstva republiškega proračuna, katerih nosilec je republiški izvršni svet.

Generalni sekretar republiškega izvršnega sveta ima lahko namestnika.

212. člen

Republiški izvršni svet ima sekretariat kot strokovno službo, ki opravlja zanj strokovne, tehnične in druge naloge iz pristojnosti generalnega sekretarja.

V sekretariatu republiškega izvršnega sveta se lahko organizira opravljanje določenih skupnih služb za posamezne ali vse strokovne službe izvršnega sveta in tudi za druge republiške organe, če izvršni svet tako odloči.

Za opravljanje zadev za predsednika in podprednike so v sekretariatu republiškega izvršnega sveta kabineti.

Generalni sekretar ima glede delavcev delovne skupnosti sekretariata republiškega izvršnega sveta pravice in dolžnosti funkcionarja, ki vodi republiški upravni organ.

213. člen

Za opravljanje določenih strokovnih zadev, ki so potrebne za izvrševanje njegovih pravic in dolžnosti, ima republiški izvršni svet sekretariate in druge samostojne strokovne službe; te službe praviloma opravljajo zadeve s svojega delovnega področja tudi za republiške upravne organe, za druge organe v republiki ter za samoupravne interesne skupnosti in za družbenopolitične organizacije v republiki.

Samostojne strokovne službe se ustanovijo z zakonom, s katerim se določi tudi njihovo delovno področje.

Republiški izvršni svet lahko ustanovi tudi druge službe za opravljanje posameznih strokovnih zadev.

214. člen

Delo sekretariata v republiškem izvršnem svetu vodi sekretar, delo druge samostojne strokovne službe pa šef službe; imenuje in razrešuje ju republiški izvršni svet. Sekretar oziroma šef službe je za delo sekretariata oziroma samostojne strokovne službe odgovoren republiškem izvršnemu svetu.

Sekretar sekretariata oziroma šef službe ima glede delavcev v delovni skupnosti samostojne strokovne službe pravice in dolžnosti funkcionarja, ki vodi republiški upravni organ.

Sekretar sekretariata oziroma šef druge samostojne strokovne službe v republiškem izvršnem svetu ima lahko namestnika.

215. člen

V republiškem izvršnem svetu in njegovih sekretariatih ter drugih samostojnih strokovnih službah se kot vodilni delavci lahko imenujejo republiški svetovalci, podsekretarji ter pomočniki in svetovalci generalnega sekretarja, sekretarja sekretariata oziroma šefa samostojne strokovne službe.

Republiškega svetovalca lahko republiški izvršni svet dodeli na delo v republiške organe. Republiški svetovalec opravlja najzahtevnejše naloge, ki zahtevajo posebno samostojnost in strokovnost pri delu in ki se nanašajo na oblikovanje novih rešitev na področju družbenoekonomskega in družbenopolitičnega sistema, na oblikovanje politike na posameznem področju ter na druga vprašanja širšega pomena.

216. člen

Republiški izvršni svet lahko ustanovi strokovne svete kot svoje strokovno-posvetovalne organe za posamezna področja. Z aktom o ustanovitvi se določi delovno področje in stalna sestava strokovnega sveta.

Strokovni sveti obravnavajo vprašanja s svojega delovnega področja na zahtevo republiškega izvršnega sveta in njegovih delovnih teles, družbenih svetov, Skupščine SR Slovenije in Predsedstva SR Slovenije ter na lastno pobudo.

Predsednika in člane iz stalne sestave strokovnega sveta imenuje republiški izvršni svet. Glede na vprašanja, ki jih obravnava strokovni svet, sodelujejo v

delu sveta na povabilo sveta tudi drugi strokovnjaki z ustreznega področja.

XIII. REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI

217. člen

Republiški upravni organi in republiške organizacije se v skladu z načeli tega zakona ustanovijo in odpravijo z zakonom; z zakonom se določi tudi njihovo delovno področje.

218. člen

Republiški upravni organi so: republiški sekretariat, republiški komiteji, uprave, zavodi, komisije in republiški inšpektorati.

Kot republiški upravni organi v sestavu republiškega sekretariata oziroma republiškega komiteja se lahko ustanovijo uprave, zavodi, komisije in republiški inšpektorati.

219. člen

Republiški upravni organi izvajajo politiko, ki jo je določila Skupščina SR Slovenije, zagotavljajo izvrševanje zakonov, predpisov in drugih splošnih aktov in jih tudi sami neposredno izvršujejo, kadar je to izrecno določeno, izvajajo smernice Skupščine SR Slovenije ter načelna stališča in smernice republiškega izvršnega sveta, odgovarjajo za stanje na področjih, za katera so ustanovljeni, spremljajo stanje na teh področjih in seznanjajo Skupščino SR Slovenije in njen izvršni svet s pojavi, dajejo pobude za reševanje vprašanj s teh področij, predlagajo ukrepe oziroma ukrepajo v mejah svojih pooblastil, izdajajo izvršilne predpise in v skladu z zakonom določajo sankcije, odločajo v upravnih stvareh, opravljajo upravno nadzorstvo in druge upravne zadeve, pripravljajo predpise in druge splošne akte ter opravljajo druga strokovna opravila za Skupščino SR Slovenije in njen izvršni svet.

220. člen

Republiške organizacije lahko izjemoma v mejah svojega delovnega področja in svojih zmogljivosti opravljajo proti plačilu storitve za druge uporabnike, če opravljanje teh storitev ne ovira rednega izvrševanja nalog iz lastne pristojnosti oziroma nalog, ki so jim poverjene v skladu z določbo drugega odstavka 32. člena tega zakona in če ni ustrezne druge organizacije, ki bi opravljala take storitve.

Okvirni program storitev iz prejšnjega odstavka predloži republiška organizacija v soglasje republiškega izvršnega sveta.

Za obveznosti, ki jih prevzamejo s pogodbo o opravljanju storitev iz prvega odstavka tega člena, odgovarjajo republiške organizacije izključno s sredstvi, ki jih dosežejo s takimi storitvami.

Republiške organizacije ne morejo zahtevati posebnega plačila za storitve, ki so jih dolžne opravljati po zakonih in drugih predpisih ali v okviru njihovega medsebojnega sodelovanja z republiški upravni organi.

221. člen

Direktorje uprav in zavodov, predsednike in člane komisij ter glavne republiške inšpektorje, kakor tudi direktorje republiških organizacij imenuje in razrešuje republiški izvršni svet.

Funkcionarja, ki vodi organ v sestavi, oziroma predsednika in člane komisije v sestavi imenuje in razrešuje republiški izvršni svet na predlog funkcionarja, ki vodi upravni organ, v katerega sestavi je ta organ.

222. člen

Z zakonom se določi, v katerih republiških sekretariatih in republiških komitejih se zaradi obsega nalog lahko imenujeta dva namestnika.

223. člen

Vodilni delavci v republiških upravnih organih in republiških organizacijah so: republiški svetovalec, republiški podsekretar, pomočnik in svetovalec funkcionarja, ki vodi upravni organ.

Republiškega svetovalca, republiškega podsekretarja, pomočnika in svetovalca funkcionarja, ki vodi upravni organ, imenuje in razrešuje republiški izvršni svet na predlog funkcionarja, ki vodi upravni organ.

Delavci s posebnimi pooblastili v republiških upravnih organih so republiški inšpektorji in drugi delavci, za katere je tako določeno z aktom o sistematizaciji del in nalog upravnega organa; imenuje in razrešuje jih funkcionar, ki vodi upravni organ, s soglasjem republiškega izvršnega sveta oziroma organa, ki ga ta pooblasti.

224. člen

Republiški podsekretar se lahko imenuje v republiškem sekretariatu, v republiškem komiteju in v republiški organizaciji.

Republiški podsekretar pomaga funkcionarju, ki vodi upravni organ, pri vodenju republiškega upravnega organa, vodi oziroma usklajuje delo posameznih sektorjev, po pooblastilu funkcionarja, ki vodi upravni organ, zastopa funkcionarja in ga nadomestuje v zadevah, ki mu jih ta določi, skrbi za napredek organizacije in metod dela, za pripravo programov dela organa in za njihovo izvršitev ter opravlja druge naloge, določene z aktom o sistematizaciji del in nalog upravnega organa.

225. člen

Pomočnik in svetovalec funkcionarja, ki vodi upravni organ, se lahko imenujeta v republiškem sekretariatu, republiškem komiteju, upravi in zavodu ter v republiški organizaciji.

Pomočnik funkcionarja, ki vodi upravni organ, pomaga funkcionarju pri vodenju posameznih področij z delovnega področja upravnega organa, neposredno organizira delo na teh področjih in opravlja druge naloge, določene z aktom o sistematizaciji del in nalog upravnega organa.

Svetovalec funkcionarja, ki vodi upravni organ, opravlja naloge, ki zahtevajo posebno strokovnost in samostojnost pri delu in so določene z aktom o sistematizaciji del in nalog upravnega organa.

226. člen

V upravnem organu v sestavi se lahko imenujejo pomočniki in svetovalci funkcionarja, ki vodi ta organ; imenuje in razrešuje jih funkcionar, ki vodi upravni organ, v katerega sestavi je upravni organ, s soglasjem republiškega izvršnega sveta oziroma organa, ki ga ta pooblasti.

XIV. RAZMERJA REPUBLIŠKEGA IZVRŠNEGA SVETA IN REPUBLIŠKIH UPRAVNIH ORGANOV

Razmerja do Skupščine SR Slovenije

227. člen

Razmerja republiškega izvršnega sveta in republiških upravnih organov do Skupščine SR Slovenije temeljijo na odgovornosti republiškega izvršnega sveta in republiških upravnih organov za stanje v družbenopolitični skupnosti oziroma na področjih, za katera so ustanovljeni, kot tudi za opravljanje njihovih drugih funkcij.

228. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi so dolžni poročati Skupščini SR Slovenije o izvajanju določene politike, o izvrševanju zakonov in drugih predpisov ter splošnih aktov, ki jih je sprejela Skupščina SR Slovenije, o stanju in razvoju na vseh ali na posameznih področjih družbenega življenja in o drugih vprašanjih iz svoje pristojnosti, kot tudi o svojem delu ter ji predlagati ustrezne ukrepe.

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi so dolžni ravnati po smernicah in sklepih Skupščine SR Slovenije.

229. člen

Republiški izvršni svet ima pravico, kadar to zahteva skupščina, pa dolžnost, da se izreče o vsakem predlogu oziroma vprašanju, ki ga ni sam predložil skupščini in ki se nanaša na vprašanja iz njegove pristojnosti, na delo republiških upravnih organov in na druga vprašanja, ki imajo pomen za njegovo delo.

Republiški izvršni svet je dolžan dati odgovore in pojasnila na vprašanja, ki mu jih postavljajo posamezni zbori skupščine, delovna telesa skupščine in zborov ter delegati v zborih skupščine.

Če posamezen zbor skupščine sprejme predlog delegatov za interpelacijo v zvezi z delom republiškega izvršnega sveta, ima izvršni svet pravico in dolžnost, da pred obravnavo v zboru da svoje poročilo o vprašanju, na katerega se nanaša interpelacija.

230. člen

Če republiški izvršni svet meni, da ne bo mogel zagotoviti izvajanja določene politike ali izvrševanja zakona ali drugega splošnega akta skupščine, katerega izdaja se predlaga, ali da ne more prevzeti odgovornosti za opravljanje svoje funkcije, če ne bo sprejet predlagani zakon ali drug splošni akt, katerega izdajo predlaga, lahko postavi vprašanje zaupnice.

Če skupščina izglasuje republiškem izvršnemu svetu nezaupnico, je ta dolžan odstopiti.

231. člen

Republiški izvršni svet lahko kolektivno odstopi; odstopi lahko tudi predsednik ali vsak njegov član. Republiški izvršni svet in njegov predsednik oziroma član ima pravico svoj odstop obrazložiti.

Odstop predsednika ali večine članov republiškega izvršnega sveta ima za posledico odstop celotnega izvršnega sveta.

Če republiški izvršni svet kolektivno odstopi ali če mu je bila izglasovana nezaupnica, ostane v svoji funkciji do izvolitve novega izvršnega sveta.

232. člen

Republiški upravni organi imajo pravico in dolžnost predložiti zborom Skupščine SR Slovenije v obravnavo posamezna pomembnejša vprašanja s svojega delovnega področja, dajati pobude in predlagati ukrepe v zvezi z izvajanjem politike in izvrševanjem zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov, kot tudi v zvezi z uresničevanjem svoje odgovornosti za stanje na ustreznem področju.

O vprašanjih, pobudah in predlogih, ki jih dajo Skupščini SR Slovenije, si republiški upravni organi predhodno pridobijo mnenje ali načelno stališče republiškega izvršnega sveta, o izvrševanju obveznosti do skupščine pa obveščajo izvršni svet.

Republiški upravni organi so dolžni po naročilu Skupščine SR Slovenije raziskati stanje na posameznem področju oziroma proučiti določeno vprašanje, pripraviti poročilo, elaborat ali osnutek predpisa oziroma drugega ukrepa ali izvršiti v določenem roku posamezno zadevo s svojega delovnega področja ter o tem poročati.

Funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe, morajo dati pismeni ali ustni odgovor na vprašanja in na zahteve po pojasnilih, ki jim jih postavljajo delegati v Skupščini SR Slovenije.

233. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi neposredno sodelujejo z delegacijami in delegati v Skupščini SR Slovenije na način, določen s poslovnikom Skupščine SR Slovenije v vprašanjih, ki imajo pomen za uresničevanje njihovih funkcij, ali kadar tako sodelovanje prispeva k uspešnejšemu delovanju delegatskega sistema.

234. člen

Določbe od 227. do 233. člena tega zakona, ki se nanašajo na zbor Skupščine SR Slovenije, veljajo tudi za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti za območje republike, kadar te enakopravno odločajo s pristojnimi zbori Skupščine SR Slovenije.

Razmerja do Predsedstva SR Slovenije

235. člen

Republiški izvršni svet poroča Predsedstvu SR Slovenije na lastno pobudo ali na njegovo zahtevo o vprašanjih iz svoje pristojnosti.

Republiški izvršni svet obravnava stališča, pobude in predloge Predsedstva SR Slovenije, ki se nanašajo na reševanje vprašanj na področju varstva z ustavo določenega reda, mednarodnih odnosov, ljudske obrambe, temeljnih političnih vprašanj v zvezi s pripravo zakonov in drugih splošnih aktov Skupščine SR Slovenije, izvajanja politike, ki jo je določila Skupščina SR Slovenije, kakor tudi stališča, pobude in predloge Predsedstva SR Slovenije glede vprašanj, pri katerih reševanju sodeluje republiški izvršni svet v federaciji, vprašanj, ki jih izvršni svet rešuje skupno z izvršnimi sveti drugih republik oziroma avtonomnih pokrajin ter glede drugih vprašanj v zvezi z delom republiškega izvršnega sveta, ki jih v skladu z ustavo obravnava Predsedstvo SR Slovenije.

Republiški izvršni svet obvešča Predsedstvo SR Slovenije o svojih stališčih oziroma ukrepih.

236. člen

Republiški izvršni svet lahko predlaga Predsedstvu SR Slovenije, da se sprejme zakon o začasnih ukrepih, s katerim naj se začasno uredi vprašanje, glede katerega ni bilo doseženo soglasje med pristojnimi zbori v Skupščini SR Slovenije, če ugotovi, da je ureditev takega vprašanja nujna, ker bi sicer lahko nastala za republiko občutna škoda, ali bi bilo ogroženo nemoteno opravljanje dejavnosti oziroma zadev posebnega družbenega pomena.

Če Predsedstvo SR Slovenije soglaša s tem, da je zakon o začasnih ukrepih potreben, določi republiški izvršni svet predlog zakona in ga predloži Skupščini SR Slovenije.

237. člen

Za opravljanje strokovnih in drugih nalog za Predsedstvo SR Slovenije zagotavlja republiški izvršni svet Predsedstvu SR Slovenije na njegovo zahtevo sodelovanje republiških upravnih organov ter svojih strokovnih služb.

*Razmerja med republiškim izvršnim svetom
in republiškim upravnimi organi*

238. člen

skladu z odgovornostjo za delo republiških upravnih organov mora imeti republiški izvršni svet vpogled, kako ti organi izvajajo oziroma zagotavljajo izvajanje politike ter izvrševanje zakonov, drugih predpisov, družbenih planov ter splošnih aktov in smernic Skupščine SR Slovenije ter načelnih stališč in smernic njenega izvršnega sveta.

Republiški upravni organi obveščajo republiški izvršni svet o stanju ter o problemih na ustreznem področju; na njegovo zahtevo so mu dolžni dati podatke, poročila in pojasnila v zadevah s svojega delovnega področja.

Na zahtevo republiškega izvršnega sveta morajo republiški upravni organi proučiti stanje na posameznem področju oziroma posamezna vprašanja, v določenem roku opraviti določeno nalogo s svojega delovnega področja in mu o tem poročati.

239. člen

Republiški upravni organi se morajo ravnati po načelnih stališčih in smernicah republiškega izvršnega sveta glede načina izvajanja določene politike in izvrševanja zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov Skupščine SR Slovenije ter predpisov republiškega izvršnega sveta oziroma po smernicah za usklajevanje njihovega dela.

Republiški upravni organi lahko zahtevajo, da izvršni svet obravnava in zavzame načelno stališče do posameznih vprašanj v zvezi z izvajanjem politike, zakonov in drugih predpisov, kot tudi do vprašanj v zvezi s pripravo zakonov ali drugih predpisov oziroma ukrepov.

240. člen

Če republiški upravni organ meni, da načelno stališče ali smernica republiškega izvršnega sveta ni v skladu z zakonom ali z drugim predpisom ali splošnim aktom Skupščine SR Slovenije ali s predpisom ali splošnim aktom republiškega izvršnega sveta, opozori na to republiški izvršni svet in zahteva, da ponovno preizkusi svoje načelno stališče ali smernico.

Enako ravna republiški upravni organ tudi, če meni, da ne more zagotoviti izvajanja načelnega stališča ali smernice oziroma izvajanja splošnega akta, ki ga Skupščina SR Slovenije predlaga republiški izvršni svet.

Če republiški izvršni svet kljub zahtevi republiškega upravnega organa vztraja pri svojem načelnem stališču oziroma smernici, ali če se republiški upravni organ ne strinja s predlogom predpisa ali splošnega akta, ki ga je določil republiški izvršni svet in ki se nanaša na vprašanja z delovnega področja republiškega upravnega organa, lahko funkcionar, ki vodi republiški upravni organ, predloži odstop in ga obrazloži.

Če je v primeru iz prejšnjega odstavka predložil odstop funkcionar, ki ga voli oziroma imenuje in razrešuje Skupščina SR Slovenije, je republiški izvršni svet dolžan o svojem stališču glede predloženega odstopa in o razlogih zanj obvestiti Skupščino SR Slovenije.

Medsebojna razmerja republiških upravnih organov

241. člen

Republiški upravni organi v okviru svojega delovnega področja in svojih pooblastil med seboj sodelujejo v vprašanih skupnega pomena, usklajujejo programe dela, izmenjujejo mnenja in izkušnje ter podatke in obvestila, sklicujejo skupne sestanke in posvetovanja, se dogovarjajo o skupnih akcijah ter organizirajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

Republiški upravni organi ustanavljajo skupna delovna telesa v zadevah, ki terjajo po svoji naravi sodelovanje teh organov.

242. člen

Pri pripravljanju osnutkov predpisov si mora republiški upravni organ priskrbeti mnenje drugih zainteresiranih republiških upravnih organov.

Če republiški upravni organ ne sprejme načelnih in drugih pomembnejših pripomb, ki jih dajo drugi republiški upravni organi k osnutku predpisa, ki naj ga izda Skupščina SR Slovenije ali republiški izvršni svet, mora ob predložitvi predpisa sporočiti te pripombe in svoje stališče do njih.

Če v primeru, ko je z zakonom določeno, da izda izvršilni predpis funkcionar, ki vodi republiški upravni organ, v soglasju s funkcionarjem, ki vodi drug republiški upravni organ, pa med njima ni doseženo soglasje, je funkcionar dolžan o spornem vprašanju obvestiti republiški izvršni svet.

243. člen

Če nastane med republiškim upravnimi organi spor o pristojnosti ali se pojavijo druga sporna vprašanja z njihovega delovnega področja, so ti organi dolžni o tem poročati republiškem izvršnemu svetu, ki odloči o sporu o pristojnosti oziroma da smernice za rešitev spornih vprašanj.

*Razmerja do izvršnih svetov občinskih skupščin
in do občinskih upravnih organov*

244. člen

Republiški in občinski izvršni sveti in upravni organi sodelujejo med seboj, se dogovarjajo o vpraša-

njih skupnega pomena, izmenjujejo izkušnje, mnenja, pobude in predloge, usklajujejo svoje akcije in razvijajo razne oblike medsebojnega sodelovanja in pomoči pri delu.

245. člen

Republiški izvršni svet ima pravico in dolžnost opozarjati občinske skupščine na nezakonito ali nepravilno delo občinskih upravnih organov pri izvrševanju zakonov in drugih predpisov, aktov in ukrepov republiških organov v zadevah, ki so splošnega pomena za republiko.

Republiški izvršni svet lahko zadrži do odločitve ustavnega sodišča izvršitev predpisa ali drugega splošnega akta občinske skupščine in njenih organov, če meni, da je tak predpis ali splošni akt v nasprotju z ustavo ali z zakonom.

246. člen

Republiški upravni organi spremljajo delo občinskih upravnih organov ter jih opozarjajo na nezakonitosti ali nepravilnosti pri delu.

Republiški upravni organi opozarjajo republiški izvršni svet na nezakonite akte občinskih skupščin ter na njihove akte, ki so v nasprotju s politiko Skupščine SR Slovenije, in na nezakonite akte občinskih upravnih organov.

247. člen

Republiški upravni organi v mejah svojega delovnega področja in pristojnosti skrbijo, da se naloge v občinskih upravnih organih učinkovito in zakonito opravljajo, ter si zagotavljajo pregled nad stanjem na ustreznem upravnem področju; v ta namen zahtevajo od ustreznih občinskih upravnih organov poročila, obvestila in mnenja ter tiste podatke, ki jih ti že imajo oziroma so jih dolžni zbirati.

248. člen

Republiški upravni organi, vsak na svojem področju, spremljajo ali so občinski organi izdali predpise za izvršitev zakonov, za katere so izrecno pooblašteni.

249. člen

Republiški upravni organi so dolžni zagotavljati občinskim upravnim organom strokovno pomoč.

Republiški upravni organi zagotavljajo občinskim upravnim organom strokovno pomoč s tem, da jim dajejo mnenja in pojasnila v zvezi z organizacijo dela, uporabo predpisov in reševanjem upravnih zadev ter glede osnutkov splošnih aktov, ki jih občinski upravni organi sprejemajo oziroma pripravljajo v zvezi z izvajanjem zakonov in drugih predpisov, da prirejajo strokovna posvetovanja, organizirajo seminarje in tečaje, da pripravljajo priročnike za delo ter z drugimi oblikami strokovne pomoči, s katerimi je mogoče vplivati na izboljšanje dela v občinskih upravnih organih.

Občinski upravni organi imajo pravico zahtevati od republiških upravnih organov strokovno pomoč.

250. člen

V zadevah, ki so splošnega pomena za republiko, imajo republiški upravni organi tudi pravico in dolžnost, da v skladu z zakonom opravljajo nadzorstvo nad delom občinskih upravnih organov, dajejo tem organom obvezna navodila, zahtevajo obvezno sodelovanje občinskih upravnih organov v zvezi z zagotavljanjem

izvrševanja zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov ter ukrepov republiških upravnih organov.

Republiški upravni organi lahko v zadevah splošnega pomena za republiko zadržijo izvršitev nezakonitih aktov občinskih upravnih organov, izdanih izven upravnega postopka. Republiški upravni organ, ki je zadržal izvršitev splošnega akta občinskega upravnega organa, mora tak akt takoj predložiti pristojnemu organu, da odloči o njegovi zakonitosti.

251. člen

Pri uresničevanju nadzorstva iz prejšnjega člena republiški upravni organi v mejah svojega delovnega področja spremljajo tudi organiziranost ustreznih občinskih upravnih organov, njihovo usposobljenost za opravljanje nalog, učinkovitost dela, reševanje zadev v predpisanih ali določenih rokih ter odnos do delovnih ljudi in občanov pri uresničevanju njihovih pravic in obveznosti.

O svojih ugotovitvah obveščajo republiški upravni organi občinske skupščine oziroma njihove izvršne svete.

252. člen

Če občinski upravni organ ne izvršuje zakonov in drugih predpisov ter splošnih aktov, za katerih izvrševanje je pristojen, ima republiški upravni organ pri opravljanju nadzorstva pravico in dolžnost:

— opozoriti občinski upravni organ in mu določiti rok za izvršitev ustreznih nalog;

— obvestiti izvršni svet občinske skupščine, o pomembnejših vprašanjih pa tudi republiški izvršni svet, in predlagati ustrezne ukrepe;

— predlagati občinski skupščini oziroma njenemu izvršnemu svetu, da uvede postopek za ugotovitev odgovornosti funkcionarja, ki vodi upravni organ, oziroma drugega odgovornega delavca.

Če občinski upravni organ kljub opozorilu ne izvršuje zakonov, lahko republiški upravni organ na stroške občine neposredno zagotovi izvrševanje zakonov, dokler tega ne zagotovi občinski upravni organ.

253. člen

Republiški upravni organi ne morejo prenesti zadev iz svoje pristojnosti na občinske upravne organe in tudi ne morejo prevzeti zadev iz pristojnosti občinskih upravnih organov, če ni z zakonom v skladu z ustavo drugače določeno.

Razmerja do zveznih organov in do organov socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin

254. člen

Republiški izvršni svet sodeluje na podlagi usklajenih stališč s pristojnimi organi in organizacijami v republici pri oblikovanju politike v federaciji, in sicer: po svojih predstavnikih v medrepubliških komitejih, v skupnih organih oziroma telesih, s sodelovanjem svojega predstavnika na sejah Zveznega izvršnega sveta in njegovih delovnih teles, kakor tudi s sodelovanjem v zveznih komitejih pod pogoji, ki jih določa zvezni zakon.

255. člen

Republiški izvršni svet skupaj z izvršnimi sveti drugih republik in avtonomnih pokrajin in z zveznim

izvršnim svetom sporazumno ustanavlja medrepubliške komiteje ter vanje delegira svoje predstavnike.

Člani medrepubliških komitejev lahko sprejemajo obveznosti in izjavljajo stališča v medrepubliških komitejih le v skladu s politiko, ki jo je določila Skupščina SR Slovenije, ter v skladu z ustreznimi stališči republiškega izvršnega sveta. Če je o zadevi, ki se obravnava v medrepubliškem komiteju, sprejelo stališče Predsedstvo SR Slovenije, je član medrepubliškega komiteja dolžan to stališče upoštevati.

Člani medrepubliških komitejev morajo po vsaki seji obvestiti republiški izvršni svet o sklepih, ki so bili sprejeti v medrepubliških komitejih.

256. člen

Republiški izvršni svet daje zveznemu izvršnemu svetu mnenje o tem, v katere zvezne komiteje naj delegirajo svoje predstavnike republike in avtonomni pokrajini, ter daje Zveznemu izvršnemu svetu pobude za delegiranje predstavnikov zainteresiranih republiških organov v sestavo zveznih komitejev.

257. člen

Republiški izvršni svet obvešča Skupščino SR Slovenije oziroma neposredno delegacijo Skupščine SR Slovenije v Zboru republik in pokrajin Skupščine SFRJ in delegate iz SR Slovenije v Zveznem zboru Skupščine SFRJ o stališčih, ki so bila sprejeta v medrepubliških komitejih glede zakonskih in drugih predlogov, ki se pripravljajo za sprejem v Skupščini SFRJ.

Republiški izvršni svet obvešča delegacijo Skupščine SR Slovenije v Zboru republik in pokrajin Skupščine SFRJ oziroma delegate iz SR Slovenije v Zveznem zboru Skupščine SFRJ tudi o svojih stališčih oziroma o stališčih republiških upravnih organov do zakonskih predlogov, ki se pripravljajo za sprejem v Skupščini SFRJ.

Republiški izvršni svet zagotavlja delegaciji Skupščine SR Slovenije v Zboru republik in pokrajin Skupščine SFRJ oziroma delegatom iz SR Slovenije v Zveznem zboru Skupščine SFRJ na njihovo zahtevo strokovno pomoč republiških upravnih organov, kot tudi strokovno pomoč svojih strokovnih služb ter organizira druge oblike sodelovanja.

258. člen

O stališčih, ki so bila sprejeta v medrepubliških komitejih, o vprašanjih, ki se obravnavajo v zveznih komitejih in se nanašajo na SR Slovenijo, kot tudi o svojih stališčih oziroma o stališčih republiških upravnih organov do zakonskih in drugih predlogov, ki se pripravljajo za sprejem v Skupščini SFRJ, obvešča republiški izvršni svet Predsedstvo SR Slovenije, člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije, Predsedstvo Skupščine SR Slovenije, člane Zveznega izvršnega sveta iz SR Slovenije, republiška vodstva družbenopolitičnih organizacij ter delegate v zveznih organih družbenopolitičnih organizacij, kot tudi Gospodarsko zbornico Slovenije.

259. člen

Republiški upravni organi morajo v skladu z zveznim zakonom poročati zveznim upravnim organom o izvrševanju zveznih zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov ter mednarodnih pogodb, ki jih neposredno izvršujejo upravni organi v republiki in za

katerih izvrševanje so odgovorni zvezni upravni organi.

V zadevah, za katerih izvrševanje so po zvezni ustavi odgovorni zvezni upravni organi, izvršujejo pa jih republiški upravni organi, se morajo republiški upravni organi ravnati po obveznih navodilih pristojnih zveznih upravnih organov.

260. člen

Republiški upravni organi sodelujejo z zveznimi upravnimi organi pri pripravljanju aktov, s katerimi se določa politika federacije in način njenega izvajanja, kot tudi pri pripravljanju zakonov in drugih predpisov, družbenih dogovorov ter drugih splošnih aktov, kadar se ti akti sprejemajo na podlagi soglasja republik in avtonomnih pokrajin.

261. člen

Republiški upravni organi sodelujejo z upravnimi organi socialističnih republik in avtonomnih pokrajin, usklajujejo stališča o vprašanih skupnega pomena, izmenjujejo izkušnje, mnenja, pobude in predloge in razvijajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

Razmerja do samoupravnih interesnih skupnosti

262. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi sodelujejo s samoupravnimi interesnimi skupnostmi za območje republike v vprašanih, ki so zanje skupnega pomena, zlasti pri planiranju razvoja ustreznih dejavnosti, pri zbiranju in obdelavi informacij, pri izvajanju družbeno dogovorjene kadrovske politike, pri pripravi predlogov zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov, kot tudi v zadevah, ki se nanašajo na izvrševanje zakonov, predpisov in drugih splošnih aktov, in v drugih vprašanih, ki imajo pomen za njihovo delo.

Republiški izvršni svet, republiški upravni organi in samoupravne interesne skupnosti za območje republike organizirajo skupno opravljanje strokovnih nalog, na ustreznih področjih oziroma se sporazumevajo o smotri in usklajeni organizaciji in načinu opravljanja strokovnih nalog v upravnih organih oziroma v strokovnih službah samoupravnih interesnih skupnosti; ustanavljajo stalne aličasne skupne delovne skupine, izmenjujejo podatke, obvestila, pobude, mnenja in predloge ter razvijajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

263. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi v skladu s svojo odgovornostjo spremljajo delo samoupravnih interesnih skupnosti za območje republike, ki opravljajo dejavnosti posebnega družbenega pomena, ter jim pošiljajo svoja stališča, predloge, mnenja in pripombe glede izvajanja zakonov in drugih predpisov ter politike, ki jo je za ustrezno področje določila Skupščina SR Slovenije.

Samoupravne interesne skupnosti za območje republike obveščajo republiški izvršni svet in republiške upravne organe o svojih sklepih oziroma ukrepih v zvezi z navedenimi stališči, predlogi, mnenji oziroma pripombami. Samoupravne interesne skupnosti za območje republike in republiški upravni organi predhodno usklajujejo vprašanja, ki so skupnega pomena

za te skupnosti in za organe družbenopolitične skupnosti, predvsem v republiških komitejih.

Kadar obravnava republiški izvršni svet na svoji seji zadeve s področja samoupravnih interesnih skupnosti za območje republike, katerih skupščine enakopravno odločajo z zbori Skupščine SR Slovenije, imajo predstavniki teh samoupravnih interesnih skupnosti pravico sodelovati v razpravi na seji izvršnega sveta.

264. člen

Republiški izvršni svet lahko predlaga skupščini, da začasno uredi vprašanje, od katerega je bistveno odvisno delo samoupravne interesne skupnosti za območje republike, ki opravlja določeno dejavnost ali zadevo posebnega družbenega pomena, če ta tudi po predhodnem opozorilu izvršnega sveta sama ne uredi takega vprašanja.

265. člen

Če republiški izvršni svet ugotovi, da so nastale v posamezni samoupravni interesni skupnosti iz prejšnjega člena bistvene motnje pri uresničevanju samoupravnih pravic delavcev ali pri izvrševanju z zakonom določene dejavnosti, ali so na drug način huje oškodovani družbeni interesi, predlaga Skupščini SR Slovenije, da uporabi zoper njo ustreznečasne ukrepe.

Razmerja do družbenopolitičnih organizacij

266. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami v vprašanjih, ki imajo pomen za te organizacije, za uresničevanje njihove vloge in za izvrševanje družbenega nadzorstva nad delom republiškega izvršnega sveta in republiških upravnih organov.

Pri uresničevanju svojih funkcij republiški izvršni svet in republiški upravni organi obravnavajo stališča družbenopolitičnih organizacij v zvezi z reševanjem vprašanj iz pristojnosti republiškega izvršnega sveta in republiških upravnih organov.

267. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi dajejo družbenopolitičnim organizacijam na njihovo zahtevo podatke, pojasnila in mnenja ter jih obveščajo o vprašanjih s svojega delovnega področja, na katera lahko s svojo aktivnostjo vplivajo te organizacije; obravnavajo pobude, predloge, pripombe in stališča družbenopolitičnih organizacij v zvezi z delom republiškega izvršnega sveta in republiških upravnih organov in z reševanjem vprašanj na posameznih področjih ter jih obveščajo o storjenih ukrepih.

Druga razmerja

268. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi pri uresničevanju svojih funkcij sodelujejo s temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela, s krajevnimi skupnostmi, z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, z družbenimi organizacijami in društvi o vprašanjih, ki so zanje skupnega pomena.

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi morajo omogočiti samoupravnim organizacijam in skupnostim iz prejšnjega odstavka, da izrazijo svoja stališča, mnenja, pobude in predloge o vprašanjih, za katera so zainteresirane in da na drug način prispevajo k reševanju teh vprašanj.

269. člen

Republiški upravni organ si mora pri pripravljajanju zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov prisrskbeti mnenje organov zainteresiranih samoupravnih interesnih skupnosti, organizacij združenega dela, njihovih združenj in Gospodarske zbornice Slovenije, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter zainteresiranih državnih organov.

Če republiški upravni organ ne sprejme načelnih in drugih vsebinskih pripomb, ki jih dajo organizacije, skupnosti in organi iz prejšnjega odstavka, mora ob predložitvi akta sporočiti te pripombe in svoja stališča do njih.

270. člen

Republiški upravni organi spremljajo izvrševanje javnih pooblastil, ki so z zakonom poverjena organizacijam združenega dela in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenim organizacijam, društvom in drugim organizacijam, dajejo pobude oziroma predlagajo ukrepe za učinkovitejše izvrševanje javnih pooblastil, v skladu z zakonom pa lahko opravljajo upravno nadzorstvo in dajejo smernice v zvezi z izvrševanjem javnih pooblastil.

XV. PRAVNI AKTI

271. člen

Republiški izvršni svet izdaja uredbe in odloke za izvrševanje republiških zakonov, splošnih aktov Skupščine SR Slovenije ter zveznih zakonov v okviru republiške pristojnosti, razen za izvrševanje zakonov iz 324. člena ustave SR Slovenije.

Z uredbo republiški izvršni svet podrobneje ureja in razčlenjuje z zakonom oziroma z drugim splošnim aktom Skupščine SR Slovenije določena razmerja.

Z odlokom republiški izvršni svet ureja posamezna vprašanja ali predpisuje ukrepe, ki imajo splošen pomen, ter sprejema druge odločitve za katere je tako določeno z zakonom ali z uredbo.

V mejah zakonskih pooblastil republiški izvršni svet izdaja tudi odločbe v upravnem postopku in druge odločbe.

Kadar ne odloči z drugim aktom, sprejme republiški izvršni svet sklep.

272. člen

Funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe, lahko izdajajo pravilnike, odredbe in navodila za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov.

V republiških komitejih in komisijah izdaja predpise iz prejšnjega odstavka kolegijsko telo, če z zakonom ali drugim predpisom na podlagi zakona ni posebej določeno, da jih izdaja predsednik republiškega komiteja oziroma komisije.

Pravilnik, odredbo ali navodilo z delovnega področja upravnega organa v sestavi izda funkcionar, ki vodi republiški upravni organ, v katerega sestavi je upravni organ.

273. člen

S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe zakona, drugega predpisa ali splošnega akta za njegovo izvrševanje.

Z odredbo se za izvršitev posameznih določb zakona, drugega predpisa ali splošnega akta odreja ali prepoveduje ravnanje v določeni situaciji, ki ima splošen pomen, ali se uredi taka situacija.

Z navodilom se za izvršitev posameznih določb zakona, predpisa ali drugega splošnega akta predpisuje način dela upravnega organa.

274. člen

Republiški izvršni svet in republiški upravni organi ne morejo s svojimi predpisi uvajati za delovne ljudi in občane ter za samoupravne organizacije in skupnosti pravic in jim tudi ne nalagati obveznosti, če niso za to pooblašteni z zakonom.

Izvršilni predpisi republiških organov morajo biti v skladu z ustavo in zakonom ter s predpisi republiškega izvršnega sveta.

275. člen

Funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe, oziroma kolegijski upravni organi lahko dajejo občinskim upravnim organom obvezna navodila za opravljanje upravnih nalog, ki so splošnega pomena za republiko, če so z zakonom zato pooblašteni. Obvezna navodila vsebujejo pravila za strokovno organiziranje služb in za strokovno delo upravnih delavcev ali pravila za izvrševanje posameznih upravnih zadev.

276. člen

Pri odločanju v upravnih stvareh izdajajo funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe, odločbe in sklepe.

Funkcionarji, ki vodijo republiške upravne organe, lahko pooblastijo posamezne vodilne in druge delavce v upravnem organu, da izdajajo odločbe v upravnih stvareh.

Tretji del

KAZENSKA TER PREHODNE
IN KONČNE DOLOČBE

XVI. KAZENSKA DOLOČBE

277. člen

Če ni s posebnimi predpisi drugače določeno, se za prekršek kaznuje z denarno kaznijo od 2.000 do 20.000 dinarjev organizacija združenega dela oziroma druga pravna oseba:

1. če ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa zakon ali kakšen drug predpis, v roku, ki ga določi inšpektor (70. člen);

2. če prepreči ali onemogoči inšpektorju opraviti naloge inšpekcijskega nadzorstva, ali ga pri tem ovira ali če mu noče dati potrebnih podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (72. člen).

Odgovorna oseba organizacije združenega dela oziroma druge pravne osebe in fizična oseba, ki stori dejanje iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev.

XVII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

278. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na izvršni svet občinske skupščine in občinske upravne organe, veljajo tudi za izvršni svet skupščine posebne družbenopolitične skupnosti in za upravne organe te družbenopolitične skupnosti.

279. člen

Posamezna vprašanja, ki se nanašajo na organizacijo, sredstva za delo, uresničevanje samoupravnih pravic in obveznosti delavcev ter na delovna razmerja, se glede na naravo dela lahko s posebnimi zakoni drugače urejajo za upravne organe na posameznih upravnih področjih.

280. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na javnost dela (15. člen), zagotavljanje načela enakopravnosti jezikov in pisav narodov in narodnosti Jugoslavije (16. člen), na delovni čas (94.—98. člen), na sredstva za delo upravnega organa (99.—109. člen), na dohodek delovne skupnosti (110.—133. člen), na način uresničevanja samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev (134.—154. člen) in na delovna razmerja (155.—192. člen), se smiselno uporabljajo tudi za delovne skupnosti sodišč, javnih tožilstev, javnih pravobranilstev, organov za vodenje postopkov o prekrških in služb družbenega knjigovodstva, če ni za posamezne izmed teh organov oziroma služb z zakonom drugače določeno.

Določbe iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za strokovne in druge službe skupščin družbenopolitičnih skupnosti in njihovih izvršnih svetov, kot tudi za službe Predsedstva SR Slovenije, Ustavnega sodišča SR Slovenije in družbenih pravobranilcev samoupravljanja; način smiselne uporabe se ureja z aktom o organizaciji in delu teh strokovnih služb.

281. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na javnost dela (15. člen), na zagotavljanje načela enakopravnosti jezikov in pisav narodov in narodnosti Jugoslavije (16. člen) ter določbe o dolžnostih upravnih organov v zvezi z uresničevanjem pravic in obveznosti delovnih ljudi in občanov ter samoupravnih organizacij in skupnosti v upravnem postopku (80.—93. člen), se smiselno uporabljajo tudi za organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbene organizacije, društva in druge organizacije, ki so jim z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine poverjena javna pooblastila.

282. člen

Določba tega zakona o splošnih aktih o organizaciji in delu ter o sistemizaciji del in nalog (55.—58. člen) se uporabljajo tudi za strokovne službe republiškega izvršnega sveta.

283. člen

Dokler s posebnimi zakoni ne bodo določeni primeri in pogoji za opravljanje dela v podaljšanem delovnem času za sodišča, javna tožilstva in organe za vodenje postopkov o prekrških, se delo v podaljšanem delovnem času v teh organih lahko odredi:

— v primerih iz prve in četrte alineje drugega odstavka 96. člena tega zakona;

— če je potrebno dokončati začeta dejanja v kazenskem postopku oziroma v postopku o prekrških, pa prelaganje ne bi bilo smotno;

— če je potrebno opraviti nujna preiskovalna dejanja v kazenskem postopku ali posamezna nujna dejanja v postopku o prekrških.

284. člen

Delavcem v upravnih organih in delavcem v organih, za katere se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, se priznava strokovna izobrazba, ki jim je bila za opravljanje ustreznega dela priznana na podlagi doslej veljavnih predpisov.

Z aktom o sistemizaciji del in nalog upravnega organa se lahko določi, da delavci, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali dela in naloge, za katera nimajo predpisane strokovne izobrazbe, še nadalje opravljajo taka dela in naloge, če so z uspešnim delom dokazali delovno zmožnost za njihovo opravljanje.

Pogoji in način ugotavljanja delovne zmožnosti v smislu prejšnjega odstavka se določijo v splošnih načelih za notranjo organizacijo in sistemizacijo del in nalog v upravnih organih.

285. člen

Delavci, ki so bili do uveljavitve tega zakona imenovani za republiške podsekretarje ter pomočnike in svetovalce funkcionarjev, ki vodijo republiške upravne organe, nadaljujejo z delom po tem zakonu kot vodilni delavci do izteka dobe, za katero so bili imenovani.

Delavci, ki so bili do uveljavitve tega zakona imenovani za svetovalce republiškega izvršnega sveta, nadaljujejo z delom po tem zakonu kot republiški svetovalci do izteka dobe, za katero so bili imenovani.

286. člen

Statuti delovnih skupnosti morajo biti sprejeti v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

Do roka iz prejšnjega odstavka se morajo uskladiti s tem zakonom tudi drugi samoupravni splošni akti delovnih skupnosti upravnih organov.

287. člen

Splošna načela za notranjo organizacijo in sistemizacijo del in nalog ter nomenklatura enotnih nazivov iz 56. člena tega zakona morajo biti določeni najpozneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Funkcionarji, ki vodijo upravne organe, morajo izdati splošne akte o organizaciji in delu upravnih organov ter splošne akte o sistemizaciji del in nalog teh organov v skladu s tem zakonom v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

288. člen

Samoupravni sporazumi iz 111. člena in družbeni dogovor iz 117. člena tega zakona morajo biti sklenjeni najpozneje do 31. decembra 1979.

289. člen

Predpisi o vsebini evidenc in načinu spremljanja podatkov o reševanju upravnih stvari, ki so pomembni za republiko (87. člen), o strokovni izobrazbi, ki jo morajo imeti delavci za opravljanje dejanj v upravnem

postopku (88. člen), o določitvi organa, ki odloča o izločitvi v upravnem postopku (93. člen) ter predpisi o delovnem času v upravnih organih (95. člen), morajo biti izdani najpozneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

290. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. zakon o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 20/65), zakon o sredstvih za delo upravnih organov v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 15/75) in zakon o inšpekcijah (Uradni list SRS, št. 13/74);

2. zakon o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74), razen določb 47. do 54. člena in 58. člena ter zakon o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 39/74 in 16/77), razen določb 87. do 117. člena, ki ostanejo v veljavi do uveljavitve zakona, ki bo določal organizacijo republiških upravnih organov in samostojnih strokovnih služb Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije;

3. določbe zakona o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8/69, 28/71 in 43/73), ki se nanašajo na delovni čas v organih državne uprave.

291. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 021-53/79

Ljubljana, dne 11. julija 1979.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Milan Kučan l. r.

1150.

Na podlagi 7. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. člena zakona o pomilostitvi Socialistične republike Slovenije in 102. člena kazenskega zakona Socialistične federativne republike Jugoslavije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije na prošnjo obsojenke

ODLOK

o pomilostitvi obsojene osebe

1. člen

Izrečena kazen zopora se zniža:

Tončki Zrimšek, rojeni leta 1943 v Šentjerneju, se izrečena kazen 8 let in 6 mesecev zopora zniža za 1 leto.

Št. 25-1/79

Ljubljana, dne 13. julija 1979.

Predsedstvo
Socialistične republike SlovenijePredsednik
Viktor Avbelj l. r.

1151.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Slovenj Gradec z dne 12. 5. 1976, na seji dne 12. 7. 1979

odločilo:

I. Ugotovi se, da določbi 3. alineje 1. odstavka 5. člena in 5. alineje 2. točke 7. člena pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Slovenj Gradec z dne 12. 5. 1976 nista v neskladju z ustavo in zakonom.

II. Razveljavi se določba 2. odstavka 3. člena pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Slovenj Gradec z dne 12. 5. 1976 v delu, ki se glasi: »in v dosedanjem stanovanju najmanj 5 let«.

Obrazložitev

1) Tovarna gospodinjske opreme »Gorenje« Velenje je predlagala oceno ustavnosti in zakonitosti pod točko I v izreku navedenih določb pravilnika, ki se nanašajo na pogoje, pod katerimi lahko mlade družine uveljavljajo pravico do stanovanj, pridobljenih iz sredstev družbene pomoči, ki se glasita:

»3. alineja 1. odstavka 5. člena, da delovna organizacija, pri kateri je eden od zakoncev zaposlen jamči, da bo skupaj s proslilcem rešila njegov stanovanjski problem v roku 8 let« in

»5. alineja 2. točke 7. člena, jamstvo delovne organizacije, da bo skupno z upravičencem rešila njegov stanovanjski problem v 8 letih (sklep pristojnega samoupravnega organa)«.

Predlagatelj meni, da navedeni določbi pravilnika nista v skladu z zakonom o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu in zakonom o stanovanjskih razmerjih, ki ne predpisujeta nikakršne garancije za mlade družine. Poleg tega predlagatelj opozarja, da je stanovanjska skupnost v razpisu IV. natečaja celo zahtevala od OZD jamstvo v obliki menice za določen znesek z rokom plačila 8 let.

Iz 314. in 324. člena ustave izhaja, da stanovanjsko graditev ter njeno financiranje in gospodarjenje s stanovanji urejajo delovni ljudje in občani samostojno v občini, krajevni skupnosti, samoupravnih interesnih stanovanjskih skupnostih in v organizacijah združenega dela. Republika na tem področju določa le temeljne stanovanjske politike in temeljna načela. Zakon o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 5/72) je določil samo okvirna merila za uporabo sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada. V 8. členu tega zakona je določeno, da solidarnostni stanovanjski sklad sodeluje z denarnimi sredstvi pri graditvi namenskih najemnih stanovanj v družbeni lastnini za potrebe družin in občanov z nižjimi dohodki, mladih družin in starih ljudi, ter da se tudi po izpraznitvi ta stanovanja smejo uporabiti samo za navedeno kategorijo občanov. Po 17. členu zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 10/76) pa lahko pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju, ki je zgrajeno s pomočjo sredstev družbene pomoči le tisti, ki izpolnjuje pogoje iz splošnega akta

samoupravne stanovanjske skupnosti. V tem splošnem aktu se po 46. členu zakona o stanovanjskih razmerjih določi tudi čas, za katerega se sklone stanovanjska pogodba za stanovanja, namenjena mladim družinam. Če tako stanovanje v določenem roku ni izpraznjeno, lahko zahteva stanodajalec po 73. členu istega zakona s tožbo izpraznitev stanovanja.

Iz povedanega izhaja, da je določanje pogojev za pridobitev in prenehanje stanovanjske pravice za mlade družine na družbenih stanovanjih, pridobljenih iz sredstev za družbeno pomoč predmet samoupravnega odločanja v okviru samoupravne stanovanjske skupnosti. Le-ta je po ustavi in zakonu pristojna, da v svojem splošnem aktu določi, da se mladi družini dodeli stanovanje za določen čas. Pri tem ustava in zakoni ne omejujejo stanovanjske skupnosti, da v svojem splošnem aktu določi tudi pogoj, da ob začasni dodelitvi stanovanja mladi družini organizacija združenega dela, pri kateri prosilec dela, prevzame jamstvo, da bo do izteka določenega roka skupaj s proslilcem dokončno rešila njegov stanovanjski problem.

Jamstvo OZD je v obravnavanem pravilniku opredeljeno v obliki sklepa pristojnega samoupravnega organa. Tako določena oblika jamstva ni v neskladju z ustavo in zakonom. Ustavna pravica delavcev je, da v svojem samoupravnem splošnem aktu določijo ali bodo o takih in podobnih vprašanih odločali z osebnim izjavljanjem na ustreznih zborih ali preko svojih delegatov v delavskem svetu, oziroma delavskemu svetu po položaju in funkciji ustreznem organu ali v komisiji tega delavskega sveta (181., 470., 490. in 495. člen ZZD). Od samoupravne odločitve OZD pa je odvisno ali bo dala tako jamstvo za prosilca, ki pri njej združuje delo.

V razpisu IV. natečaja za oddajo stanovanj je samoupravna stanovanjska skupnost zahtevala jamstvo v obliki menice, torej v drugačni obliki, kot jo določata izpodbijani določbi pravilnika. Vendar natečaj ni samoupravni splošni akt, s katerim se urejajo samoupravni odnosi (441. člen ustave), marveč gre le za izvedbeni akt v okviru postopka, ki ga določa ustrezní samoupravni akt natečajnega ponudnika. Po 408. členu ustave SRS pa ustavno sodišče ni pristojno za oceno ustavnosti in zakonitosti izvajanja samoupravnega splošnega akta, ampak sodišče združenega dela (18. člen zakona o sodiščih združenega dela — Uradni list SFRJ, št. 24/73).

2) Ob proučevanju obravnavanega pravilnika je ustavno sodišče ugotovilo, da se po določbi 2. odstavka 3. člena tega pravilnika lahko uvrstijo na ustrezno listo pričakovalcev stanovanj le tisti prosilci, ki stanujejo na območju občine Slovenj Gradec in v dosedanjem stanovanju najmanj 5 let.

Ustavno sodišče ugotavlja, da ta določba pravilnika ni v skladu z ustavo in zakonom. Iz zakona o evidenci nastanitve občanov in registru prebivalstva (Uradni list SRS, št. 4/74) in zakona o evidenci volilne pravice (Uradni list SRS, št. 7/74) izhaja, da občan pridobi vse pravice, ki mu pripadajo kot občanu z dnem, ko se naseli v določenem kraju z namenom, da v njem stalno živi. Med take pravice spada tudi pravica občana, da skupaj z drugimi po načelih vzajemnosti in solidarnosti uresničuje svoje osebne in skupne potrebe v okviru samoupravne stanovanjske skupnosti. To vključuje tudi občanovo pravico, da se udeleži razpisa za dodelitev stanovanj, zgrajenih s pomočjo sredstev družbene pomoči in da se v postopku, ki ga določa

splošni akt stanovanjske skupnosti ter v skladu s pogoji in merili tega splošnega akta uvrsti na listo pričakovalcev stanovanj. Zato tudi stanovanjska skupnost ne more časa prebivanja v dosedanjem stanovanju določiti kot pogoj za udeležbo v razpisu za oddajo stanovanj, ampak lahko le med možnimi merili za priznanje prednostnih točk določi tudi čas prebivanja v dosedanjem, največkrat neustreznem stanovanju.

Glede na vse navedeno je ustavno sodišče na podlagi 413. člena ustave SRS in 2. alineje 3. odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) odločilo tako, kot je razvidno iz izreka te odločbe.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je to odločbo sprejelo v sestavi: predsednik sodišča dr. Jože Brilej in sodniki: dr. Viktor Damjan, dr. Josip Globevnik, Marjan Jenko, Tine Remškar, dr. Majda Strobl, Franc Simonič in Olga Vrabič.

St. U I 43/78-15

Ljubljana, dne 12. julija 1979.

Predsednik
Ustavnega sodišča SR Slovenije
dr. Jože Brilej l. r.

1152.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti določb 3. in 4. odstavka 90. člena samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v TOZD Tiskarna »Ljudska pravica« iz Ljubljane, na seji dne 12. 7. 1979

odločilo:

Razveljavita se določbi 3. in 4. odstavka 90. člena samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v TOZD Tiskarna »Ljudske pravice« iz Ljubljane z dne 7. 1. 1978.

Obrazložitev:

1) Sodišče združenega dela SR Slovenije je predlagalo oceno ustavnosti in zakonitosti določb 3. odstavka 90. člena in istočasno dalo pobudo za oceno 4. odstavka 90. člena v izreku navedenega samoupravnega sporazuma. Po navedenih določbah lahko glede izpolnjevanja pogoja strokovne izobrazbe razpisna komisija predlaga in delavski svet sprejme sklep, da za opravljanje določenih opravil lahko izjemoma sklene delovno razmerje tudi delavec, ki ne izpolnjuje pogoja izobrazbe, če se ugotovi, da je znanje delavca, pridobljeno z izobraževanjem ob delu, z delovnimi izkušnjami in uspehi zadostno za izvrševanje nalog, ki naj bi jih delavec opravljal. Enak sklep lahko sprejme komisija za delovna razmerja, ko izbira med kandidati, ki so se prijaviili na objavo. Predlagatelj je mnenja, da izpodbijani določbi samoupravnega sporazuma nista v skladu z določbami 19., 20., 22. in 25. člena zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SRS, št. 24/77).

2) Ustava SR Slovenije v 16. členu zagotavlja vsakemu delavcu, da v temeljni organizaciji, v kateri dela, skupno in enakopravno z drugimi delavci odloča o delu in ureja medsebojna razmerja pri delu. Delavci urejajo medsebojna razmerja v zvezi z združevanjem

dela in sredstev s samoupravnim sporazumom (prvi odstavek 144. člena ustave SR Slovenije).

Po določbi 179. člena zakona o združenem delu, delavci v temeljni organizaciji svobodno in enakopravno s samoupravnim splošnim aktom, s katerim se ureja delovno razmerje določijo oziroma uredijo pogoje, ki jih mora delavec izpolnjevati za določena dela oziroma naloge, kakor tudi dela oziroma naloge, pri katerih imajo delavci posebna pooblastila in odgovornosti. Določbe o imenovanju poslovodnega organa, temeljne organizacije pa po 337. členu zakona o združenem delu vsebuje njen statut.

Tudi po določbah republiškega zakona o delovnih razmerjih delavci s samoupravnim splošnim aktom o delovnih razmerjih temeljne organizacije določijo pogoje za sklenitev delovnega razmerja. Delavci v temeljni organizaciji s samoupravnim splošnim aktom določijo razvid del oziroma nalog, kjer pri določanju posameznih del oziroma nalog navedejo tudi zahtevano strokovno izobrazbo oziroma z delom pridobljeno delovno zmožnost (19. člen zakona o delovnih razmerjih). Vsak lahko svobodno, enakopravno in pod enakimi pogoji sklene delovno razmerje z delavci v združenem delu (2. člen ZDR).

Iz navedenih ustavnih in zakonskih določb izhaja, da določanje pogojev za sklenitev delovnega razmerja spada v tisto področje medsebojnih razmerij pri delu, ki so ga delavci dolžni urediti v TOZD s samoupravnim splošnim aktom. Določbi samoupravnega sporazuma, po katerih lahko razpisna komisija, delavski svet oziroma komisija za delovna razmerja odloča o izbiri kandidata oziroma sklenitvi delovnega razmerja z delavcem, ki ne izpolnjuje pogoja predpisane strokovne izobrazbe, nista v skladu z navedenimi ustavnimi in zakonskimi določbami, ker ne zagotavljata enakopravnosti in enakosti pogojev za vse.

Zato je ustavno sodišče na podlagi 413. člena ustave SR Slovenije, ob uporabi določbe 6. člena in 2. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) odločilo, kot je razvidno iz izreka odločbe.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je to odločbo sprejelo v sestavi: predsednik sodišča dr. Jože Brilej in sodniki: dr. Viktor Damjan, dr. Josip Globevnik, Marjan Jenko, Tine Remškar, Franc Simonič, dr. Majda Strobl in Olga Vrabič.

St. U I 2/79-10

Ljubljana, dne 12. julija 1979.

Predsednik
Ustavnega sodišča SR Slovenije
dr. Jože Brilej l. r.

1153.

Na podlagi 7. člena zakona o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74) in v zvezi z 21. členom zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1979 (Uradni list SRS, št. 30/78) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK o kompenzaciji za mleko

1. člen

Temeljnimi organizacijam združenega dela, določenim s tem odlokom (v nadaljnjem besedilu: upra-

vičenci), se izplačuje od 23. julija do 31. decembra 1979 kompenzacija v znesku 0,50 din za liter prodanega konzumnega pasteriziranega mleka (v nadaljnem besedilu: mleko) pod pogojem, da prodajajo mleko po cenah, določenih v skladu z elementi cene, ki jih ugotovi Zavod SR Slovenije za cene.

2. člen

Upravičenci so:

1. temeljne organizacije združenega dela, ki prodajajo mleko na drobno — za vse količine mleka, prodane na drobno v svojih prodajalnah na območju SR Slovenije;

2. temeljne organizacije združenega dela, ki prodajajo mleko na debelo — za vse količine mleka, prodane tistim velikim potrošnikom na območju SR Slovenije, ki kupujejo mleko za lastno porabo (zdravstvene organizacije, šole, vzgojno varstveni zavodi, dijaški in študentski domovi, domovi za ostarele, obrati družbene prehrane, Jugoslovanska ljudska armada, gostinske organizacije, društva, ki se ukvarjajo z gostinsko gospodarsko dejavnostjo, zasebni gostinci ipd.).

3. člen

Sredstva za kompenzacijo po tem odloku so zagotovljena v proračunu SR Slovenije za leto 1979.

4. člen

Upravičenci uveljavljajo kompenzacijo s tem, da vložijo zahtevo za izplačilo kompenzacije pri Službi družbenega knjigovodstva.

Zahtevi za izplačilo kompenzacije je treba priložiti:

1. a) fakturo o nakupu mleka za upravičence iz 1. točke 2. člena tega odloka;

b) fakturo o prodaji mleka za upravičence iz 2. točke 2. člena tega odloka;

2. obračun kompenzacije na predpisanem obrazcu, ki je objavljen skupaj s tem odlokom in je njegov sestavni del;

3. izjavo upravičenca s podpisami pooblaščenih delavcev, da je bilo mleko, za katerega se zahteva kompenzacija, prodano po cenah iz 1. člena tega odloka neposredno velikim potrošnikom iz 2. točke 2. člena tega odloka ali končnim porabnikom oziroma, da ni bilo prodano drugi temeljni organizaciji združenega dela, vrnjeno iz prodaje na drobno ali dano v predelavo

5. člen

Ko Služba družbenega knjigovodstva ugotovi upravičenost zahteve za kompenzacijo kot tudi, da je v tej zahtevi kompenzacija pravilno obračunana in da je priložena dokumentacija v redu, pošlje zahtevo Republiškem sekretariatu za pravosodje, organizacijo uprave in proračun, ki odredi izplačilo v breme računa: Izvrševanje proračuna SR Slovenije, Ljubljana, št. 50100-630-10014.

Če Služba družbenega knjigovodstva ugotovi, da zahteva za kompenzacijo ni upravičena, ker niso izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. člena tega odloka, da kom-

penzacija ni pravilno obračunana ali da priložena dokumentacija ni v redu, zavrne zahtevo za kompenzacijo. Iz enakih razlogov lahko zavrne zahtevo za kompenzacijo Republiški sekretariat za pravosodje, organizacijo uprave in proračun.

Za količino mleka, za katero je bila zahteva za kompenzacijo zavrnjena, ker kompenzacija ni bila pravilno obračunana ali ker priložena dokumentacija ni bila v redu, lahko upravičenec s popravljeno oziroma dopolnjeno zahtevo ponovno uveljavlja kompenzacijo iz tega odloka.

6. člen

Če so zahtevi za kompenzacijo priložene listine v prepisu, morajo imeti prepisi žig upravičenca kompenzacije. Izvirne listine je treba predložiti na vpogled.

Služba družbenega knjigovodstva mora navesti na vsaki izvorni listini iz prejšnjega odstavka, ki je predložena na vpogled, da je bila uporabljena za uveljavljanje kompenzacije.

7. člen

Upravičenec lahko vloži zahtevo za izplačilo kompenzacije za najmanj enomesečno obdobje.

8. člen

Upravičenec lahko uveljavlja kompenzacijo po tem odloku najpozneje do 31. januarja 1980

9. člen

Republiški komite za tržišče in cene po potrebi izda navodila o načinu uveljavljanja kompenzacije po tem odloku.

10. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 100.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, ki neupravičeno uveljavlja kompenzacijo.

Odgovorna oseba organizacije združenega dela, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 1000 do 10.000 dinarjev.

Če je organizacija združenega dela neupravičeno uveljavila kompenzacijo, se poleg kazni za prekršek iz prvega odstavka tega člena izreče tudi varstveni ukrep odvzema premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s prekrškom.

11. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS.

Št. 426-5/78

Ljubljana, dne 18. julija 1979.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije
Predsednik

dr. Anton Vrtača 1. r.

1154.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena zakona o dodatku zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilne vojne (Uradni list SRS, št. 28-215/69 in 20-171/73) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o spremembi odloka o določitvi osnove za priznavanje republiškega dodatka zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilne vojne za leto 1979

I

Točka I odloka o določitvi osnove za priznavanje republiškega dodatka zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilne vojne za leto 1979 (Uradni list SRS, št. 10-487/79) se spremeni tako, da glasi:

»Osnova za priznavanje republiškega dodatka za borce znaša v letu 1979: od 1. januarja do 30. junija 6511 dinarjev ter od 1. julija do 31. decembra 7430 dinarjev.«

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 59-5/78

Ljubljana, dne 18. julija 1979.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

dr. Anton Vratuša l. r.

1155.

V skladu z operativnim programom priprave planov zdravstvenih skupnosti v SR Sloveniji za obdobje 1981—1985 (Delegatski obveščevalec Zdravstvene skupnosti Slovenije, št. 17/79) je skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije na skupni seji obeh zborov dne 16. julija 1979 sprejela

METODOLOGIJO

za določitev elementov za sklenitev samoupravnih sporazumov o temeljnih planov zdravstvenih skupnosti v SR Sloveniji za obdobje 1981—1985

1

Ta metodologija je enotna metodološka podlaga za določitev vrednosti elementov za sklenitev samoupravnih sporazumov o temeljnih planov zdravstvenih skupnosti v SR Sloveniji za čas 1981—1985 (v nadaljnjem besedilu: metodologija) v temeljnih organizacijah združenega dela s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti ter v krajevnih skupnostih.

Sestavni del metodologije so tudi obrazci z elementi.

Navodila za opredelitev vrednosti elementov pripravi strokovna služba Zdravstvene skupnosti Slovenije.

2

Delavci v temeljni organizaciji združenega dela, ki sklepajo samoupravne sporazume o temeljnih planov

zdravstvenih skupnosti kot uporabniki zdravstvenega varstva, upoštevajo pri opredeljevanju elementov za te sporazume lastne in skupne možnosti pridobivanja in razporejanja dohodka v naslednjem planskem obdobju ter s tem usklajene potrebe in interese.

Delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti, ki sklepajo samoupravni sporazum o temeljnih planov zdravstvenih skupnosti kot uporabniki zdravstvenega varstva, upoštevajo pri opredeljevanju elementov za ta sporazum lastne in skupne možnosti za uresničevanje svojih potreb in interesov.

Delavci v zdravstvenih temeljnih organizacijah združenega dela, ki sklepajo samoupravne sporazume o temeljnih planov zdravstvenih skupnosti kot izvajalci zdravstvenega varstva, opredeljujejo tudi elemente, v katerih izrazijo lastne in skupne možnosti in potrebe glede obsega in kakovosti dejavnosti, ki jo opravljajo ter s tem usklajeni razvoj kadrov ter materialne podlage dela ter oblikovanja celotnega prihodka.

Pri določanju elementov iz prejšnjih odstavkov tega člena upoštevajo delavci, drugi delovni ljudje in občani tudi kazalce za območje občine, ki jih na podlagi te metodologije predlaga skupščina občinske zdravstvene skupnosti.

3

Pri opredeljevanju elementov upoštevajo:

a) delavci v temeljnih organizacijah uporabnikov obrazec »E-1: Elementi TOZD uporabnikov za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljnih plana zdravstvene skupnosti«,

b) delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih obrazec »E-2: Elementi krajevnih skupnosti za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljnih plana zdravstvene skupnosti«,

c) delavci v zdravstvenih temeljnih organizacijah združenega dela obrazec »E-3: Elementi TOZD izvajalcev za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljnih plana zdravstvene skupnosti«.

4

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti predloži predloge ovrednotenih elementov za območje občine v obrazcih iz prejšnje točke delavcem v temeljnih organizacijah združenega dela ter delovnim ljudem in občanom v krajevnih skupnostih.

5

Obdelavo sprejetih elementov zagotovi organ, ki je odgovoren za pripravo plana občinske zdravstvene skupnosti in predloži skupščini občinske zdravstvene skupnosti poročilo o sprejetih elementih s predlogom nadaljnjih ukrepov.

6

Ta metodologija se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 15-67/1-79

Ljubljana, dne 16. julija 1979.

Predsednik skupščine
Zdravstvene skupnosti Slovenije
dr. Stane Zupančič l. r.

Obrazec E-1

Elementi TOZD uporabnikov za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljih plana občinske zdravstvene skupnosti

Zap. št.	Element	1978	1981	1982	1983	1984	1985
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Število zaposlenih						
2.	Število prebivalcev na enega zdravnika v osnovni zdravstveni dejavnosti v občini						
3.	Število prvih pregledov v osnovni zdravstveni dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini						
4.	Število prebivalcev na enega zobozdravnika v zobozdravstvu v občini						
5.	Število prvih obiskov v zobozdravstveni dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini						
6.	Število prebivalcev na enega zdravnika v specialistični ambulantni dejavnosti v regiji						
7.	Število prvih pregledov v specialistični ambulantni dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini						
8.	Število obstoječih postelj v bolnišnicah v regiji na 1000 prebivalcev v regiji						
9.	Število bolniških oskrbnih dni v bolnišnični dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini						
10.	Poprečni odstotek za delo nezmožnih delavcev						
11.	Delež dohodka za zdravstveno varstvo v neposredni svobodni menjavi dela						
		Skupaj*					
12.							
13.	Delež						
14.	dohodka						
15.	za zdrav-						
16.	stveno						
17.	varstvo	Od					
18.	v zdrav-	tega					
19.	stvenih	za:					
20.	skupnostih						
21.	(v %)						
22.							
23.							
24.	Delež osebnega prispevka uporabnikov (participacija za zdravstvene storitve) (v %)						
* Preračun sredstev za zdravstveno varstvo po veljavni prispevni osnovi!							
	Delež dohodka za zdravstveno varstvo v zdravstvenih skupnostih SKUPAJ, preračunan v odstotek prispevka od osnove: (bruto) osebni dohodek						

Obrazec E-2

Elementi krajevne skupnosti za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljih plana občinske zdravstvene skupnosti

Zap. št.	Element	1978	1981	1982	1983	1984	1985	Skupaj 1981—1985
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Število prebivalcev na enega zdravnika v osnovni zdravstveni dejavnosti v občini							—
2.	Število prvih pregledov v osnovni zdravstveni dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini							—
3.	Število prebivalcev na enega zdravnika v zobozdravstvu v občini							—
4.	Število prvih obiskov v zobozdravstveni dejavnosti na 1000 prebivalcev v občini							—
5.	Delež dohodka kmečkega gospodarstva za zdravstveno varstvo (v %)							—
6.	Delež dohodka drugih delovnih ljudi (npr. obrtnikov) za zdravstveno varstvo							—
7.	Sredstva za zdravstveno varstvo v neposredni svobodni menjavi dela s TOZD zdravstvene dejavnosti za zdravstvene storitve, ki niso dogovorjene v zdravstveni skupnosti							—
8.	Predvideno združevanje sredstev občanov za gradnjo ali opremo zdravstvenih objektov (v tisoč dinarjih)							—
	Naslov objekta:							

Obrazec E-3

Elementi TOZD izvajalcev za sklepanje samoupravnega sporazuma o temeljih plana občinske zdravstvene skupnosti

Zap. št.	Element	1978	1981	1982	1983	1984	1985	Skupaj 1981—1985
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Število pregledov v osnovni dejavnosti							—
2.	Število pregledov v specialistični ambulantni dejavnosti							—
3.	Število bolniških oskrbnih dni v bolnišnični dejavnosti							—
4.	Število obstoječih postelj v bolnišnici							—
5.	Število realiziranih receptov v lekarni							—
6.	Število prevoženi kilometrov z reševalnimi avtomobili (v 000 km)							—
7.		Skupaj						
8.	Število	Od tega:	zdravniki					—
9.	zaposlenih		zobozdravniki					—
10.			farmacevti					—
11.	Celotni prihodek iz neposredne svobodne menjave dela z uporabniki (v tisočih dinarjev)							
12.	Celotni prihodek iz svobodne	v občinski zdravstveni skupnosti, kjer je sedež TOZD						
13.	menjave dela	po drugih občinskih zdravstvenih skupnostih v SRS						
14.	(v tisočih din)	po drugih zdravstvenih skupnostih v Jugoslaviji						
15.	Celotni prihodek iz drugih virov (v tisočih dinarjev)							
16.	Vrednost investicij v osnovna sredstva (v tisočih dinarjev)							

1156.

Na podlagi določil 3. alineje 18. člena zakona o elektrogospodarstvu (Uradni list SRS, št. 42/73 in 26/74) in določil 3. in 11. člena samoupravnih sporazumov o združevanju v samoupravno interesno skupnost na preskrbovalnem območju Elektro Celje, Gorica, Kranj, Ljubljana in Maribor, sprejemajo skupščine samoupravnih interesnih skupnosti

PRAVILNIK

o prispevkih za nove priključitve na elektrodistribucijsko omrežje in za povečanje obstoječih priključnih moči

A. SPLOŠNA DOLOČILA

1. člen

S tem pravilnikom določajo Skupščine samoupravnih interesnih skupnosti na preskrbovalnih območjih Elektro Celje, Gorica, Kranj, Ljubljana in Maribor višino sovlaganj v obliki enkratnih prispevkov za priključitev novih uporabnikov na distribucijsko omrežje in prispevkov za povečanje priključne moči obstoječih uporabnikov.

Prispevki iz prejšnjega odstavka imajo podlago v določilih 37. in 18. člena zakona o elektrogospodarstvu (Uradni list SRS, št. 42/73 in 26/74).

2. člen

Investitorji oziroma interesenti, ki želijo biti uporabniki električne energije iz distribucijskega elektroenergetskega omrežja so dolžni distribucijski TOZD vplačati določen enkratni priključni prispevek (v nadaljnjem besedilu: prispevek). Obstoječi uporabniki pa so dolžni vplačati dodatni prispevek, če želijo povečati priključno moč.

Ti prispevki se ne vračajo.

3. člen

Glede na napetostni nivo priključitve na distribucijsko omrežje delimo uporabnike na dve glavni skupini:

- uporabniki na nizki napetosti
- uporabniki na srednji napetosti.

Za uporabnike na visoki napetosti (10 kV) velja ta pravilnik samo smiselno; s takimi uporabniki se sklepajo posebni dogovori o prispevkih

4. člen

V teh prispevkih niso zajeti stroški graditve distribucijskih objektov nazivne napetosti 110 kV.

Zajeti niso tudi stroški graditve priključnih vodov (posameznih in skupinskih), ki jih v celoti financirajo interesenti za priključitev na distribucijsko omrežje oziroma uporabniki električne energije.

5. člen

Ker so stroški izgradnje distribucijskega omrežja, ki jih povzroča neki uporabnik električne energije v glavnem odvisni od:

- angažirane moči,
 - napetostnega nivoja
 - oddaljenosti od energetskih virov,
- je treba te elemente ustrezno upoštevati pri določanju meril za višine prispevkov.

6. člen

TOZD elektrodistribucije in uporabnik oziroma investitor skleneta pred izdajo elektroenergetskega soglasja pogodbo o finančnih obveznostih, kar je eden izmed pogojev veljavnosti danega elektroenergetskega soglasja.

7. člen

Ker se cene sestavnih delov distribucijskih elektroenergetskih objektov povečujejo, je treba vsako leto do konca novembra ugotoviti povprečne cene tistih elementov, ki so zajeti v merilih za določanje višin prispevkov. Te povprečne cene ugotavljajo skupne službe distribucije Slovenije.

Višina prispevkov se poveča, če se stroški izgradnje distribucijskih elektroenergetskih objektov povečajo prek 5%. V tem primeru SPO določijo z aneksom k veljavnemu pravilniku nove višine polnih in reduciranih prispevkov.

8. člen

Posamezne temeljne elektrogospodarske SPO odobravajo tako imenovane redukcijske faktorje (skladno z 18. členom zakona o elektrogospodarstvu) s katerimi se v manjši ali večji meri znižujejo v polni višini kalkulirani prispevki. Ti redukcijski faktorji so lahko različni za uporabnike skupine »gospodinjstvo«, skupine »ostalo« na nizki napetosti in za uporabnike na srednji napetosti. Vrednosti redukcijskih faktorjev so odvisne od potreb graditve distribucijskih elektroenergetskih objektov in od drugih razpoložljivih virov za razširjeno reprodukcijo.

9. člen

V tem pravilniku se za nove uporabnike na nizki napetosti za skupino »gospodinjstvo« praviloma upošteva najnižja moč, ki ustreza nazivnemu toku varovalke 25 A pri enofaznem stanovanjskem priključku in 3 × 20 A pri trifaznem priključku.

V izjemnih primerih se, na posebno zahtevo investitorja oziroma uporabnika upošteva nižja moč, ki ustreza pri enofaznem stanovanjskem priključku nazivnim tokom varovalk: 20 A, 16 A.

Ta člen pa velja predvsem za uporabnike, ki so bili priključeni pred sprejetjem prvega pravilnika.

Pred tem letom priključeni uporabniki so oproščeni plačila prispevka, če povečajo moč, ki ustreza varovalni patroni 1 × 25 A oziroma 3 × 20 A. To pa ne velja za prehod iz enofaznega odjema na trifazni

10. člen

Navedba prvega odstavka prejšnjega člena je argumentirana z ugotovitvijo, da se tudi gospodinjstvo, za katero bi v začetku (po priključitvi na omrežje), zadostovala varovalna patrona 20 A ali celo 16 A, v kratkem času v takšni meri elektrificira, da bi bila potrebna varovalna patrona večjega nazivnega toka, za kar pa je treba dobiti dodatno elektroenergetsko soglasje in vplačati dodatni prispevek za povečano priključno moč.

11. člen

Če se za izračun prispevka v posebnih primerih ne dobijo potrebni podatki neposredno v tem pravilniku se izračun izvede na analogni način.

Za priključevanje javnih električnih siren, ki so namenjene za obvestila in alarmiranje prebivalstva, na distribucijsko omrežje, ni potrebno plačati prispevka za priključitev.

Če investitor (uporabnik) v roku enega leta po izdaji elektroenergetskega soglasja, le tega vrne, mu distribucijska TOZD vrne vplačani znesek prispevka za priključitev oziroma povečanje priključne moči.

Če obstoječi uporabnik v kmetijstvu, ki spada v skupino gospodinjstvo, dobi elektroenergetsko soglasje za povečanje priključne moči zaradi priključitve kmetijskih strojev za lastne potrebe, se za varovalke nazivnih tokov do 3×25 A upošteva pri določanju dodatnega prispevka samo redukcijski faktor 0,3, tudi v primerih, če je za gospodinjstvo določena večja vrednost.

Kmetijski uporabniki skupine »gospodinjstvo« v hribovskih in obmejnih naseljih, ki so po kriterijih občinskih skupščin (davke od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti — Uradni list SRS, št. 21/74) oproščeni plačevanja davka, so tudi oproščeni plačevanja prispevka za nove priključitve na elektrodistribucijsko omrežje in za povečanje obstoječih priključnih moči za varovalne patrone do 1×25 A oziroma 3×25 A.

Navedena oprostitev plačevanja prispevka ne velja za uporabnike v počitniških hišah.

12. člen

Če so instalacije (postroji) nekega uporabnika odklopljeni od distribucijskega omrežja več kot 5 let, je treba pred ponovno priključitvijo plačati prispevek, ki pa se zmanjša za znesek že plačanega prispevka.

13. člen

Način plačila določata TOZD elektrodistribucije in uporabnik (investitor) v pogodbi o plačilu prispevka.

14. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati do sedaj veljavni akti o prispevkih. Vloge, prispele do uveljavitve tega pravilnika se rešujejo po doslej veljavnih aktih o prispevkih.

B. UPORABNIKI NA NIZKI NAPETOSTI

15. člen

V tem poglavju so določeni finančni in drugi pogoji za priključevanje instalacij (postrojov) investitorjev na nizkonapetostno distribucijsko omrežje in za povečanje priključnih moči obstoječih uporabnikov električne energije. V tem poglavju oziroma v navodilih so obravnavana naslednja področja:

1. priključitev uporabnikov, ki skladno s tarifo o dobavi električne energije spadajo v skupino »gospodinjstvo«,
2. priključitve uporabnikov na nizki napetosti, ki spadajo v skupino »ostalo«,
3. priključitve mešanega odjema (gospodinjstvo in ostalo),
4. povečanje priključne moči obstoječih uporabnikov,
5. priključitev novih urbanistično zaključenih naselij in podobno.

16. člen

Pri določanju višine prispevka niso upoštevani stroški izgradnje posameznega ali skupinskega priključka, ki jih v celoti krije investitor (investitorji) oziroma uporabnik.

Za vsak primer posebej določi TOZD elektrodistribucije obseg skupinskega priključka.

17. člen

Uporabnik (investitor) na nizki napetosti praviloma prispeva za del razširjene reprodukcije:

1. nizkonapetostnega omrežja, če posamezni ali skupinski hišni priključki niso neposredno vezani na transformatorsko postajo (TP);
2. transformacije $TP \times /0,4$ kV;
3. sredjenapetostnega omrežja (10 kV, 20 kV, 35 kV).

18. člen

Enoti za določitev višine prispevka posameznega uporabnika (investitorja) sta kalkulatívna priključna moč pri hišnem priključku in reducirana moč pri pripadajoči TP; te moči se označujejo v kW oziroma kVA, kar v teh primerih enačimo.

Pri določanju polne višine prispevkov (S) je upoštevano:

1. kalkulatívna moč oziroma nazivni tok glavnih varovalnih patron pri priključku uporabnika oziroma pri hišnem priključku, če je več uporabnikov na istem hišnem priključku,
2. kalkulatívna moč posameznih uporabnikov oziroma priključna moč hišnega priključka — reducirana na pripadajočo TP (upoštevani faktor istočasnosti),
3. ali je priključek enofazen ali trifazen,
4. v kateri coni oddaljenosti od TP je odcep priključnega voda (posameznega ali skupinskega),
5. kalkulirani skupni povprečni stroški sredjenapetostnih vodov in TP, ki so reducirani na moč 1 kVA pri TP (din/kVA).

I. Uporabniki, ki spadajo v odjemno skupino »gospodinjški odjem«

19. člen

Način določanja višine prispevkov (polne vrednosti) investitorjev oziroma uporabnikov, ki spadajo v odjemno skupino gospodinjstvo so prikazani v prilogah.

Skupni prispevek S din določimo po naslednjem obrazcu:

$$S \text{ din} = a \cdot b + i \cdot j$$

kar pomeni:

- a (din/kW): kalkulirani stroški nizkonapetostnega omrežja za 1 kW (kVA) na hišnem priključku,
- b (kW): kalkulirana moč na hišnem priključku;
- i (din/kVA): kalkulirani skupni povprečni stroški sredjenapetostnih vodov in TP, ki so reducirani na 1 kVA pri TP;
- j (kVA): kalkulirana moč (kVA) »b«, reducirana na pripadajočo TP (upoštevani so ocenjeni faktorji istočasnega obremenjevanja TP).

20. člen

Vrednost elementa »a« (din/kW) iz prejšnjega člena je odvisna od ugotovitve ali bo hišni priključek (posamezni ali skupinski) priključen neposredno na TP (cona 0), ali na nizkonapetostno omrežje (cona I).

Povprečne vrednosti »a« so prikazane v prilogi II.

21. člen

Vrednosti elementa »b« (kW) iz 19. člena so odvisne:

- od nazivnega toka varovalnih patron priključnih stanovanjskih hiš oziroma hišnih varovalk,

— ali je hiša enostanovanjska ali večstanovanjska,

— ali so stanovanjski oziroma hišni priključki enofazni ali trifazni.

Ocenjene vrednosti »b« so prikazane v prilogi I.

22. člen

Vrednosti elementa »i« (din/kVA) iz 19. člena so prikazane v prilogi II; te vrednosti so odvisne od stroškov gradnje distribucijskih objektov srednje napetosti in TP.

23. člen

Vrednosti elementa »j« (kVA) iz 19. člena so prikazane v prilogi I v odvisnosti od nazivnih tokov priključnih varovalnih patron.

II. Uporabniki, ki spadajo v odjemno skupino

»ostali odjem na 0,4 kV«

24. člen

Način določanja polne vrednosti prispevka za uporabnike, ki spadajo v skupino »ostalo« je v bistvu enak, kakor je prikazan za uporabnike skupine »gospodinjstvo«.

Polni prispevek S je torej:

$$S(\text{din}) = a \cdot b_1 + i \cdot j_1$$

Vrednosti »a« in »i« so enake kot za uporabnike skupine »gospodinjstvo«.

Vrednosti »b₁« in »j₁« so ustrezno večje od podobnih vrednosti »b« in »j« za uporabnike skupine »gospodinjstvo« ter so prikazane v prilogi I v posebni tabeli. Vrednosti »b₁« ustrezajo nazivnemu toku priključnih varovalnih patron, kakor je določeno tudi v »tarifi«. Vrednosti »j« po so večje tudi zaradi ocenjenega večjega faktorja istočasnosti (manjše število takih uporabnikov).

Če obstoječi uporabnik skupine »ostalo« zahteva tako povečanje priključne moči, da je potrebno zgraditi novo TP, se ga obravnava kot uporabnika na srednji napetosti; pri določanju višine prispevka se upošteva razlika zahevane in sedanje priključne moči.

III. Priključevanje mešanega odjema

(skupine »gospodinjstvo« in skupine »ostalo«)

25. člen

V primeru, da bo neki investitor kupoval (oziroma, da neki obstoječi uporabnik kupuje) električno energijo po tarifni skupini »gospodinjstvo« in po tarifni skupini »ostalo«, je skupni prispevek (S_g) vsota prispevka za odjem »gospodinjstvo« in prispevka za odjem »ostalo«.

$$S_g = S_g + S_o \text{ din}$$

S_g = prispevek za odjem »gospodinjstvo«

S_o = prispevek za odjem »ostalo«.

IV. Povečanje priključne moči obstoječih uporabnikov

26. člen

Obstoječi uporabnik na nizki napetosti je dolžan plačati dodatni prispevek:

— če se varovalne patrone na njegovem priključku zamenjajo z varovalnimi patronami večjega nazivnega toka,

— če se enofazni priključek predela v trifazni.

Enako velja za lastnika (upravljalca) hiše glede glavnih hišnih priključnih varovalk.

Vrednost dodatnega prispevka dobimo, če od prispevka, ki smo ga izračunali za novo stanje, odštejemo prispevek, ki smo ga izračunali za prejšnje stanje.

Če obstoječi uporabnik skupine gospodinjstvo želi prevzemati električno energijo v skupini ostalo, mora dobiti novo energetske soglasje in doplačati kot dodatni prispevek razliko prispevkov za skupino »ostalo« in skupine »gospodinjstvo«.

V. Priključitve v novih urbanistično zaključenih naseljih in podobno

27. člen

V primeru elektrifikacije območja, ki je urejeno z urbanističnim ali zazidalnim načrtom (urbanistično zaključeno naselje), se pri določanju višine polnega prispevka ne upoštevajo povprečni stroški nizkonapetostnega omrežja, ker investitorji (investitor) zgradb (naselja) v celoti krijejo dejanske stroške takega omrežja, ki se v teh primerih označuje kot skupinski priključek.

Polna višina prispevka za posamezno hišo je torej:

$$S(\text{din}) = i \cdot j$$

Vrednosti elemenov »i« in »j« so prikazane v razdelkih za skupino »gospodinjstvo« in za skupino »ostalo«.

Enako velja tudi za podobne primere, ki se sicer formalno ne označujejo kot »nova urbanistično zaključena naselja«.

28. člen

V primeru iz prejšnjega člena bo TOZD elektrodistribucije zgradila (oziroma zagotovila zgraditev) vse potrebne nove distribucijske elektroenergetske objekte v primeru, da pred pričetkom gradnje teh objektov preskrbi upravljalac zemljišča:

a) neodplačljiva finančna sredstva za kritje stroškov gradnje ene ali več transformatorskih postaj in sredjenapetostnih priključnih vodov, oziroma a₁) v izjemnih primerih, delno neodplačljiva finančna sredstva, delno pa dolgoročni kredit z nizkimi obrestmi.

b) finančna sredstva za kritje stroškov izgradnje nizkonapetostnega omrežja (skupinskega priključka oziroma skupinskih priključkov) s tem, da upravljalcev zahteva poravnava teh finančnih sredstev od investitorjev oziroma lastnikov zgradb, ki se bodo priključile na omrežje in sicer na podlagi podatkov, ki mu jih izroči TOZD elektrodistribucije.

Kar je navedeno v prejšnjem odstavku, se pobližje uredi z dogovorom med TOZD distribucije in upravljalcem stavbnega zemljišča oziroma investitorjem zgradb.

Če v izjemnih primerih TOZD elektrodistribucije kreditira investitorju zgradbe njegove finančne obveznosti v zvezi s priključitvijo, ima pravico zaračunavati stroške kreditiranja.

V primeru pod a) v prvem odstavku tega člena, se polna višina prispevka (S) iz 27. člena, zniža za vrednost »e . j« (glej prilogo II — tč. 2), oziroma v primeru pod a₁) pa se prispevek (S) zniža samo za sorazmerno vrednost »e . j«.

C. UPORABNIKI NA SREDNJI NAPETOSTI

29. člen

V tem poglavju in v priloženih prilogah so določeni finančni pogoji za priključitev elektroenergetskih postrojev uporabnikov električne energije na sredjenapetostno distribucijsko omrežje. Določeni so tudi pogoji za povečanje obračunske (kalkulativne) priključne moči obstoječih uporabnikov.

30. člen

Vsak investitor oziroma uporabnik financira:

1. V celoti lastno transformatorsko postajo (postaje) in priključne vode srednje napetosti (nadzemne ali kableske).

1.1. Če se gradi skupinski sredjenapetostni priključek, ki napaja dve ali tri TP oziroma eno skupno TP za več investorjev (uporabnikov) — se investicijski stroški delijo med investitorje (uporabnike) sorazmerno angažiranim močem.

1.2. V primeru, da investitor oziroma uporabnik zahteva rezervno napajanje, je dolžan posebej financirati elektroenergetske objekte za tako rezervno napajanje.

2. Delne stroške razširjene reprodukcije sredjenapetostnih daljnovodov (kablovodov) od RTP 110 kV do odcepa njegovega priključnega voda oziroma skupinskega priključka. Te stroške označujemo kot prispevek.

31. člen

Polno višino (nereducirano) prispevka (S) določimo po obrazcu:

$$S (\text{din}) = l \cdot k \cdot Ap$$

kar pomeni:

l (km) = dolžina daljnovoda (dajnovodov) oziroma kablovoda (kablovodov) od RTP 110 kV do odcepa priključka,

k = povprečni stroški 1 km daljnovoda oziroma kablovoda, reducirani na 1 mm² prereza vodnikov,

Ap = računsko povečanje prereza vodnikov, ki bi bilo potrebno zaradi naročene (kalkulirane) moči investitorja (uporabnika).

Kot izhodišče se upoštevajo obstoječe RTP 110 SN kV. Pri določanju oddaljenosti SN priključkov pa se upošteva za 10 kV priključke maksimalna oddaljenost do 10 km, pri 20 (35) kV priključku pa maksimalna oddaljenost do 20 km.

32. člen

Obstoječi uporabnik, ki želi povečati priključno moč, je dolžan plačati dodatni prispevek Sd (din).

Vrednost dodatnega prispevka dobimo, če od prispevka, ki smo ga izračunali za novo priključno moč odštejemo prispevek, ki je izračunan na prejšnjo priključno moč.

D. KONČNE DOLOČBE

33. člen

Skupščine SPO Elektro Celje, Gorica, Kranj, Ljubljana in Maribor so na svojih sejah določile višine deležev (redukcijskih faktorjev »r«) polnih vrednosti prispevkov za:

- uporabnike skupine »gospodinjstvo«: $r = 0,4$
- uporabnike skupine »ostalo« (na 0,4 kV): $r = 0,6$
- uporabnike na srednji napetosti: $r = 0,8$

34. člen

SPO imenuje stalno komisijo in zadolžuje skupne službe distribucije Slovenije, da strokovno ocenjuje in daje pojasnila v zvezi s tem pravilnikom ter pripravlja občasne informacije o njihovem izvajanju.

35. člen

Ta pravilnik je bil sestavljen na osnovi »skupnih osnov in meril za sofinanciranje distribucijskih elektroenergetskih objektov uporabnikov na nizki napetosti in uporabnikov na srednji napetosti«, ki so jih sprejele skupščine samoupravnih interesnih skupnosti preskrbovalnih območij dne: SPO Elektro Celje 20. 12. 1978, SPO Elektro Gorica 10. 1. 1979, SPO Elektro Kranj 14. 3. 1979, SPO Elektro Ljubljana 18. 5. 1979 in SPO Elektro Maribor 19. 12. 1978.

36. člen

Ta pravilnik so sprejele skupščine samoupravnih interesnih skupnosti elektrogospodarstva preskrbovalnih območij od 18. 5. 1979 do 9. 7. 1979 in je začel veljati v osmih dneh po objavi na posameznih preskrbovalnih območjih.

Celje, dne 9. julija 1979.

Predsednik Skupščine
samoupravne interesne skupnosti
na preskrbovalnem območju
Elektro Celje

Jože Jan I. r.

Nova Gorica, dne 29. junija 1979.

Predsednik Skupščine
samoupravne interesne skupnosti
na preskrbovalnem območju
Elektro Gorica

Mitja Logar I. r.

Kranj, dne 20. junija 1979.

Predsednik Skupščine
samoupravne interesne skupnosti
na preskrbovalnem območju
Elektro Kranj

Janez Kališnik I. r.

Ljubljana, dne 18. maja 1979.

Predsednik Skupščine
samoupravne interesne skupnosti
na preskrbovalnem območju
Elektro Ljubljana

Anton Klasič I. r.

Maribor, dne 30. maja 1979.

Predsednik Skupščine
samoupravne interesne skupnosti
na preskrbovalnem območju
Elektro Maribor

Ivan Filipič I. r.

REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST LJUBLJANA

1157.

Skupščina Občinske zdravstvene skupnosti Ljubljana Moste-Polje je na skupni seji obeh zborov dne 9. julija 1979 sprejela

SKLEP

o razveljavitvi sklepa o uskladitvi prispevkov uporabnikov k stroškom zdravstvenega varstva

1

Razveljavi se sklep o uskladitvi prispevkov uporabnikov k stroškom zdravstvenega varstva, kolikor se nanaša na Občinsko zdravstveno skupnost Ljubljana Moste-Polje (Uradni list SRS, št. 14-718/79).

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 190-4/78

Ljubljana, dne 9. julija 1979.

Predsednik
Skupščine
Občinske zdravstvene skupnosti
Ljubljana Moste-Polje
Marko Osredkar l. r.

REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST MARIBOR

1158.

Po 45. členu v zvezi z 91. členom samoupravnega sporazuma o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva v občinski zdravstveni skupnosti Lenart (Uradni list SRS, št. 11-760/78, 14-1012/78, 17-1211/78 in 22/78 — v nadaljnjem besedilu: samoupravni sporazum) je Skupščina občinske zdravstvene skupnosti Lenart na seji zбора uporabnikov dne 29. junija 1979 sprejela

UGOTOVITEV

o povečanju nadomestila osebnega dohodka v občinski zdravstveni skupnosti Lenart

I

Nadomestilo osebnega dohodka ob začasni zadržanosti od dela, ki je nastala v obdobju od 1. julija 1978 do 31. decembra 1978 in traja neprekinjeno dalj kot šest mesecev, se poveča skladno z gibanjem življenjskih stroškov v SR Sloveniji, če se ti povečajo v navedenem obdobju najmanj za 5 %.

Delavcem in drugim upravičencem, ki so po prvi uskladitvi njihovega nadomestila zadržani od dela še na dan naslednjih uskladitev, se od tega dneva poveča nadomestilo za razliko med prej usklajenim nadomestilom, in zneskom, ki jim pripada po naslednjih uskladitvah nadomestila.

II

Življenjski stroški v SR Sloveniji so se povečali v obdobju od 1. julija 1978 do 31. decembra 1978 v primerjavi z letom 1977 za 19,7 %.

III

Pogoji za povečanje nadomestila osebnega dohodka delavcem in drugim upravičencem, katerih začasna za-

držanost od dela je nastala v obdobju od 1. julija 1978 do 31. decembra 1978 in traja neprekinjeno dalj kot šest mesecev, so izpolnjeni ter jim gre povečano nadomestilo osebnega dohodka za 19,7 %.

IV

Delavcem in drugim upravičencem, katerih nadomestilo osebnega dohodka je že bilo povečano v obdobju od 1. julija 1978 do 31. decembra 1978, gre povečano nadomestilo osebnega dohodka po III. točki te ugotovitve po preteku šestih mesecev od prejšnjega povečanja za 7,9 % (tj. za razliko med prejšnjim povečanjem 11,8 % in sedanjim 19,7 %).

Delavcem in drugim upravičencem, ki so dopolnili šest mesecev začasne zadržanosti od dela pred uveljavitvijo samoupravnega sporazuma, vendar jim nadomestilo osebnega dohodka ni bilo povečano po prejšnjih predpisih, gre povečano nadomestilo osebnega dohodka po III. točki te ugotovitve po preteku šestih mesecev od prvega povečanja (1. 5. 1978) za 7,9 % (6. jan. za razliko med prejšnjim povečanjem 11,8 % in sedanjim 19,7 %).

Delavcem in drugim upravičencem, ki so dopolnili šest mesecev neprekinjene začasne zadržanosti od dela pred uveljavitvijo samoupravnega sporazuma dne 1. 5. 1978 in jim je bilo nadomestilo osebnega dohodka povečano po prejšnjih predpisih, gre povečano nadomestilo še nadalje po predpisih, veljavnih do 30. 4. 1978, če je to zanje ugodnejše.

V

Delavcem in drugim upravičencem, ki izpolnjujejo pogoje iz III. točke te ugotovitve, gre povečano nadomestilo osebnega dohodka od prvega dne sedmega meseca neprekinjene začasne zadržanosti od dela in se tako povečano nadomestilo izplačuje do zaključka začasne zadržanosti od dela oziroma do naslednje uskladitve njihovega nadomestila z gibanjem življenjskih stroškov.

Delavcem in drugim upravičencem, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka IV. točke te ugotovitve, gre povečano nadomestilo osebnega dohodka od prvega naslednjega dne po preteku nadaljnjih šestih mesecev začasne zadržanosti od dela in se tako povečano nadomestilo izplačuje do zaključka začasne zadržanosti od dela oziroma do naslednje uskladitve njihovega nadomestila z gibanjem življenjskih stroškov ali naslednjega povečanja nadomestila osebnega dohodka po predpisih, veljavnih do 30. 4. 1978.

VI

Ta ugotovitev temelji na podatkih o povečanju življenjskih stroškov, ki jih je sporočil Zavod SR Slovenije za statistiko v dopisu št. 053/8-46/79 z dne 9. 4. 1979 in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS.

Št. 022-153/79

Lenart, dne 29. junija 1979.

Predsednik Skupščine
Občinske zdravstvene skupnosti
Lenart
Drago Spasovski l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

1159.

Na podlagi III. in V. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6/73), 2. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve, ki so v pristojnosti Skupščine mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 22/73), 2. člena odloka o določitvi pristojnosti Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane in njenih organov (Uradni list SRS, št. 37/74) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane v zvezi z odlokom o maksimalnih cenah za naftne derivate (Uradni list SFRJ, št. 33/79) na 69. redni seji dne 17. julija 1979 sprejel

SKLEP

o spremembi sklepa o soglasju k najvišjim cenam za avtotaksi storitve na območju mesta Ljubljane

I

V sklepu o soglasju k najvišjim cenam za avtotaksi storitve na območju mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 16/77, 20/78 in 30/78) se v I. točki spremeni besedilo druge in tretje allnee tako, da se glasi:

— s potnikom prevoženi (polni) kilometer v	din
času od 5. do 22. ure	11
— s potnikom prevoženi (polni) kilometer v	din
nočnem času od 22. do 5. ure ter na nedelje in	13
praznike	

II

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 932/1-1979

Ljubljana, dne 18. julija 1979.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine mesta Ljubljane
Albin Vengust l. r.

CERKNICA

1160.

Na podlagi 2. in 7. člena zakona o samoprispjevku (Uradni list SRS, št. 3/73) in na podlagi 37. in 44. člena statuta krajevnne skupnosti Grahovo ter sklepa krajevnne skupnosti Grahovo z dne 18. februarja 1979 je svet krajevnne skupnosti Grahovo na seji dne 18. julija 1979 sprejel

SKLEP

za uvedbo samoprispjevka v denarju za območje vasi Grahovo v krajevni skupnosti Grahovo namensko za rekonstrukcijo in asfaltiranje prometnih površin po naselju Grahovo

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za območje vasi Grahovo v krajevni skupnosti Grahovo se na podlagi odločitve občanov vaše skupnosti Grahovo na referendumu dne 25. 3. 1979 uvede

samoprispjevku namensko za sofinanciranje rekonstrukcije in asfaltiranje prometnih površin.

2. člen

Samoprispjevku se uvede v denarni obliki za obdobje petih let od 1979—1984. Letni obrok denarnega zneska zapade v plačilo v dveh enakih letnih obrokih, prvi do 30. junija, drugi do 30. oktobra. V letu 1979 pa zapade v plačilo letni obrok, prvi do 30. oktobra, drugi pa do 31. decembra.

II. INVESTICIJSKI PROGRAM

3. člen

Investicijski program obsega naslednja dela; Začetek rekonstrukcije in asfaltiranje prometnih površin 1701 m dolžine ali 7176 m² se izvede v vrednosti 1.500.000,00 din.

4. člen

Znesek investicijske vrednosti 1.500.000 din se zagotavlja iz virov:

	din
— krajevna skupnost Grahovo iz sredstev prihodka leta 1979	750.000
— Ljubljanska banka - Stanovanjsko komunalna banka (posojilo)	750.000
Viri sredstev skupaj	1.500.000

5. člen

Sredstva posojila in obresti Ljubljanski banki - Stanovanjsko komunalni banki se vračajo iz sredstev samoprispjevka občanov vaše skupnosti Grahovo — krajevnne skupnosti Grahovo. S sredstvi razpolaga svet krajevnne skupnosti Grahovo. Vsota samoprispjevka bo v petih letih dosegla 1.100.000 din. Eventualno manjkajoča sredstva samoprispjevka za vračanje posojila in plačila obresti zagotavlja svet krajevnne skupnosti Grahovo iz virov prihodka vsakega tekočega leta, neporabljena sredstva samoprispjevka pa se vrnejo na žiro račun krajevnne skupnosti Grahovo.

6. člen

Za rekonstrukcijo in asfaltiranje prometnih površin po vasi Grahovo v krajevni skupnosti Grahovo se zbirajo samoprispjevki lahko tudi z darili, volili družbenopolitičnih organizacij, SIS skupnosti občine Cerknica in organizacij združenega dela.

7. člen

Sredstva zbrana po tem sklepu so namenska in se smejo uporabljati izključno za izvajanje investicijskih del iz 3. člena tega sklepa.

III. OBVEZNOST PLAČEVANJA SAMOPRISPJEVKA

8. člen

Samoprispjevku plačujejo delovni občani in družbeno pravne osebe, ki stalno prebivajo v vasi Grahovo in tudi lastniki stanovanjskih hiš, ki ne prebivajo v vasi Grahovo.

din letno

1. od stanovanjske hiše ali novogradnje	750
2. od gospodinjstva v najemnem stanovanju	350
3. od samskega gospodinjstva v najemnem stanovanju	200
4. vsak zaposlen ali upokojen občan	300
5. na vsak osebni avto ali traktor	400
6. nosilec obrti (na obrt)	1000
7. avtoprevozniki od tovornega avtomobila	1500
8. nosilec popoldanske obrti (na obrt)	500
9. družbeno-pravne osebe katere posedujejo stanovanjske in poslovne zgradbe v vasi Grahovo so, zavezanec plačila od enote letno	1500
10. družbeno-pravne osebe katere imajo poslovne prostore v najemu so zavezanec plačila od enote letno	750

9. člen

Plačila samoprispevka so oproščeni: socialni podpiranci, štipendisti, vajenci, upokojenci z nižjo pokojnino od 2000 din mesečno.

IV. IZVAJANJE SKLEPA

10. člen

Zavezanci plačila samoprispevka plačajo denarni znesek na podlagi vročene odločbe, katero izda za vsako leto v peletni dobi obveznosti samoprispevka svet krajevnih skupnosti Grahovo.

Delovni ljudje in občani, družbeno-pravne osebe so dolžni svojo obveznost »samoprispevek« ali darila in dotacije vplačati na zbirni račun št. 50160-842-004-794 samoprispevek krajevnih skupnosti SOB Cerknica.

11. člen

Občinski upravni organ pristojen za dohodke, evidencija in izterjuje samoprispevek po predpisih, ki veljajo za davke.

12. člen

Občinski upravni organ pristojen za dohodke je pooblaščen, da izdaja strokovna navodila za izvajanje tistih določil tega sklepa, ki se nanašajo na obveznost plačevanja samoprispevka.

13. člen

Nadzor nad zbiranjem in uporabo s samoprispevkom zbranih sredstev opravlja organ — svet krajevnih skupnosti Grahovo in odbor vaške skupnosti Grahovo.

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. avgusta 1979.

St. 383/79

Grahovo, dne 18. julija 1979.

Predsednik sveta KS Grahovo
Franc Kranjc l. r.

GROSUPLJE

1161.

Na podlagi 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 219. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78) je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na 46. seji dne 12. julija 1979 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta
»Ob Grosupeljščici«

I

Na javni vpogled se za trideset dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu SRS razgrne predlog zazidalnega načrta »Ob Grosupeljščici«, ki ga je izdelal Urbanistični zavod, Projektivni atelje Ljubljana, Kersnikova 9 pod št. 2318 dne 25. 5. 1979.

II

V času razgrnitve lahko k predlogu podajo svoje pripombe in predloge delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela in druge organizacije in organi.

III

Predlog zazidalnega načrta »Ob Grosupeljščici« bo na vpogled na oddelku za gospodarstvo in komunalne zadeve Skupščine občine Grosuplje in v prostorih krajevne skupnosti Grosuplje.

IV

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-6/79

Grosuplje, dne 17. julija 1979.

Predsednik

Izvršnega sveta

Skupščine občine Grosuplje

Janez Koščak l. r.

KAMNIK

1162.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 6. člena odloka o začasnem ukrepu družbenega varstva v Tovarni usnja Kamnik (Uradni list SRS, št. 17/78) v skladu z določbami 632. člena zakona o združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 53/73), na seji družbenopolitičnega zbora dne 7. julija 1979 in na skupnem zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 11. julija 1979 sprejela

ODLOK

o razveljavitvi odloka o začasnem ukrepu družbenega varstva

1. člen

Razveljavlja se odlok o začasnem ukrepu družbenega varstva v Tovarni usnja Kamnik št. 428-1/78-1/1 z dne 25. 7. 1978 (Uradni list SRS, št. 17/78).

2. člen

Z dnem veljavnosti tega odloka prenehajo vse pravne posledice razveljavljenega odloka.

3. člen

Ta odlok prične veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS.

Št. 428-1/78-1

Kamnik, dne 11. julija 1979.

Predsednik
Skupščine občine Kamnik
Slavko Ribaš, dipl. inž. l. r.

1163.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 34. člena zakona o varstvu zraka (Uradni list SRS, št. 13/75) in 2. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo zraka občin Domžale—Kamnik ter 185. člena statuta občine Kamnik (Uradni list SRS, št. 7/78) na skupnem zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 11. julija 1979 sprejela

ODLOK

o varstvu zraka na območju občine Kamnik

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se zagotavlja družbena skrb in predpisujejo ukrepi za varovanje zraka pred onesnaževanjem na območju občine Kamnik.

2. člen

Za onesnaženi zrak se šteje zrak spodnjih plasti zunanje atmosfere, ki vsebuje takšne množine nezaželenih snovi v zraku toliko časa, da škodljivo vplivajo na zdravje in počutje človeka ter povzročajo merljive škodljive učinke na rastlinstvu, živalstvu in materialih.

Onesnaževanje zraka se izraža v količini in koncentraciji škodljivih snovi, ki jih izpušča v zrak posamezni vir onesnaževanja-emisija.

Onesnaženost zraka se izraža s koncentracijo škodljivih primesi v zraku (kot na primer: trdni delci, plini, vonjave) na določenem mestu ob določenem času — emisija.

3. člen

Odlok velja za vsako dejavnost, ki kakorkoli onesnažuje zrak na območju občine Kamnik, zlasti pa za:

- industrijske objekte,
- toplarne in individualna kurišča,
- obrtniške objekte in delavnice,
- prometna sredstva in druge stroje, ki onesnažujejo zrak,
- transport, skladiščenje in manipuliranje ter rabo snovi, ki onesnažujejo zrak,
- naprave za predelavo trdnih, tekočih in plinastih goriv,
- uporaba in omejitve uporabe določenih vrst goriv za kurišča vseh velikosti in kapacitet ter pogonskih goriv,
- druge objekte in naprave, ki stalno ali občasno onesnažujejo zrak.

4. člen

Vsi viri onesnaževanja morajo biti izdelani, grajeni, opremljeni, uporabljeni in vzdrževani tako, da ne izpuščajo v zrak večjih koncentracij škodljivih snovi, kot je dovoljeno po določbah tega odloka in drugih predpisih, ki urejajo ta vprašanja (zakon o varstvu zraka, Uradni list SRS, št. 14/75), odlok o normativih za skupno dovoljeno in za kritično koncentracijo škodljivih primesi v zraku (Uradni list SRS, št. 12/76), odlok o normativih, kaj se sme spuščati v zrak (Uradni list SRS, št. 3/77).

II. VARSTVO ZRAKA PRED ONESNAŽEVANJEM

5. člen

Skupščina občine Kamnik skrbi za varstvo zraka s smotrnim družbenim, prostorskim in urbanističnim načrtovanjem ter uresničuje sprejeto politiko za varstvo zraka.

Urbanistični programi in zazidalni načrti morajo vsebovati ukrepe za varstvo zraka.

6. člen

Varstvo zraka na območju občine Kamnik se na podlagi meritev onesnaženosti zraka, ogroženosti z ozirom na koncentracijo žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida, emisijo aerosolov in vremenskih razmer, ureja na osnovi sanacijskih programov.

7. člen

Občina Kamnik je dolžna voditi kataster virov onesnaževanja zraka.

Onesnaževalci zraka so dolžni vsako spremembo onesnaževanja zraka javiti pristojnemu organu, ki vodi kataster.

8. člen

Organizacije združenega dela in druge pravne in fizične osebe morajo uporabljati in vzdrževati objekte, prometna sredstva in druge naprave tako, da ne preokorajajo meje emisijskih koncentracij škodljivih snovi

9. člen

Organizacija združenega dela, druge pravne in fizične osebe, ki prekomerno onesnažujejo zrak, morajo po določenih tega odloka izdelati sanacijske programe. Vse objekte, obrate ali naprave, ki izpuščajo v zrak škodljive snovi prek dovoljene meje, je preurediti v skladu s sanacijskimi programi.

10. člen

Sanitarna inšpekcija ugotavlja skladnost graditve in rekonstrukcije objektov ter naprav z določili tega odloka, s sanacijskimi programi, z meritvami onesnaževanja zraka ter izdaja soglasja k lokacijsko tehnični dokumentaciji.

11. člen

Spremljanje vpliva onesnaženosti in strokovno nadzorstvo nad izpuščanjem škodljivih snovi v zrak ter nad onesnaženostjo opravljajo na območju občine Kamnik:

- meteorološki zavod SRS,
- sanitarna inšpekcija,
- dimnikarska služba,
- druge pooblašene strokovne organizacije.

12. člen

Vsi uporabniki peči na tekoča goriva so dolžni pred kurilno sezono izvršiti pravilno regulacijo gorilcev pri pooblaščenih servisnih organizacijah.

Vsi uporabniki iz prvega odstavka tega člena, katerih kurilna sezona traja vse leto, morajo izvršiti pravilno regulacijo gorilcev dvakrat letno.

Pooblaščen servisna organizacija je dolžna izdati potrdilo o izvedbi regulacije gorilca.

13. člen

Vse delovne organizacije in ustanove so dolžne zaposlovati strokovno usposobljene kurjače.

14. člen

Pooblaščen organizacije, navedene v 11. členu tega odloka, so dolžne v predpisanih rokih izvršiti meritve in čiščenja.

III. POSEBNE DOLOČBE

15. člen

V primerih prekomerne onesnaženosti zraka IS občinske skupščine na predlog sanitarne inšpekcije občine izda odredbo o uveljavitvi izrednih ukrepov. Izjema so ognji čeremonialov, ki so brez omejitve, ognji gostišč, ognji na prostem (rekreacijski ognji) na površini žara do 5 m², požiganje suhih poljščin v primerni oddaljenosti od stanovanjskih hiš ter raznih snovi, ki jih je dovoljeno sežigati v namene gasilskih vaj enkrat mesečno v trajanju največ 1 uro in, pod nadzorstvom gasilskih strokovnjakov, ki so odgovorni za pravilnost izvajanja teh vaj.

V nobenem primeru ni dovoljeno sežigati kakršnih koli strupenih snovi.

IV. KAZENSKKE DOLOČBE

16. člen

Z obravnavo kazni od 500 do 30.000 din se kaznuje za prekršek delovna organizacija ali druga pravna oseba, če:

— ravna v nasprotju z 12. in 13. členom tega odloka

— kuri v nasprotju s 15. členom tega odloka.

Z denarno kaznijo od 100 do 2000 din se kaznuje odgovorna oseba, ki stori dejanje iz 1. ali 2. alinee prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 200 do 5000 din se kaznuje fizična oseba, ki stori dejanje iz 1. ali 2. alinee tega člena.

17. člen

Z denarno kaznijo 100 din se lahko kaznuje takoj na mestu za prekršek, če kdo kuri v nasprotju s 15. členom tega odloka.

18. člen

Denarno kazen 100 din iz 17. člena tega odloka izterjajo takoj na mestu delavci milice in druge pooblaščen osebe, skladno z določili 207. člena zakona o prekrških.

V. PREHODNE, IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Do sprejetja sanacijskih programov daje soglasje k lokacijsko tehnični dokumentaciji sanitarne inšpekcija pristojnega upravnega organa pri občinski skupščini.

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 020-23/79

Kamnik, dne 11. julija 1979.

Predsednik
Skupščine občine Kamnik
Slavko Ribaš, dipl. inž. l. r.

1164.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 50. člena zakona o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18-185/74), 410. in 414. člena zakona o združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 53/76), 175. člena statuta občine Kamnik (Uradni list SRS št. 7-411/78) ter v skladu z 12. členom samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v Izobraževalni center Rudolfa Maistra na 15. seji družbenopolitičnega zbora dne 9. julija 1979 in na skupnem zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 11. julija 1979 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi Izobraževalnega centra v Kamniku

1. člen

Tretji člen se spremeni in glasi:

Dejavnost centra je izobraževanje mladine in odraslih, da si po svojih možnostih in nagnjenjih pridobijo izobrazbo, ki je potrebna za opravljanje določenega dela in jim daje možnost nadaljnega izobraževanja ter zajema:

- splošno izobraževalno smer,
- pedagoško smer,
- izobraževanje za poklic kemijskega procesničarja,
- izobraževanje pisarniških kadrov (Poklicno administrativna šola in Upravno administrativna šola),
- izobraževanje odraslih, redno in ob delu ter družbenopolitično izobraževanje.

2. člen

V drugem odstavku 4. člena se v drugi vrsti beseda »dve« nadomesti z besedo »štiri«.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 020-46/77-2

Kamnik, dne 11. julija 1979.

Predsednik
Skupščine občine Kamnik
Slavko Ribaš, dipl. inž. l. r.

LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

1165.

Na podlagi petega odstavka 14. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 1/79) in 175. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni

list SRS, št. 2/78) je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 18. julija 1979 sprejela

ODLOK

o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč ali gozda

1. člen

Kdor spremeni namembnost kmetijskega zemljišča ali gozda na podlagi lokacijskega dovoljenja ali drugega upravnega akta ali, če spremenj namembnost tega zemljišča brez takega akta zato, ker ta ni predpisan ali pa v nasprotju s predpisi tako, da se to zemljišče ne uporablja za kmetijsko ali gozdno proizvodnjo, plača odškodnino zaradi spremembe namembnosti kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: odškodnina) po tem odloku.

2. člen

Gradnja objektov za rejo govedí, konj in drobnice s pripadajočimi objekti, gradnja gozdnih prometnic in dovoznih poti do gorskih in hribovitih predelov ter gradnja rastlinjakov, se ne šteje za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda.

3. člen

Odškodnina se plača od površine zemljišča, ki je v sprejetem zazidalnem načrtu ali pravnomočnem lokacijskem dovoljenju določeno za gradnjo objekta in od površine zemljišča, ki je s sprejetim zazidalnim načrtom ali pravnomočnim lokacijskim dovoljenjem namenjeno za redno rabo objekta, pri čemer se šteje, da je za redno rabo določeno vse zemljišče, ki po zazidalnem načrtu pripada objektu.

Za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš, ki se gradijo v naseljih, katerih zazidava se ne ureja z zazidalnimi načrti, se vzame za objekt in redno rabo objekta zemljišče v velikosti 500 kvadratnih metrov. V kolikor je zemljišče manjše od 500 kvadratnih metrov, pa dejanska površina.

Za gradnjo vikend hiš se vzame za objekt in redno rabo objekta zemljišče velikosti 500 kvadratnih metrov, kolikor pa je parcela manjša, se vzame dejanska površina.

Za postavitev visokonapetostnih elektrovdodov skozi gozd se vzame površina koridorja, na kateri se izvede sečnja na golo in prek kmetijskega zemljišča za vsako stojno točko najmanj 25 kvadratnih metrov, pri »A« drogovih srednje in nizke napetosti 10 kvadratnih metrov, pri samostoječih drogovih srednje in nizke napetosti 5 kvadratnih metrov. Enako velja tudi za stojna mesta TT linij.

Če se odškodnina ne da odmeriti po 1., 2., 3. in 4. odstavku tega člena, jo odmeri občinski upravni organ, pristojen za lokacijske zadeve, potem ko je dobil mnenje občinske kmetijske oziroma gozdarske inšpekcije. Če le-ta ne da mnenja v 30 dneh, lahko odloči občinski upravni organ, pristojen za lokacijske zadeve, brez tega mnenja.

4. člen

Odškodnina se ne plačuje:

— kadar gre za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda za potrebe JLA ali za namene v okviru programa splošnega ljudskega odpora,

— kadar se na zemljišču gradijo objekti zaradi obrambe pred poplavami,

— kadar se na zemljišču gradijo objekti za urejanje vodnega režima z namenom, da se zagotovi varstvo pred škodljivim delovanjem voda in erozije, varstvo vodnih količin in zalog ter varstvo kakovosti voda,

— kadar se na zemljišču gradijo objekti zaradi vzdrževanja naravnih vodotokov, vodnogospodarskih objektov in naprav v splošni rabi.

5. člen

Odškodnina se določi v znesku za kvadratni meter kmetijskega ali gozdnega zemljišča ob upoštevanju lege in kakovosti zemljišč, in sicer:

- po 40 din od I. do II. katastrskega razreda,
- po 20 din od III. do IV. katastrskega razreda,
- po 10 din od V. do VII. katastrskega razreda.

Za katastrski razred zemljišča veljajo podatki iz zemljiškega katastra, dokler se ne dokaže nasprotno.

6. člen

Če se na kmetijskih ali gozdnih zemljiščih gradijo šole, vzgojnovarstveni zavodi ali zdravstvene ustanove, ki se financirajo iz sredstev samoprispevka občanov, plača investitor odškodnino 10 din za kvadratni meter, ne glede na katastrski razred zemljišča.

7. člen

Odškodnino odmeri v upravnem postopku občinski upravni organ, ki je pristojen za lokacijske zadeve, ob predložitvi ustrezne dokumentacije investitorja. Odločbo o odmeri odškodnine v enem izvodu pošlje Kmetijski zemljiški skupnosti.

8. člen

Odškodnina se plača v enkratnem znesku, pred izdajo gradbenega dovoljenja oziroma dovoljenja za koriščenje rudnin, na zbirni račun Kmetijske zemljiške skupnosti občine Ljubljana Vič-Rudnik. Kmetijska zemljiška skupnost odvaja 5 din po kvadratnem metru zemljišč Zvezi vodnih skupnosti Slovenije.

9. člen

Brez potrdila o plačani odškodnini ni mogoče izdati gradbenega dovoljenja oziroma dovoljenja za koriščenje rudnin, prav tako pa ne začeti gradnje na podlagi priglasitve.

10. člen

Odškodnino po tem odloku mora plačati tudi tisti, ki je zgradil gradbeni objekt na kmetijskem zemljišču ali koristil rudnine, pa do dneva uveljavitve tega odloka ni dobil lokacijskega dovoljenja, čeprav je bilo tako dovoljenje potrebno izdati (nedovoljena gradnja oziroma koriščenje rudnin brez dovoljenja).

Plačilo odškodnine po prejšnjem odstavku odmeri pristojni občinski upravni organ za lokacijske zadeve.

11. člen

Izvajanje določb tega odloka nadzoruje občinski upravni organ, ki je pristojen za kmetijsko inšpekcijo.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o prispevku zaradi spremembe namembnosti kmetijskega ali gozdnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 15/74).

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 464-96/79

Ljubljana, dne 18. julija 1979.

Predsednik Skupščine
občine Ljubljana Vič-Rudnik
Vili Belič l. r.

1166.

Na podlagi 169. in 174. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS, št. 2/78) in 622. člena točke 1, 5 in 6 zakona o združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 53/76) je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 18. julija 1979 sprejela

SKLEP

o začasnem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna

I

Ugotovi se, da so v delovni organizaciji Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna nastale bistvene motnje in v samoupravnih odnosih in so huje prizadeti družbeni interesi v izredno hudi obliki in s tem kršena določila 1., 2., 5., 7., 9. točke 619. člena ter 2., 4., 7. točke 620. člena zakona o združenem delu.

II

V delovni organizaciji Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna se zaradi bistvenih motenj v samoupravnih odnosih in huje prizadetih družbenih interesov odstavi vršilec dolžnosti individualnega poslovnega organa delovne organizacije Suhadolnik Andrej.

III

Delovna organizacija Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna mora najkasneje do 15. januarja 1980 objaviti razpis prostih del in nalog individualnega poslovnega organa delovne organizacije v skladu z določbami samoupravnega sporazuma o združevanju delavcev v delovno organizacijo, statutom delovne organizacije in zakonom o združenem delu.

IV

Do imenovanja individualnega poslovnega organa delovne organizacije bo začasno izvrševal njegove pravice in dolžnosti kolegijski poslovodni organ v sestavi:

— predsednik: Žitnik Rado, sekretar Regionalne zdravstvene skupnosti Ljubljana,

— člani: Krebs Edvard, vodja oddelka za evidenco denarnih nadomestil in povračil v Regionalni zdravstveni skupnosti Ljubljana,

Simončič Metka, vodja skupnih služb Tobačne tovarne Ljubljana

Rebolj Božo, sekretar Izvršnega sveta Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik,

Sušteršič Vera, administrativna delavka v Mladinskem klimatskem zdravilišču Rakitna.

Delovno organizacijo zastopa predsednik začasnega kolegijskega poslovodnega organa.

V

Omeji se pristojnost zbora delavcev pri izvrševanju funkcij delavskega sveta, ki se nanašajo na odločanje o sprejemu novih delavcev na delo, na razporeditve delavcev v delovni organizaciji in na reševanje pritožb delavcev.

Omeji se pravica delavcev, da odločajo o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Pristojnosti iz prvega in drugega odstavka te točke se prenesejo na začasni kolegijski poslovodni organ, ki mora o njih odločati v skladu s samoupravnimi splošnimi akti delovne organizacije, tem sklepom in zakonom.

VI

Začasni kolegijski poslovodni organ prevzame vse pravice in dolžnosti individualnega poslovnega organa delovne organizacije ter tudi druge pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz ustave, zakona, samoupravnih splošnih aktov in tega sklepa.

Začasni kolegijski poslovodni organ je dolžan zagotoviti: odpravo vzrokov motenj v samoupravnih odnosih, zaščito družbenih interesov, razpolaganje z družbenimi sredstvi skladno z njihovim namenom in zakonom, uskladitev ter sprejem samoupravnih splošnih aktov in uveljaviti dohodkovne odnose v skladu z zakonom o združenem delu.

Začasni poslovodni organ je dolžan v času trajanja tega ukrepa zagotoviti kadrovanje ustreznih delavcev in uresničiti vse ukrepe skladno s programom uresničitve določil tega sklepa tako, da bo po prenehanju izvajanja začasnega ukrepa družbenega varstva zagotovljeno nadaljnje nemoteno in uspešno poslovanje delovne organizacije.

VII

Imenovanje začasnega kolegijskega poslovodnega organa in njegova pooblastila se vpišejo v sodni register.

VIII

Začasni kolegijski poslovodni organ je dolžan pristopiti k izdelavi programa uresničitve ukrepa družbenega varstva in ga predložiti Izvršnemu svetu Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik v 45 dneh.

IX

Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik bo ves čas trajanja začasnega ukrepa zoper delovno organizacijo Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna spremljala uresničevanje začasnega ukrepa. Zbor delavcev delovne organizacije in začasni poslovodni kolegijski organ sta dolžna dvomesečno obveščati skupščino občine o

uresničevanju začasnega ukrepa družbenega varstva in programa za izvajanje ukrepa, po potrebi pa tudi večkrat.

X

Delovna organizacija Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna je dolžna nositi vse stroške, vezane na delo začasnega kolegijskega poslovodnega organa in druge stroške, ki jih zahteva izvajanje začasnih ukrepov.

Predsedniku in članom začasnega kolegijskega poslovodnega organa pripada mesečna denarna nagrada za opravila in naloge v odvisnosti od angažiranja na nalogah za izvajanje ukrepa družbenega varstva.

Nagrada se izračunava po ovrednotenih nalogah in opravljenih skladno s samoupravnim splošnim aktom delovne organizacije, na predlog Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik.

XI

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 017-1/79

Ljubljana, dne 18. julija 1979.

Predsednik Skupščine
občine Ljubljana Vič-Rudnik
Vili Belič l. r.

V primerjavi z izvirnikom smo naknadno ugotovili, da je v odloku o družbeni skrbi za udeležence narodnoosvobodilne vojne in drugih vojn ter za njihove družinske člane v občini Brežice (Uradni list SRS, št. 22-1257/79) napaka, zato dajemo

POPRAVEK

odloka o družbeni skrbi za udeležence narodnoosvobodilne vojne in drugih vojn ter za njihove družinske člane

V tretji vrsti prvega odstavka 12. člena se besedilo »13. člena« pravilno glasi: »3. člena«.

Skupščinska pisarna

VSEBINA

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

1149. Zakon o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih

Stran

1363

PRESEDSTVO SR SLOVENIJE

1150. Odlok o pomilostitvi obsojene osebe

Stran

1384

USTAVNO SODIŠČE SR SLOVENIJE

1151. Odločba o razveljavitvi dela 2. odstavka 3. člena pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Slovenj Gradec in o ugotovitvi, da določbi 3. alineje 1. odstavka 5. člena 5. alineje 2. točke 7. člena istega pravilnika nista v neskladju z ustavo in zakonom

1384

1152. Odločba o razveljavitvi določb 3. in 4. odstavka 90. člena samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v TOZD Tiskarni »Ljudska pravica« iz Ljubljane

1384

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE SR SLOVENIJE

1153. Odlok o kompenzaciji za mleko

1386

1154. Odlok o spremembi odloka o določitvi osnove za priznavanje republiškega dodatka zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilne vojne za leto 1979

1388

DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1155. Metodologija za določitev elementov za sklenitev samoupravnih sporazumov o temeljnih planov zdravstvenih skupnosti v SR Sloveniji za obdobje 1981 do 1985

1388

1156. Pravilnik o prispevkih za nove priključitve na elektrodistribucijsko omrežje in za povečanje obstoječih priključnih moči

1391

REGIONALNE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

1157. Sklep o razveljavitvi sklepa o uskladitvi prispevkov uporabnikov k stroškom zdravstvenega varstva (Ljubljana)

1395

1158. Ugotovitev o povečanju nadomestila osebnega dohodka v občinski zdravstveni skupnosti Lenart (Maribor)

1395

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

1159. Sklep o spremembi sklepa o soglasju k najvišjim cenam za avtotaksi storitve na območju mesta Ljubljane

1396

1160. Sklep za uvedbo samopriskevka v denarju za območje vasi Grahovo v krajevni skupnosti Grahovo namensko za rekonstrukcijo in asfaltiranje prometnih površin po naselju Grahovo (Cerkljica)

1396

1161. Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta »Ob Grosupeljščici« (Grosuplje)

1397

1162. Odlok o razveljavitvi odloka o začasnem ukrepu družbenega varstva (Kamnik)

1397

1163. Odlok o varstvu zraka na območju občine Kamnik

1398

1164. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi Izobraževalnega centra v Kamniku

1399

1165. Odlok o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč ali gozda (Ljubljana Vič-Rudnik)

1399

1166. Sklep o začasnem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji Mladinsko klimatsko zdravilišče Rakitna (Ljubljana Vič-Rudnik)

1401

— Popravek odloka o družbeni skrbi za udeležence narodnoosvobodilne vojne in drugih vojn ter za njihove družinske člane (Brežice)

1402